ꦧꦧꦛꦤꦃꦗꦮꦶ

— BABAD TANAH JAWI —

— THE CHRONICLE OF JAVA —

The Revised Prose Version of C.F. Winter Sr. (KITLV Or 8)

Text

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

‖ ᠬᠢᠮ ᠰᠢᠯ ᠨᠢᠭ ᠪᠠᠭ ᠠᠭᠠ ‖

ᠨᠠ᠄ ‖ ᠠᠯ ᠳᠡ ᠭᠠᠵ ᠪᠢᠯ ᠪᠢᠴ ᠬᠴᠢᠭ ᠬᠢᠮ ᠥᠨᠳᠥᠷ ᠪᠠᠭ ᠬᠢᠭ ᠪᠠ ᠲᠠᠭᠠ ᠪᠠ » 437

ᠴᠠ᠄ ‖ ᠬᠤᠭ ᠪᠠ ᠬᠠᠭᠠᠬᠢᠭ ᠬᠢᠮ ᠬᠢᠮ ᠬᠢᠭ ᠪᠠ ᠰᠢᠯ » 437

ᠴᠠ ‖ ᠠᠯ ᠳᠡ ᠭᠠᠵ ᠬᠢᠮ ᠪᠠᠭ ᠠᠭ ᠲᠠ ᠲᠠᠭ ᠬᠢᠭ ᠬᠠᠭ ᠭᠠᠵ ᠭᠠᠷ ᠪᠢ ᠪᠢ ᠪᠢ ᠬᠠ ᠠᠭᠠᠭ ᠬᠤ ᠪᠢ ᠨᠢᠭ ᠪᠢ ᠪᠠ ᠨᠠᠭ
ᠬᠠ ᠤᠭᠠ ᠲᠠ ᠪᠢ ᠬᠤᠭᠤᠷᠠᠭ ᠳᠠ ᠲᠠ ᠬᠤᠷᠠ ᠪᠠ ᠪᠠᠭ ᠬᠢ ᠠᠭ ᠲᠠ ᠬᠠᠭ ᠬᠠᠷ ᠲᠠ ᠠᠭ ‖ 441

ᠤ᠄ ‖ ᠬᠠ ᠬᠠ ᠡᠭ ᠠᠭ ᠵᠠ ᠬᠠ ᠨᠢᠭ ᠪᠠ ᠠᠭ ᠬᠡᠪ ᠬᠠ ᠲᠠᠭᠭ ᠲ » 442

ᠭ᠄ ‖ ᠲᠠ ᠬᠠ ᠠᠭ ᠬᠡᠭ ᠲᠠ ᠵᠠ ᠬᠠ ᠬᠡᠷᠡᠭ ᠬᠠ ᠠᠭᠠᠭ ᠪᠠ ᠬᠠᠷ ᠬᠠᠷ ᠲᠠ ᠠᠭᠠ ᠬᠡᠭ
ᠬᠢᠭ ᠬᠠᠭ ᠠᠭ ᠲᠠ ᠭᠢᠨ ᠠᠭ ᠬᠢᠭ ᠠᠭ ᠪᠠ ᠬᠠ ᠬᠢᠮ ᠬᠠ ‖ 445

ᠳ᠄ ‖ ᠠᠭ ᠬᠠ ᠬᠢ ᠪᠠ ᠬᠠ ᠬᠠᠷ ᠲᠠ ᠨᠢᠭ ᠪᠠ ᠵᠠ » ᠲᠠ ᠲᠠ ᠠᠭ ᠬᠠᠭ ᠲᠠ ᠵᠠ ᠬᠢᠮ ᠬᠢᠮ ᠪᠠ ᠪᠢ ᠨᠢᠭ
ᠬᠠᠭ ᠬᠠ ᠬᠢᠭ ᠪᠠ ᠬᠠ ᠬᠢᠮ ᠬᠠᠭ ᠬᠠᠭ ᠪᠠ ᠭ ᠬᠠᠭ ‖ 447

ᠬᠠ᠄ ‖ ᠬᠠ ᠬᠠ ᠡᠭ ᠠᠭ ᠵᠠ ᠬᠠ ᠨᠢᠭ ᠪᠠ ᠠᠭ ᠬᠠᠭ ᠠᠭᠠ ᠬᠠ ᠵᠠ » 448

ᠯᠠ᠄ ‖ ᠲᠠ ᠲᠠ ᠠᠭ ᠬᠡᠭ ᠵᠠ ᠬᠠ ᠭᠠᠭ ᠬᠠ ᠭᠠᠭ ᠠᠭ ᠠᠭ ᠬᠠᠭ ᠪᠠᠭ ᠠᠭ ᠬᠢᠭ ᠠᠭ ᠬᠠᠭ ᠬᠢᠭ ᠠᠭ ᠬᠠ

‖ ابتدا و انتها ‖

الف ۱: ‖ ابتدا نخستین چیزی که خدای تعالی آفرید روح را بود و ... 472

الف ۲: ‖ چنین گفت که ابتدا خدای تعالی چه چیز آفرید؟ » 473

الف ۳: ‖ ابتدا نخستین چیزی که آفرید قلم بود. 473

الف ۴: ‖ روح را گفت که چه چیز است که تو را بیافرید و ... 475

الف ۵: ‖ نخست چیزی که آفرید روح را بود. 476

الف ۶: ‖ روح را گفت که چه چیز است که تو را بیافرید و ... 482

الف ۷: ‖ ابتدا چیزی که خدای تعالی آفرید عقل بود. 490

الف ۸: ‖ نخست چیزی که آفرید خدای تعالی عقل را بود. 496

الف ۹: ‖ عقل گفت که ای خداوند من، تو چیزی بزرگ آفریدی و ... 497

الف ۱۰: ‖ چون خدای تعالی عقل را بیافرید گفت که ... 501

الف ۱۱: ‖ چون خدای تعالی عقل را بیافرید و ... 503

الف ۱۲: ‖ روح را گفت که چه چیز است که تو را بیافرید و ... 507

الف ۱۳: ‖ روح گفت که ای خداوند من، تو مرا بیافریدی و ... 508

الف ۱۴: ‖ تا چون خدای تعالی عقل را بیافرید و ... 511

الف ۱۵: ‖ روح گفت که ای خداوند من، تو مرا بیافریدی و ... 516

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

‖ ᚺᛁᛏ ᛞᛁᚺ ᚺᛖᚱ ᚺᚨᚾᛏ ᛁᚾ

ᚹᚨᛚᛞ ᚾᚨᚺ : ‖ ᚨᚾᛞ ᚠᛁᚾᛞ ᛁᚺᚱ ᛖᛁᚾᛖ ᚺᚨᚾᛞ ᚾᚨᚺ ᛞᛖᚱ ᚺᛖᚱᛞᛖ ᚨᚾᛞ ᚹᛁᚱᛏ ᛞᚨ ᚹᛁᛚᛞ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᚨᚺᛋ ᚺᚨᚾᛞ ᚺᚨᚱ
ᛋᚨᚺ ᚹᚨᚾᛞᛖᚱᚾ ᚹᛁᛚᛞᛖ ᛏᛁᛖᚱᛖ ᚾᚨᚺᛖᚾ ᚨᚾᛞ ᚹᛁᚱᛏ ᛞᚨ ᚹᛁᛚᛞ ᚾᚨᚺ ᛞᛖᚱ ᚺᛖᚱᛞᛖ ᚹᛖᚱᛖᚾ ‖ 519

ᚹᚨᛚᛞ ᚾᚨᚺ : ‖ ᚨᚾᛞ ᚨᚢᚠ ᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᛞᚨᚱ ᚠᛚᛁᛖᚺᛏ ᚹᛁᚱ ᛞᚨ ᚾᚨᚺ ᚹᚨᚱᛖᚾ ‖ 524

ᚹᚨᛚᛞ ᚾᚨᚺ : ‖ ᚹᚨᚾᛞᛖᚱᚾ ᚹᛁᛚᛞᛖ ᛏᛁᛖᚱᛖ ᚾᚨᚺᛖᚾ ᚨᚾᛞ ᚹᛁᚱᛏ ᛞᚨ ᚹᛁᛚᛞ ᚾᚨᚺ ᛞᛖᚱ
ᚺᛖᚱᛞᛖ ᚨᚢᚠ ᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᚱᚨᛏᛖᚾ ‖ 525

ᚷᛟᛏ : ‖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚢᚠᛖᚱᛚᚨᛋᛋᛖᚾ ‖ 528

ᚷᛖᚾ : ‖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᛞᛁᛖ ᛗᚨᚾᚾᛖᚾ ᛞᛖᚾ ᛞᛖᚾ ᛞᚨᛗᛖᚾ ‖ ᚺᚨᛏ ᛞᛖᚾ ᚾᛖᚺᛗᛖᚾ
ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚾ ᚹᚨᚾᛞᛖᚱᚾ ᛞᛖᚾ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ‖ 529

ᚷᛖᚷ : ‖ ᛗᛁᛏᚾᚨᚺᛗᛖᚾ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᛞᛁᛖ ᚹᛖᛚᛏ ᚹᛁᛚᛞᛖᚱ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᚾ ‖ 535

ᚷᛖᚷᛖᛋ : ‖ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᛞᛁᛖ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᚨᚢᚠ ᛞᛖᚾ ᚹᛖᚷᛖᚾ ‖ 536

ᚷᛖᚷᛖᚾ : ‖ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ‖ 537

ᚷᛖᚹᛁᚾᚾᛏ : ‖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ
ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛁᚲᚺᛏ ‖ 541

ᚷᛖᚹᛟᚾᚾᛖᚾ : ‖ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ‖ 542

ᚷᛖᚹᛟᚾᚾᛖᚾ : ‖ ᚾᛖᚹᛏᛟᚾ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ
ᚲᚱᚨᚠᛏ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ‖ 543

ᚷᛖᚹᛟᚾᚾᛖᚾ : ‖ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ
ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛁᚲᚺᛏ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ
ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ‖ 544

ᚷᛖᚹᛟᚾᚾᛖᚾ : ‖ ᚺᛖᚷᛖᚾ ᛞᛁᛖ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞ ᚺᛖᚷᛖᚾ ᛞᛁᛖ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᚹᛁᛚᛞᛖᚱ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ‖ 546

ᚹᚨᛚᛞ : ‖ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᛞᛁᛖᛋᛖᚱ ᚺᚨᚾᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ‖ 549

ᚹᚨᛚᛞ : ‖ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚨᚢᚠ ᛞᛁᚱ ᚺᚨᚾᛞ ᚹᛁᛚᛞᛖᚾ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ
ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛁᚲᚺᛏ ‖ 550

ᚹᚨᛚᛞ : ‖ ᚨᚾᛞ ᚠᛁᚾᛞ ᚹᛁᚱ ᛞᛖᚾ ᚹᚨᚷ ᚾᚨᚲᚺ ᚹᚨᚱᚾᛏ ᚺᛁᛖᚱ ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛖᛗᛖᛋᛁᛋ ᚹᚨᚱᚾᛏ
ᚺᚨᚾᛞᛖᛚᛏᛖ ᚾᛁᚲᚺᛏ ‖ 552

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

‖ ཡིག་མིག་གིའི་སྤུ་གཅིག །

ཀ་ཁྱོན། ‖ མགོ་བོ་སྐུ་ཡི་སྤུ་གཅིག་ལྟར་གནས་ཏེ་ཆོས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་ཐོག་ཏུ་ཡིག་སྤུ་
གཅིག་ཏུ་བཀོད་ནས་གཞོན་ཡིག་ཏུ་བཏང་བ། 552

ཀ་ཅ། ‖ མགོ་བོ་ཁྱེད་ཀྱང་སྐྱེ་བོའི་ཡིན་ལུགས་ལྟར་ཡིག་སྤུ་ཙམ་ཡིན་ཏེ་བཏང་བ། 554

ཀ་ཏ། ‖ ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་སྐུ་ཡི་སྤུ་ཙམ་ཡིན་ཏེ་བཏང་བ། 554

ཀ་ད། ‖ མི་བཏང་ཡང་ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོ་ཡང་བཏང་བ། 555

ཀ་ན། ‖ ཁང་ཞིང་ཤིང་ཁྱིམ་ཚང་ཡིན་པ་ཁོ་ཁང་ཚང་ཡང་ཡང་ཁོང་ཡིན་ཏེ་བཏང་བ། 555

ཀ་པ། ‖ ཤེས་བཞིན་ཁ་མཆོག་ཁོང་གི་ཚེ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་གི་ཚེ་ཡང་ཡིན་ནམ་ཞེ་ན། ཁོང་
ཁོ་ཚོ་མཆོག་པ་དེ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཡིན། » 558

ཀ་ཕ། ‖ ཤེས་བཞིན་ཁ་མཆོག་ཁ་ཅིག་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཏོག་ཅེ་ན། » 561

ཁ་ཀ། ‖ ཤེས་བཞིན་ཁ་མཆོག་ཁོང་ཡིན་པ་དེ་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོང་གི་ཡིན་ལུགས་ཡིན་པ་བཏང་། 565

ཁ་ཁ། ‖ ཀཱཤྱཔ་ཁྱོད་ཅི་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་པ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 567

ཁ་ག། ‖ ཀཱཤྱཔ་ཅི་ཡིན་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཤེས་བཞིན་ཁ་མཆོག་
ཡིན་པ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 567

ཁ་ང། ‖ ཤེས་བཞིན་ཁ་མཆོག་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོང་གི་ཚེ་
ཡིན་པ་ཁོ་ཁོ་ཡིན། » 568

ཁ་ཅ། ‖ ཁྱོད་ཀྱི་ཤིང་ཁྱིམ་ཚང་ཡང་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 571

ཁ་ཆ། ‖ ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་
ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་
ཡིན་པ་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 572

ཁ་ཇ། ‖ ཁོང་གིས་མཛད་ཀྱང་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོ་ཁོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་
ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 573

ཁ་ཉ། ‖ ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་
ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། 575

ཁ་ཏ། ‖ ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་
ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་
ཀྱང་བཏང་། 580

ཁ་ད། ‖ མགོ་བོ་ཁྱེད་ཀྱི་ཁྱིམ་ཚང་ཡང་ཁོང་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་བཏང་། » 583

ཁ་ན། ‖ ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་
ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁོ་ཚོ་ཡིན་ཞེས་
ཀྱང་བཏང་། » 588

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

‖ ᚺᛁᛏ ᛞᛁᚾ ᚺᛖᚱ ᚢᚾᛏ ᚨᚾᛞ

ᛋᚨ ᚲᚲᚾ ‖ ᛒᚨᚾᛞᛖᛞ ᚢᛈᛟᚾ ᚢᚾᛞᛖᚱ ᚠᚱᛖᛖ ᚺᛁᛚᛚ ᚢᚾᛞᛖᚱ ᚺᛖᚨᚢᛖᚾ ᚷᚨᛏᛖ » 591

ᛋᚨ ᚹᚷ ‖ ᚲᚨᛏᚺᛖᛞᚱᚨᛚ ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛚᛚ ᚹᚨᛏᚲᚺ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛁᛏ ᚠᛟᚱ ᚨ ᚹᚨᚷᚾᛖᚱ » 593

ᛋᚨ ᚹᚷᚠ ‖ ᚲᚨᛏᚺᛖᛞᚱᚨᛚ ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛚᛚ ᚲᛟᚢᛚᛞ ᚾᛟᛏ ᛒᛖ ᚹᚨᛏᚲᚺᛖᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛁᛏᛖᛞ ᚠᛟᚱ ᚨ ᚹᚨᚷᚾᛖᚱ » 594

ᛋᚨ ᛞᚲ ‖ ᚾᛟᚹ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 597

ᛋᚨ ᛞᚲ ‖ ᚾᛟᚹ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 598

ᛋᚨ ᛈᚲ ‖ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚹᚨᛋ ᚨᛚᛋᛟ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 605

ᛋᚨ ᛗᚲ ‖ ᚺᛖ ᚺᚨᛞ ᚨᛚᚱᛖᚨᛞᚤ ᚹᚨᛋᚺᛖᛞ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᚨᛞᚤ ᛏᛟ ᚷᛟ » 607

ᛋᚨ ᚲᚲᚾ ‖ ᚺᛖ ᚺᚨᛞ ᚨᛚᚱᛖᚨᛞᚤ ᚹᚨᛋᚺᛖᛞ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᚨᛞᚤ ᛏᛟ ᚷᛟ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 612

ᛋᚨ ᚲᚲᚺ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 615

ᛋᚨ ᚲᚲᚹ ‖ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛚᚱᛖᚨᛞᚤ ᚹᚨᛋᚺᛖᛞ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᚨᛞᚤ ᛏᛟ ᚷᛟ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 619

ᛋᚨ ᚲᚲᛈ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛚᚱᛖᚨᛞᚤ ᚹᚨᛋᚺᛖᛞ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᚨᛞᚤ ᛏᛟ ᚷᛟ » 624

ᛋᚨ ᚲᚲᛒ ‖ ᚲᚨᛏᚺᛖᛞᚱᚨᛚ ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛚᛚ ᚲᛟᚢᛚᛞ ᚾᛟᛏ ᛒᛖ ᚹᚨᛏᚲᚺᛖᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛁᛏᛖᛞ ᚠᛟᚱ ᚨ ᚹᚨᚷᚾᛖᚱ » 627

ᛋᚨ ᚲᚲᚷ ‖ ᚺᛖ ᚺᚨᛞ ᚨᛚᚱᛖᚨᛞᚤ ᚹᚨᛋᚺᛖᛞ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᚨᛞᚤ ᛏᛟ ᚷᛟ » 629

ᛋᚨ ᚲᚲᚠ ‖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚾᛟᛏ ᚨᛚᛚᛟᚹᛖᛞ ᛏᛟ ᚹᚨᛚᚲ ᚨᛚᛟᚾᛖ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᚾᛋᛏᚨᚾᛏᛚᚤ ᚨᛒᚢᛋᛖᛞ » 633

ᛋᚨ ᚲᚲᛖ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 635

ᛋᚨ ᚲᚲᚾ ‖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚾᛟᛏ ᚨᛚᛚᛟᚹᛖᛞ ᛏᛟ ᚹᚨᛚᚲ ᚨᛚᛟᚾᛖ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᚾᛋᛏᚨᚾᛏᛚᚤ ᚨᛒᚢᛋᛖᛞ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᛏᚹᛖᛚᚹᛖ ᚲᛚᛟᚲᚲᛋ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚲᛟᛗᛖ ᛏᛟ ᚺᛁᛗ ᚹᚺᛁᛚᛖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᚨᛏ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 638

ᛋᚨ ᚲᚲᚹ ‖ ᚲᚨᛏᚺᛖᛞᚱᚨᛚ ᚺᚨᚾᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛚᛚ ᚲᛟᚢᛚᛞ ᚾᛟᛏ ᛒᛖ ᚹᚨᛏᚲᚺᛖᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛁᛏᛖᛞ ᚠᛟᚱ ᚨ ᚹᚨᚷᚾᛖᚱ ‖ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚹᛟᚱᚲᛁᚾᚷ ᚹᛁᛏᚺ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚾᛞᛖᚱᚠᚢᛚ ᚲᚱᛖᚹ » 647

ᛋᚨ ᚲᚲᚾ ‖ ᚹᚺᛖᚾ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚱᛖᛏᚢᚱᚾᛖᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚹᛖᛚᚲᛟᗰᛖᛞ ᚨᚾᛞ ᚹᚨᛋ ᚨᛋᚲᛖᛞ ᛏᛟ ᛏᚨᛚᚲ ᚨᛒᛟᚢᛏ ᚺᛁᛋ ᛞᛖᛚᛁᚲᚨᛏᛖ ᛋᚲᚨᛚᛈ ᚨᚾᛞ ᚺᛁᛋ ᚹᛟᚱᚲ » 649

ᛋᚨ ᚲᚲᛞ ‖ ᚾᛟᚹᚺᚨᚱ ᚨᚾᛞ ᚺᛖ ᚹᚨᛋ ᚺᛁᛗᛋᛖᛚᚠ ᚨᚷᚨᛁᚾ ᚨᚾᛞ ᚨᚷᚨᛁᚾ ᚨᛚᛟᚾᛖ » 654

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - BY-NC-ND

‖ ꠀꠀꠀ

‖ ווהי אמי ויהי עתה ׳

‖ ובעת בוא אל אחיו ויפשיטו את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו ויקחו אתו ויטלהו אל הבור והבור ריק אין בו מים׃ ויבאו אנשים רכלים מדינים עברים מן הגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ ‖ 712

‖ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו ונכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא׃ ויאבו אחיו׃ ‖ 714

‖ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף׃ וילכו את יוסף מצרים׃ ‖ 718

‖ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ‖ 722

‖ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ ‖ 725

‖ ויכר אתה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ‖ 727

‖ ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה׃ ויבך אתו אביו׃ ‖ 733

‖ ויהודה ירד מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃ ‖ 748

‖ ויהר ותלד בן ויקרא שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה׃ והיה כזבי בלדתה אתו׃ ‖ 756

‖ ויהי עת מות בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו תמנתה הוא וחירה רעהו העדלמי׃ ‖ 760

‖ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ ‖ 767

‖ וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ‖ 770

‖ ויפן אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא׃ ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ‖ 771

‖ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ‖ 775

‖ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך׃ ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ‖ 779

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

‖ ཡིག་ཆུང་ཁ་སྐོང་ ‖

ཀཀ་བྱང་ ༥ཁ། ‖ (ཁྲག་ཁང་ཁ་ཤིག་ཁྱིམ་ཁང་ཁག་) ། ཁཁ་བཁ་ཁ་ཁ་ཤོལ་ཁང་ཁ་ཁ་ཁ་ཤིག་
ཁཁ་ཁུ་ཁྱི་ཁྱི་མཁ་ཁཁཀྱི་ཁ། ཁི་པཁ་ཁ་ཤ་ཁ་ཁྱི་ཁབ་ཁ་ཁྱིད་ཁ་ཤིག་ཁོ་ཁ ། 784

ཀཀ་བྱང་ ཀཀ་ཁ། ‖ ཁ་ཁ་ཁ་ཁྱི་ཁ་ཁག་ཁ། པ(ཁག་ཁིག་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ། ཁི་ཁ་ཤ་ཁ་ཁི་
ཁཀ་ཁབ་ཁ་ཁག་པ་ཁབ་ཁ་ཁིག་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ། 787

ཀཀ་བྱང་ བྱང་ཁ། ‖ ཁག་ཁ་ཁྱི་པ་ཁ་ཤ་ཁ་ཁ་ཁི་ཁ་ཁི་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁི་ཁ་ཁཀྱི་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་
ཁཁ་ཁ་ཤོ་ཁ་ཁཁ་ཁ་ཁབ་ཁ་ཁྱིད་ཁ་ཤིག་ཁ་ཁ་ཁི་ཁ ། 788

ཀཀ་བྱང་ བྱང་ཁ། ‖ ཁ་ཁ་ཁ་ཁཀྱི་ཁ་ཁི་ཁི་ཁི་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ་ཁ

꠸꠸ ꠇꠤꠟ ꠟꠤꠑ ꠇꠤ ꠑꠞꠤ ꠸

ꠑꠑꠤꠞ ꠋꠤ꠹ ꠇꠤꠟ ꠑꠞ ꠑꠑꠑꠑꠑꠑꠤ ꠞꠤ ꠞꠤ ꠸ 829

ꠑꠑꠤꠞ ꠋꠥ꠹ ꠸꠸ ꠤꠤ ꠤꠞꠤ ꠞꠤ ꠞꠤ ꠞꠤ ꠇꠤꠟ ꠟꠤꠑ ꠑꠞ ꠸ 831

ꠑꠑꠤꠞ ꠟꠤꠞ꠹ ꠸꠸ ꠞꠤ ꠞꠤ ꠞꠤ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ततो ऽ: ॥ अथ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकमव्यूढं द्रोणदुर्योधनमुखं यथा युद्धाय सञ्जगे तत्र धनञ्जयः ॥ 905

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते । सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ 909

ततो ऽ: ॥ अथ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकमव्यूढं द्रोणदुर्योधनमुखं यथा युद्धाय सञ्जगे तत्र धनञ्जयः । 913

ततो ऽ: ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत ॥ 917

ततो ऽ: ॥ यावदेतान्निरीक्षे ऽहं योद्धुकामानवस्थितान् । कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे ॥ 922

ततो ऽ: ॥ अथ दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकमव्यूढं द्रोणदुर्योधनमुखं यथा युद्धाय सञ्जगे तत्र धनञ्जयः । 928

ततो ऽ: ॥ योत्स्यमानानवेक्षे ऽहं य एते ऽत्र समागताः । धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥ 934

ततो ऽ: ॥ एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ 939

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते । एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ 945

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदं प्राह महीपते । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ 948

ततो ऽ: ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् । उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ 957

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ 959

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ 965

ततो ऽ: ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् । उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति ॥ 966

ततो ऽ: ॥ तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् । आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥ 973

ततो ऽ: ॥ हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते । सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ 978

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

Ⅱ ꓘꓰꓤ ꓤꓰꓘ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ

ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ: Ⅱ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ ꓘꓰꓤ

Abb. 1: Semar, Schattenfigur

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ראה: || אברהם בן יצחק ובנו יעקב אבינו ומשה רבנו ||
בבא: || בבא קמא מציעא ובבא בתרא ||

1. בבא קמא פרק שור שנגח את הפרה ומת בעליה שור בעליה משלם חצי נזק לשור שנגח ומת בעליה משלם חצי נזק לשור שנגח ומת בעליה שור שנגח את השור ומת בעליה שור שנגח את השור ומת בעליה שור שנגח את השור

מי ימצא חיל ורחק מפנינים מכרה׃ בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ זממה שדה ותקחהו ומפרי כפיה נטע כרם׃ חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך׃ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים׃ מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

1. אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן׃
2. ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם׃
3. ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים׃
4. ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים׃
5. ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות׃
6. ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר׃
7. ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפן ויחנו לפני מגדל׃
8. ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה׃
9. ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילמה שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם׃
10. ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף׃ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין׃

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ᚠᚨᚾᚲᚢᛚᚨᚱᛁᛖᚾ ᚠᚱᛁᛖᛞᚱᛁᚲᚺ ᚢᚾᛞ ᚲᚨᚱᛚ ᚷᚢᛋᛏᚨᚠ ᚠᚱᛁᛖᛞᚱᛁᚲᚺ ᚢᚾᛞ ᚲᚨᚱᛚ ᚷᚢᛋᛏᚨᚠ

אמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע.

15. ‖ אמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע.

16. ‖ אמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע.

17. ‖ אמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בתפלה ואחד בתלמוד תורה. ואלו הם בתפלה: שיהא אדם מתפלל בבקר ובערב, ושיהא תפלתו קבע, ושיהא תפלתו תחנונים. ואחד בתלמוד תורה, והוא שיהא אדם מתלמד בתלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע. ואמרו חכמים שלשה דברים נאמרו בשכר ואחד בעונש. שלשה בשכר: תפלה בציבור, ותלמוד תורה בזמן שאין אחרים יכולים לעסוק בה, ודרך ארץ. ואחד בעונש, והוא לשון הרע.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ꠋꠟ꠸ ꠰꠰ ꠇꠝ ꠎꠞ ꠛꠤ ꠟꠝ ꠰꠱ ꠛꠤ ꠛꠤ ꠛꠤ

ס׳ ׀׀ ׳׳׳ ׳׳׳ ׳׳׳

ס: ‖ ועל ועל אשר בא לו עמו אשר לא אשר בעלי ועמדו עד ‖

ואת ועמו ועמו בא לו עמו אשר לא אשר בעלי ועמדו עד ואת ועמו ועמו בא לו עמו אשר לא אשר בעלי ועמדו עד

25. ‖ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ואת פרשה ישרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה ‖ וכבס בגדיו הכהן ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב ‖ והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ את בשרו במים וטמא עד הערב ‖ וכנס איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל לשמרת למי נדה חטאת הוא ‖ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם ‖ הנגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים ‖ הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר ‖ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו ‖ זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים ‖ וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא ‖ וכל אשר יגע עליו הנפל במת באדם או בחלליו או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים ‖ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי ‖ ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר ‖ והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב ‖ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא ‖ והיתה להם לחקת עולם וגם המזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב ‖ וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב ‖

26. ‖ ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ‖ ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ‖ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ‖ ולמה הקהלתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ‖ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות ‖ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה אליהם ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר ‖ קח את המטה והקהל אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם ‖ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ‖ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים ‖ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם ‖ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ‖ הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ‖ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ‖ וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ואבתינו ‖ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך ‖ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך ‖ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך ‖ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר רק אעברה ברגלי ‖ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה ‖ וימאן אדום נתת את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו ‖ ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר ‖ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר ‖ יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבה ‖ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר ההר ‖ והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם ‖ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ‖ ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ‖ וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל ‖

27. ‖ ויבא בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ‖ ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ‖ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ‖ ולמה הקהלתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ‖ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות ‖ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה אליהם ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר ‖ קח את המטה והקהל אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם ‖ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ‖ ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים ‖ וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם ‖ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ‖ הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם ‖ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ‖ וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ואבתינו ‖ ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך ‖ נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך ‖ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך ‖ ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר רק אעברה ברגלי ‖ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה ‖ וימאן אדום נתת את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו ‖

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

28. ‖ ומר ומר ומיר ך ומך ך ומר ב ומלך ומר ואר ומיר ומך ומך ר ומר ומך ומך ומר ומך ומך ומר ומך ומך

ﻭﺍ: ﴿ ﻭﻣﺎ ﻟﻨﺎ ﺃﻻ ﻧﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻗﺪ ﻫﺪﺍﻧﺎ ﺳﺒﻠﻨﺎ ﻭﻟﻨﺼﺒﺮﻥ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺁﺫﻳﺘﻤﻮﻧﺎ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻮﻥ ﴾

ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻤﻘﺎﻡ ﻭﻫﻮ ﻣﻦ ﺃﻋﻈﻢ ﻣﻘﺎﻣﺎﺕ ﺍﻟﺪﻳﻦ ، ﻭﻫﻮ ﺃﻥ ﻳﻔﻮﺽ ﺍﻟﻌﺒﺪ ﺃﻣﺮﻩ ﻛﻠﻪ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻳﺜﻖ ﺑﻪ ﻓﻲ ﺟﻤﻴﻊ ﺃﺣﻮﺍﻟﻪ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﺑﻪ ﻭﺑﺠﻤﻴﻊ ﺃﻣﻮﺭﻩ ﻭﺃﻧﻪ ﻻ ﻣﻌﻄﻲ ﻟﻤﺎ ﻣﻨﻊ ﻭﻻ ﻣﺎﻧﻊ ﻟﻤﺎ ﺃﻋﻄﻰ ﻭﻻ ﻣﻐﻴﺮ ﻟﻤﺎ ﻗﻀﻰ ﻭﻻ ﻣﻌﻘﺐ ﻟﺤﻜﻤﻪ ﻭﻻ ﻣﺒﺪﻝ ﻟﻜﻠﻤﺎﺗﻪ ﻭﻻ ﻣﻌﺎﺭﺽ ﻟﻤﺸﻴﺌﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﻨﺎﺯﻉ ﻟﻪ ﻓﻲ ﻣﻠﻜﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻜﺎﺋﻨﺎﺕ ﻋﻦ ﻋﻠﻤﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻗﺪﺭﺗﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻣﺸﻴﺌﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺭﺣﻤﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺇﺣﺴﺎﻧﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺣﻜﻤﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺇﻧﻌﺎﻣﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺟﻮﺩﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻛﺮﻣﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻟﻄﻔﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺑﺮﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺣﻔﻈﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻋﺪﻟﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺣﻤﺪﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻣﺠﺪﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺛﻮﺍﺑﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻋﻘﺎﺑﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺟﻨﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻧﺎﺭﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺭﺅﻳﺘﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺳﻤﺎﻋﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻛﻼﻣﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺧﻄﺎﺑﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻭﻋﺪﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻭﻋﻴﺪﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺃﻣﺮﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻧﻬﻴﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻗﻀﺎﺋﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﻗﺪﺭﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺣﻜﻤﻪ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺗﺪﺑﻴﺮﻩ ﻭﻻ ﻣﺨﺮﺝ ﻟﻬﺎ ﻋﻦ ﺗﺼﺮﻳﻔ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ང་། །སངས་རྒྱས་པའི་ཐུགས་རྗེ་མཚུངས་པ་དང་། བསགས་པ་ཟད་ཅིང་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་སྤངས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལས་ཀྱང་། ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ནི་ཤེས་བྱའི་སྒྲིབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་གསུངས་སོ། །

ཏུ་བ་མཆིལ་མ་ཡིས་ཁྱེད་མཐུ་ལས་ཀྱང་། མཁའ་ཁམས་མཐའ་ཡས་ཁམས་མཉམ་པའི་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡིན་ནོ། །

38. །སངས་རྒྱས་ཀྱི་གཞལ་ཡས་ཁང་དུ། སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྐུ་ལྟར་བཞུགས་པ་ཞིག་ཏུ། ཤིན་ཏུ་གཙུག་ཏོར་ཆགས་པ་ཞིག་ཏུ། ཤིན་ཏུ་ཞི་བ་ཞིག་ཏུ། ཤིན་ཏུ་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཞིག་ཏུ། ཤིན་ཏུ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ

והאיש הוא משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם אל אהל מועד וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ואת מרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה ויחר אף יהוה בם וילך ויסר הענן מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת

43. ‖ ואהרן אמר אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו ואל תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו מרקב ויאמר משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף ותרפא מרים שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר נאספה

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ותלך לדרוש את ה׳ ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ ומלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא האחד אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחר יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויהי ששים שנה בלדת אותם את רבקה׃ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה לי כיום את לו וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃ ‖

52. ‖ ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ וירא אליו ה׳ ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ וישב יצחק בגרר׃ וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה׳׃ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ ויסע משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה׳ לנו והפרינו בארץ׃ ויעל משם באר שבע׃ ויראה אליו ה׳ בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה׳ ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה ה׳ עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה׳׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ ‖

53. ‖ ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה׳ לפני מותי׃ ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית והלבישה את יעקב בנה הקטן׃ ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה ה׳ אלהיך לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכהו׃ ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ונשק לי׃ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה׳׃ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש׃ יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ ‖

54. ‖ ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי וישב ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ ‖

55. ‖ ויהי כשמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי׃ ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך׃ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ ויעתר עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ ושבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל גם שניכם יום אחד׃ ‖

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ששי: ‖ ויהי ביום השני (אין הפסק שלישי בשבת)

הלך אחד מהם אל הכפר הסמוך ויקנה לחם ויין ושמן ודגים ופירות ויביאם אל הבית ויערכו שולחן ויאכלו ויתענגו ויהי אחרי כן ויקומו ויברכו ברכת המזון.

56. ‖ ויהי ביום השני בהתעורר משה בבוקר ויקח את ספר התורה ויפתחהו ויקרא בו ויהי כאשר קרא בספר ויבא אל הפסוק אשר בו נאמר כי ישב אדם בבית ויהי כי יבוא אל הבית ויראה בבגדיו ויטמא ויהי כי יטמא ויבא אל הבית ויטמא ויהי כי יבוא אל הבית

ואת־הבית ויבא את־הכלים בית יהוה ויתן אותם בבית יהוה ויבא אל־בית יהוה ויבא אל־בית יהוה ויבא אל־ב

ممم ممم: ‖ ما ما مما ما ما

ཤིན་ཏུ་ཐག་རིང་བའི་ཕྱིར་ཏེ། ཐོག་མེད་པའི་ཕྱིར་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་ཤེས་པ་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། ཐོག་མ་ཤེས་ཀྱང་ཐོག་མ་ཡོད་པ་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་ཤེས་ཀྱང་ཐོག་མ་ཡོད་པ་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། ཐོག་མ་ཤེས་ཀྱང་ཐོག་མ་ཡོད་ཀྱང་ཐོག་མ་ཤེས

68. Und es geschah, als sie sie herausführten, da sprach er: Rette dein Leben, sieh nicht hinter dich und bleibe nicht stehen in der ganzen Gegend; auf das Gebirge rette dich, damit du nicht umkommst. Und Lot sprach zu ihnen: Nicht doch, mein Herr! Siehe doch, dein Knecht hat Gnade gefunden in deinen Augen, und du hast deine Barmherzigkeit groß gemacht, die du an mir getan hast, um mein Leben zu erhalten; ich aber kann mich nicht auf das Gebirge retten, es möchte mich das Unglück ergreifen, daß ich sterbe. Siehe doch, diese Stadt ist nahe genug, um dahin zu fliehen, und sie ist klein; dahin will ich mich doch retten – ist sie nicht klein? – damit mein Leben erhalten bleibe. Und er sprach zu ihm: Siehe, auch hierin habe ich dein Angesicht erhoben, daß ich die Stadt nicht umkehre, von der du geredet hast. Eile, rette dich dahin; denn ich kann nichts tun, bis du dahin gekommen bist. Darum nannte man den Namen der Stadt Zoar.

69. Die Sonne war aufgegangen über der Erde, als Lot nach Zoar kam. Da ließ der HERR Schwefel und Feuer regnen auf Sodom und Gomorra vom HERRN aus dem Himmel herab und kehrte diese Städte um und die ganze Gegend und alle Einwohner der Städte und was auf dem Erdboden gewachsen war. Aber sein Weib sah hinter sich und ward zur Salzsäule. Und Abraham machte sich des Morgens früh auf an den Ort, wo er gestanden hatte vor dem HERRN, und wandte sein Angesicht gegen Sodom und Gomorra und gegen das ganze Land der Gegend und sah, und siehe, es ging ein Rauch vom Land, wie ein Rauch von einem Ofen.

70. Und es geschah, als Gott die Städte der Gegend verderbte, gedachte Gott an Abraham und sandte Lot aus der Verkehrung mitten heraus, als er die Städte verderbte, darin Lot gewohnt hatte. Und Lot zog herauf aus Zoar und wohnte auf dem Gebirge und seine beiden Töchter mit ihm; denn er fürchtete sich, zu Zoar zu wohnen, und wohnte in einer Höhle mit seinen beiden Töchtern. Und die ältere sprach zu der jüngeren: Unser Vater ist alt, und kein Mann ist im Land, der zu uns hereinkommt nach der Weise aller Welt. Wohlauf, wir wollen unsern Vater tränken mit Wein und wollen bei ihm liegen, daß wir Samen erhalten von unserm Vater. Und sie gaben ihrem Vater Wein zu trinken in derselben Nacht, und die ältere ging hinein und lag bei ihrem Vater; und er wußte nicht, wann sie sich legte noch wann sie aufstand. Des andern Tages sprach die ältere zu der jüngeren: Siehe, ich habe gestern bei meinem Vater gelegen; wir wollen ihm heute auch Wein zu trinken geben, und du gehe hinein und lege dich bei ihm, daß wir Samen erhalten von unserm Vater. Und sie gaben ihrem Vater auch in derselben Nacht Wein zu trinken, und die jüngere ging hinein und lag bei ihm; und er wußte nicht, wann sie sich legte noch wann sie aufstand.

71. Also wurden beide Töchter Lots schwanger von ihrem Vater. Und die ältere gebar einen Sohn und hieß ihn Moab; der ist der Vater der Moabiter noch heute. Die jüngere gebar auch einen Sohn und hieß ihn Ben-Ammi; der ist der Vater der Ammoniter noch heute.

72. Und Abraham zog von dort ins Land gegen Mittag und wohnte zwischen Kades und Schur und zog als ein Fremdling in Gerar. Und Abraham sprach von Sara seinem Weibe: Sie ist meine Schwester. Da sandte Abimelech, der König zu Gerar, hin und ließ Sara holen. Aber Gott kam zu Abimelech des Nachts im Traum und sprach zu ihm: Siehe, du bist des Todes um des Weibes willen, das du genommen hast; denn sie ist eines Mannes Weib. Abimelech aber hatte sie nicht angerührt und sprach: HERR, wirst du auch die Gerechten erwürgen, die in ihrer Unschuld sind? Hat er mir nicht selbst gesagt, sie sei seine Schwester? Und sie hat auch selbst gesagt, er sei ihr Bruder? Ich habe es getan in meines Herzens Einfalt und mit unschuldigen Händen. Da sprach Gott zu ihm im Traum: Ich weiß wohl, daß du es in deines Herzens Einfalt getan hast; darum habe ich dich auch gehindert, daß du nicht wider mich sündigtest, und habe dir nicht zugelassen, daß du sie anrührtest. Nun aber gib des Mannes Weib wieder; denn er ist ein Prophet, und er wird für dich bitten, daß du lebest. Wo du sie aber nicht wiedergibst, wisse, daß du des Todes sterben mußt und alles, was dein ist.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཀཀ ཁཁ: ། ཇཇ ཉཉ ཏཏ ཀཀ ཁཁ ། ཀཀ ཁཁ ཀཀ ཁཁ ཀཀ ཁཁ

ཀཀ ཀཀཀ། ། ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀཀ ཀཀ ཀཀ

ചെയ്തു, അതിനെ അല്ലാതെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവൻ ഒരു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയി, അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നെ ഒരു ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു, നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരിക, അതിനാൽ അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവൾ ഗർഭിണിയായി, അവൾ അവനു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു.

80. അവൻ പിന്നെയും ഒരു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നെ ഒരു ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു, നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരിക, അതിനാൽ അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവൾ ഗർഭിണിയായി, അവൾ അവനു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു, അവൻ അവനു ഒരു പേരിട്ടു, അവൻ അവനെ വിളിച്ചു, അവൻ അവനെ വിളിച്ചു, അവൻ അവനെ വിളിച്ച

ഒ ൎൎ ഒ ഗ്ഗ ന്ന ഗ്ഗ ന ഗ്ഗ ൎൎ ഒ ന്ന ॥

84. ॥ ന്ന ഗ്ഗ ഒ ൎൎ ന ന ഗ ഗാ ൎൎ ഒ ഗ്ഗ ഗ ൎൎ ഗ്ഗ ന്ന ഗ്ഗ ഗ ഗ്ഗ ന്ന ഗ്ഗ ഗ ഗ്ഗ ഗ ഗ്ഗ ഗ

ഞ്ഞ ഷ ഡ ഷ്ത ഖ്ത ഡ ഷ്ണ ൭ ഞ്ഞ ഞ്ഞ ഡ ഷ്ത ഡ ഷ്ത ഖ്ത ഡ ഷ്ണ ഖീ ഞ്ഞ ഖ്ത ഡ ഷ്ത ഖ്ത ഡ ഷ്ത ഖ്ത ഡ ഷ്ത

ന്നെ : ‖ ഷിഷ്ണുഭഗവാന്റെ ധനു രാശി പ്രവേശം ‖
നന്ദ: ‖ ശ്രീമതി ദേവി ഭഗവതി ധനുമാസം ഒന്നാം തീയതി ‖

ഷ്ണൻ ഭഗവാൻ ‖ ഷിഷ്ണുഭഗവാൻ ഭഗവതിയോടുകൂടി ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങി ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ദുഃഖങ്ങൾ കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു ഭഗവതിയോടു പറഞ്ഞു ഭഗവതി ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു കരയുന്നതു കണ്ടു ഭഗവതിയും ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞു ഭഗവതി കരയുന്നതു കണ്ടു ഭഗവാനും കരഞ്ഞു ഭഗവാനും ഭഗവതിയും കൂടി കരയുന്നതു കണ്ടു ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ കരഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ കരയുന്നതു കണ്ടു ഭഗവാനും ഭഗവതിയും കരഞ്ഞു ഭഗവാനും ഭഗവതിയും

הוא הלוא הוא הוא הוא אבל הוא אבל אבל אבל לכן אבל הלא אבל הוא אבל הלא אבל הלוא אבל אבל הוא אבל הוא ||

אבל הוא אבל אבל הלא הלוא אבל הלוא אבל הלוא הלוא הלוא

ཀཀ ཁཁ: །། ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཡི ཀཀ། ། ཁཁ ཨཨ ཡི ཨཨ། ཁཁ ཡཡ ཀཀ །

ཀཀ ། ཧཧ ཨྱ ཁཁ ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཡི ཨཨ། ། ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཧཀ ཁཀ ། ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཡི ། ཧཧ ཡི ཧཧ ཤཨ ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཨཨ། ཡཡ ཧཧ ཀཀ ཡཡ ཡི ། ཧཧ ཡི

ཡིཀ ཨཨ ཨཨ ཡཨ ཀྱི ཀིཀ ཀྱི ཨི ། ཡཀ ཨཀྱ ཨཨ ཡཀ ཡཀ ཏཀ ཀ ཨཀི ཀྱ ཡཀི ཨཀྱ ། ཡིཀ ཡཀ ཀཀི ཡིཀ ཡིཀ ། ཨཨ ཡཀ ཀཀ ཡཀ ཀཀི ཀཀི ཡཀི ཨཨ ཡཀ ཡཀ ཀཀི ཡིཀ ཡིཀ ཡཀ ཀཀི ཡིཀ ཡིཀ ། ཨཨ ཡཀ ཡཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ന്യ ഞാ ഭ ന്യ ഷ്യ ‖ ഞ്ഞ ഡ്വി ഭാന ന്നാ ഡ്വി ഭാന്നാ ഡ്വ ഡാ ഭാന ഞ്ഞീ ഭ ഞാ ഷ്യ ന്യ ഭാ ഡ്വ ഭാ ഞാ ഭാന ഡ്വി ഭാ ഞാ ഭാന ഡ്വി ഭാ ഞാ ഭാന ഡ്വി

ཡིཡ ཇཇ ཡཡ ། ཨཨ ཡཨ ཡཀ ཀཀ ཡཡ ཨཀ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཀཀ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ ཡཨ

ന ഞാ ഗ്രീ പ്യ ഞാ ഹ്മ ഷ്യ ഞ്ഞ ഷ്ണ ഫ്രീ പ്യ ഞാ ഷീ ഫീ ദു പ്യ ന്യ ഞ്ഞ ഭാ ഡാ ഭ്മ ഞാ ഷീ ഡാ ഭ്മ ഞാ ഫീ ഞീ ഭ്മ ഞാ ഗ്രീ ഫീ ദു ഡാ ഗ്രീ ഫീ ഡാ ഭ്മ ഞാ ഗ്രീ ഫീ ഞ

ⵜⵉⵖⵓⵔⵉ ⴰ: ⵍⵍ ⵏⵏⴰⵏⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵏⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵏⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵏ

ที่ ๆ ๓๓ ๔๔ ปิ พิพพ ๓๓ ฝ่ ปรา ๓๓ ที่ ๒๒ ที่ ฉบับ ตาม ๒๒ ที่ ๓๓ ๓๓ ๓๓ ๓๓ ๔๔ ตาม ๒๒ ๔๔ ๓๓ ๓๓ ๆ ๓๓ ๔๔ ๔๔ ๔๔ ๆ ๔๔ ๔๔ ๔๔

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ทาง ยาน ภาค เรียน ปฏิ หลาย ภาค หลัก หลาย ยาน ปี หมู่ ยาน ปี หลาย ยาน ปี หมู่ ยาน ปี หลาย ยาน ปี หมู่ ยาน ปี

ꠋꠌ ꠋꠌ꠆: ‖ ꠝꠞ ꠅꠞꠃ ꠅꠞꠎ ꠅꠞꠌ ꠌꠋ ꠅꠞꠌ ꠞꠃ ꠅꠞꠃ ꠝꠞ ꠅꠞꠃ ꠅꠞꠃ ꠋꠌ ꠝꠞ꠆ »
ꠋꠌ ꠐ꠆ ‖ ꠅꠞꠎ ꠋꠌ ꠅꠞꠎ ꠌꠋ ꠅꠞꠌ ꠌꠋ ꠅꠞꠌ ꠞꠃ ꠅꠞꠃ ꠝꠞ ꠅꠞꠃ ꠅꠞꠃ ꠋꠌ ꠝꠞ꠆ ‖

ꠅꠞꠌ ꠞꠃ ꠅꠞꠎ ꠋꠌ ꠐ꠆ ꠌꠋ ꠋꠌ ꠐ꠆ ꠅꠞꠃ ꠝꠞ ꠅꠞꠃ ꠅꠞꠃ ꠋꠌ ꠝꠞ꠆ ‖

ཆུ་ ཚ: ། ཨཱཀཱ་ཤ་ཀཱ་ཡ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀཱ་ཡ་ཀཱ

ꠋꠤ ꠛ꠆ ꠸ ꠝꠞꠣ ꠝꠞ꠹ꠇ ꠇꠞꠣ ꠝꠞꠣ ꠇꠞꠣ ꠛꠤ

ⵜⴳⴰ : ⵍⵍ ⵓⵔ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵓⵔ ⵜⵜⵉⵔⵔⴰⵏ ⵙ ⵓⵔⵉⵔ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ

เมื่อ ข้าพเจ้า ยัง หนุ่ม แน่น อยู่ ก็ ได้ ทำ ตาม ที่ ท่าน ขอ ไว้ ต่อ ข้าพเจ้า ทั้งหมด ทั้งสิ้น ทั้งปวง ทั้งนั้น ทั้งมวล ทั้งหลาย

ⵜⵉⵏⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏ

ปฐ ๔ : ๑๗ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐ ๑๐๐๑ ๑๐๐๒ ๑๐๐๓ ๑๐๐๔ ๑๐๐๕ ๑๐๐๖ ๑๐๐๗ ๑๐๐๘ ๑๐๐๙ ๑๐๑๐ ๑๐๑๑ ๑๐๑๒ ๑๐๑๓ ๑๐๑๔ ๑๐๑๕ ๑๐๑๖ ๑๐๑๗ ๑๐๑๘ ๑๐๑๙ ๑๐๒๐ ๑๐๒๑ ๑๐๒๒ ๑๐๒๓ ๑๐๒๔ ๑๐๒๕ ๑๐๒๖ ๑๐๒๗ ๑๐๒๘ ๑๐๒๙ ๑๐๓๐ ๑๐๓๑ ๑๐๓๒ ๑๐๓๓ ๑๐๓๔ ๑๐๓๕ ๑๐๓๖ ๑๐๓๗ ๑๐๓๘ ๑๐๓๙ ๑๐๔๐ ๑๐๔๑ ๑๐๔๒ ๑๐๔๓ ๑๐๔๔ ๑๐๔๕ ๑๐๔๖ ๑๐๔๗ ๑๐๔๘ ๑๐๔๙ ๑๐๕๐ ๑๐๕๑ ๑๐๕๒ ๑๐๕๓ ๑๐๕๔ ๑๐๕๕ ๑๐๕๖ ๑๐๕๗ ๑๐๕๘ ๑๐๕๙ ๑๐๖๐ ๑๐๖๑ ๑๐๖๒ ๑๐๖๓ ๑๐๖๔ ๑๐๖๕ ๑๐๖๖ ๑๐๖๗ ๑๐๖๘ ๑๐๖๙ ๑๐๗๐ ๑๐๗๑ ๑๐๗๒ ๑๐๗๓ ๑๐๗๔ ๑๐๗๕ ๑๐๗๖ ๑๐๗๗ ๑๐๗๘ ๑๐๗๙ ๑๐๘๐ ๑๐๘๑ ๑๐๘๒ ๑๐๘๓ ๑๐๘๔ ๑๐๘๕ ๑๐๘๖ ๑๐๘๗ ๑๐๘๘ ๑๐๘๙ ๑๐๙๐ ๑๐๙๑ ๑๐๙๒ ๑๐๙๓ ๑๐๙๔ ๑๐๙๕ ๑๐๙๖ ๑๐๙๗ ๑๐๙๘ ๑๐๙๙ ๑๑๐๐ ๑๑๐๑ ๑๑๐๒ ๑๑๐๓ ๑๑๐๔ ๑๑๐๕ ๑๑๐๖ ๑๑๐๗ ๑๑๐๘ ๑๑๐๙ ๑๑๑๐ ๑๑๑๑ ๑๑๑๒ ๑๑๑๓ ๑๑๑๔ ๑๑๑๕ ๑๑๑๖ ๑๑๑๗ ๑๑๑๘ ๑๑๑๙ ๑๑๒๐ ๑๑๒๑ ๑๑๒๒ ๑๑๒๓ ๑๑๒๔ ๑๑๒๕ ๑๑๒๖ ๑๑๒๗ ๑๑๒๘ ๑๑๒๙ ๑๑๓๐ ๑๑๓๑ ๑๑๓๒ ๑๑๓๓ ๑๑๓๔ ๑๑๓๕ ๑๑๓๖ ๑๑๓๗ ๑๑๓๘ ๑๑๓๙ ๑๑๔๐ ๑๑๔๑ ๑๑๔๒ ๑๑๔๓ ๑๑๔๔ ๑๑๔๕ ๑๑๔๖ ๑๑๔๗ ๑๑๔๘ ๑๑๔๙ ๑๑๕๐ ๑๑๕๑ ๑๑๕๒ ๑๑๕๓ ๑๑๕๔ ๑๑๕๕ ๑๑๕๖ ๑๑๕๗ ๑๑๕๘ ๑๑๕๙ ๑๑๖๐ ๑๑๖๑ ๑๑๖๒ ๑๑๖๓ ๑๑๖๔ ๑๑๖๕ ๑๑๖๖ ๑๑๖๗ ๑๑๖๘ ๑๑๖๙ ๑๑๗๐ ๑๑๗๑ ๑๑๗๒ ๑๑๗๓ ๑๑๗๔ ๑๑๗๕ ๑๑๗๖ ๑๑๗๗ ๑๑๗๘ ๑๑๗๙ ๑๑๘๐ ๑๑๘๑ ๑๑๘๒ ๑๑๘๓ ๑๑๘๔ ๑๑๘๕ ๑๑๘๖ ๑๑๘๗ ๑๑๘๘ ๑๑๘๙ ๑๑๙๐ ๑๑๙๑ ๑๑๙๒ ๑๑๙๓ ๑๑๙๔ ๑๑๙๕ ๑๑๙๖ ๑๑๙๗ ๑๑๙๘ ๑๑๙๙ ๑๒๐๐ ๑๒๐๑ ๑๒๐๒ ๑๒๐๓ ๑๒๐๔ ๑๒๐๕ ๑๒๐๖ ๑๒๐๗ ๑๒๐๘ ๑๒๐๙ ๑๒๑๐ ๑๒๑๑ ๑๒๑๒ ๑๒๑๓ ๑๒๑๔ ๑๒๑๕ ๑๒๑๖ ๑๒๑๗ ๑๒๑๘ ๑๒๑๙ ๑๒๒๐ ๑๒๒๑ ๑๒๒๒ ๑๒๒๓ ๑๒๒๔ ๑๒๒๕ ๑๒๒๖ ๑๒๒๗ ๑๒๒๘ ๑๒๒๙ ๑๒๓๐ ๑๒๓๑ ๑๒๓๒ ๑๒๓๓ ๑๒๓๔ ๑๒๓๕ ๑๒๓๖ ๑๒๓๗ ๑๒๓๘ ๑๒๓๙ ๑๒๔๐ ๑๒๔๑ ๑๒๔๒ ๑๒๔๓ ๑๒๔๔ ๑๒๔๕ ๑๒๔๖ ๑๒๔๗ ๑๒๔๘ ๑๒๔๙ ๑๒๕๐ ๑๒๕๑ ๑๒๕๒ ๑๒๕๓ ๑๒๕๔ ๑๒๕๕ ๑๒๕๖ ๑๒๕๗ ๑๒๕๘ ๑๒๕๙ ๑๒๖๐ ๑๒๖๑ ๑๒๖๒ ๑๒๖๓ ๑๒๖๔ ๑๒๖๕ ๑๒๖๖ ๑๒๖๗ ๑๒๖๘ ๑๒๖๙ ๑๒๗๐ ๑๒๗๑ ๑๒๗๒ ๑๒๗๓ ๑๒๗๔ ๑๒๗๕ ๑๒๗๖ ๑๒๗๗ ๑๒๗๘ ๑๒๗๙ ๑๒๘๐ ๑๒๘๑ ๑๒๘๒ ๑๒๘๓ ๑๒๘๔ ๑๒๘๕ ๑๒๘๖ ๑๒๘๗ ๑๒๘๘ ๑๒๘๙ ๑๒๙๐ ๑๒๙๑ ๑๒๙๒ ๑๒๙๓ ๑๒๙๔ ๑๒๙๕ ๑๒๙๖ ๑๒๙๗ ๑๒๙๘ ๑๒๙๙ ๑๓๐๐ ๑๓๐๑ ๑๓๐๒ ๑๓๐๓ ๑๓๐๔ ๑๓๐๕ ๑๓๐๖ ๑๓๐๗ ๑๓๐๘ ๑๓๐๙ ๑๓๑๐ ๑๓๑๑ ๑๓๑๒ ๑๓๑๓ ๑๓๑๔ ๑๓๑๕ ๑๓๑๖ ๑๓๑๗ ๑๓๑๘ ๑๓๑๙ ๑๓๒๐ ๑๓๒๑ ๑๓๒๒ ๑๓๒๓ ๑๓๒๔ ๑๓๒๕ ๑๓๒๖ ๑๓๒๗ ๑๓๒๘ ๑๓๒๙ ๑๓๓๐ ๑๓๓๑ ๑๓๓๒ ๑๓๓๓ ๑๓๓๔ ๑๓๓๕ ๑๓๓๖ ๑๓๓๗ ๑๓๓๘ ๑๓๓๙ ๑๓๔๐ ๑๓๔๑ ๑๓๔๒ ๑๓๔๓ ๑๓๔๔ ๑๓๔๕ ๑๓๔๖ ๑๓๔๗ ๑๓๔๘ ๑๓๔๙ ๑๓๕๐ ๑๓๕๑ ๑๓๕๒ ๑๓๕๓ ๑๓๕๔ ๑๓๕๕ ๑๓๕๖ ๑๓๕๗ ๑๓๕๘ ๑๓๕๙ ๑๓๖๐ ๑๓๖๑ ๑๓๖๒ ๑๓๖๓ ๑๓๖๔ ๑๓๖๕ ๑๓๖๖ ๑๓๖๗ ๑๓๖๘ ๑๓๖๙ ๑๓๗๐ ๑๓๗๑ ๑๓๗๒ ๑๓๗๓ ๑๓๗๔ ๑๓๗๕ ๑๓๗๖ ๑๓๗๗ ๑๓๗๘ ๑๓๗๙ ๑๓๘๐ ๑๓๘๑ ๑๓๘๒ ๑๓๘๓ ๑๓๘๔ ๑๓๘๕ ๑๓๘๖ ๑๓๘๗ ๑๓๘๘ ๑๓๘๙ ๑๓๙๐ ๑๓๙๑ ๑๓๙๒ ๑๓๙๓ ๑๓๙๔ ๑๓๙๕ ๑๓๙๖ ๑๓๙๗ ๑๓๙๘ ๑๓๙๙ ๑๔๐๐ ๑๔๐๑ ๑๔๐๒ ๑๔๐๓ ๑๔๐๔ ๑๔๐๕ ๑๔๐๖ ๑๔๐๗ ๑๔๐๘ ๑๔๐๙ ๑๔๑๐ ๑๔๑๑ ๑๔๑๒ ๑๔๑๓ ๑๔๑๔ ๑๔๑๕ ๑๔๑๖ ๑๔๑๗ ๑๔๑๘ ๑๔๑๙ ๑๔๒๐ ๑๔๒๑ ๑๔๒๒ ๑๔๒๓ ๑๔๒๔ ๑๔๒๕ ๑๔๒๖ ๑๔๒๗ ๑๔๒๘ ๑๔๒๙ ๑๔๓๐ ๑๔๓๑ ๑๔๓๒ ๑๔๓๓ ๑๔๓๔ ๑๔๓๕ ๑๔๓๖ ๑๔๓๗ ๑๔๓๘ ๑๔๓๙ ๑๔๔๐ ๑๔๔๑ ๑๔๔๒ ๑๔๔๓ ๑๔๔๔ ๑๔๔๕ ๑๔๔๖ ๑๔๔๗ ๑๔๔๘ ๑๔๔๙ ๑๔๕๐ ๑๔๕๑ ๑๔๕๒ ๑๔๕๓ ๑๔๕๔ ๑๔๕๕ ๑๔๕๖ ๑๔๕๗ ๑๔๕๘ ๑๔๕๙ ๑๔๖๐ ๑๔๖๑ ๑๔๖๒ ๑๔๖๓ ๑๔๖๔ ๑๔๖๕ ๑๔๖๖ ๑๔๖๗ ๑๔๖๘ ๑๔๖๙ ๑๔๗๐ ๑๔๗๑ ๑๔๗๒ ๑๔๗๓ ๑๔๗๔ ๑๔๗๕ ๑๔๗๖ ๑๔๗๗ ๑๔๗๘ ๑๔๗๙ ๑๔๘๐ ๑๔๘๑ ๑๔๘๒ ๑๔๘๓ ๑๔๘๔ ๑๔๘๕ ๑๔๘๖ ๑๔๘๗ ๑๔๘๘ ๑๔๘๙ ๑๔๙๐ ๑๔๙๑ ๑๔๙๒ ๑๔๙๓ ๑๔๙๔ ๑๔๙๕ ๑๔๙๖ ๑๔๙๗ ๑๔๙๘ ๑๔๙๙ ๑๕๐๐ ๑๕๐๑ ๑๕๐๒ ๑๕๐๓ ๑๕๐๔ ๑๕๐๕ ๑๕๐๖ ๑๕๐๗ ๑๕๐๘ ๑๕๐๙ ๑๕๑๐ ๑๕๑๑ ๑๕๑๒ ๑๕๑๓ ๑๕๑๔ ๑๕๑๕ ๑๕๑๖ ๑๕๑๗ ๑๕๑๘ ๑๕๑๙ ๑๕๒๐ ๑๕๒๑ ๑๕๒๒ ๑๕๒๓ ๑๕๒๔ ๑๕๒๕ ๑๕๒๖ ๑๕๒๗ ๑๕๒๘ ๑๕๒๙ ๑๕๓๐ ๑๕๓๑ ๑๕๓๒ ๑๕๓๓ ๑๕๓๔ ๑๕๓๕ ๑๕๓๖ ๑๕๓๗ ๑๕๓๘ ๑๕๓๙ ๑๕๔๐ ๑๕๔๑ ๑๕๔๒ ๑๕๔๓ ๑๕๔๔ ๑๕๔๕ ๑๕๔๖ ๑๕๔๗ ๑๕๔๘ ๑๕๔๙ ๑๕๕๐ ๑๕๕๑ ๑๕๕๒ ๑๕๕๓ ๑๕๕๔ ๑๕๕๕ ๑๕๕๖ ๑๕๕๗ ๑๕๕๘ ๑๕๕๙ ๑๕๖๐ ๑๕๖๑ ๑๕๖๒ ๑๕๖๓ ๑๕๖๔ ๑๕๖๕ ๑๕๖๖ ๑๕๖๗ ๑๕๖๘ ๑๕๖๙ ๑๕๗๐ ๑๕๗๑ ๑๕๗๒ ๑๕๗๓ ๑๕๗๔ ๑๕๗๕ ๑๕๗๖ ๑๕๗๗ ๑๕๗๘ ๑๕๗๙ ๑๕๘๐ ๑๕๘๑ ๑๕๘๒ ๑๕๘๓ ๑๕๘๔ ๑๕๘๕ ๑๕๘๖ ๑๕๘๗ ๑๕๘๘ ๑๕๘๙ ๑๕๙๐ ๑๕๙๑ ๑๕๙๒ ๑๕๙๓ ๑๕๙๔ ๑๕๙๕ ๑๕๙๖ ๑๕๙๗ ๑๕๙๘ ๑๕๙๙ ๑๖๐๐ ๑๖๐๑ ๑๖๐๒ ๑๖๐๓ ๑๖๐๔ ๑๖๐๕ ๑๖๐๖ ๑๖๐๗ ๑๖๐๘ ๑๖๐๙ ๑๖๑๐ ๑๖๑๑ ๑๖๑๒ ๑๖๑๓ ๑๖๑๔ ๑๖๑๕ ๑๖๑๖ ๑๖๑๗ ๑๖๑๘ ๑๖๑๙ ๑๖๒๐ ๑๖๒๑ ๑๖๒๒ ๑๖๒๓ ๑๖๒๔ ๑๖๒๕ ๑๖๒๖ ๑๖๒๗ ๑๖๒๘ ๑๖๒๙ ๑๖๓๐ ๑๖๓๑ ๑๖๓๒ ๑๖๓๓ ๑๖๓๔ ๑๖๓๕ ๑๖๓๖ ๑๖๓๗ ๑๖๓๘ ๑๖๓๙ ๑๖๔๐ ๑๖๔๑ ๑๖๔๒ ๑๖๔๓ ๑๖๔๔ ๑๖๔๕ ๑๖๔๖ ๑๖๔๗ ๑๖๔๘ ๑๖๔๙ ๑๖๕๐ ๑๖๕๑ ๑๖๕๒ ๑๖๕๓ ๑๖๕๔ ๑๖๕๕ ๑๖๕๖ ๑๖๕๗ ๑๖๕๘ ๑๖๕๙ ๑๖๖๐ ๑๖๖๑ ๑๖๖๒ ๑๖๖๓ ๑๖๖๔ ๑๖๖๕ ๑๖๖๖ ๑๖๖๗ ๑๖๖๘ ๑๖๖๙ ๑๖๗๐ ๑๖๗๑ ๑๖๗๒ ๑๖๗๓ ๑๖๗๔ ๑๖๗๕ ๑๖๗๖ ๑๖๗๗ ๑๖๗๘ ๑๖๗๙ ๑๖๘๐ ๑๖๘๑ ๑๖๘๒ ๑๖๘๓ ๑๖๘๔ ๑๖๘๕ ๑๖๘๖ ๑๖๘๗ ๑๖๘๘ ๑๖๘๙ ๑๖๙๐ ๑๖๙๑ ๑๖๙๒ ๑๖๙๓ ๑๖๙๔ ๑๖๙๕ ๑๖๙๖ ๑๖๙๗ ๑๖๙๘ ๑๖๙๙ ๑๗๐๐ ๑๗๐๑ ๑๗๐๒ ๑๗๐๓ ๑๗๐๔ ๑๗๐๕ ๑๗๐๖ ๑๗๐๗ ๑๗๐๘ ๑๗๐๙ ๑๗๑๐ ๑๗๑๑ ๑๗๑๒ ๑๗๑๓ ๑๗๑๔ ๑๗๑๕ ๑๗๑๖ ๑๗๑๗ ๑๗๑๘ ๑๗๑๙ ๑๗๒๐ ๑๗๒๑ ๑๗๒๒ ๑๗๒๓ ๑๗๒๔ ๑๗๒๕ ๑๗๒๖ ๑๗๒๗ ๑๗๒๘ ๑๗๒๙ ๑๗๓๐ ๑๗๓๑ ๑๗๓๒ ๑๗๓๓ ๑๗๓๔ ๑๗๓๕ ๑๗๓๖ ๑๗๓๗ ๑๗๓๘ ๑๗๓๙ ๑๗๔๐ ๑๗๔๑ ๑๗๔๒ ๑๗๔๓ ๑๗๔๔ ๑๗๔๕ ๑๗๔๖ ๑๗๔๗ ๑๗๔๘ ๑๗๔๙ ๑๗๕๐ ๑๗๕๑ ๑๗๕๒ ๑๗๕๓ ๑๗๕๔ ๑๗๕๕ ๑๗๕๖ ๑๗๕๗ ๑๗๕๘ ๑๗๕๙ ๑๗๖๐ ๑๗๖๑ ๑๗๖๒ ๑๗๖๓ ๑๗๖๔ ๑๗๖๕ ๑๗๖๖ ๑๗๖๗ ๑๗๖๘ ๑๗๖๙ ๑๗๗๐ ๑๗๗๑ ๑๗๗๒ ๑๗๗๓ ๑๗๗๔ ๑๗๗๕ ๑๗๗๖ ๑๗๗๗ ๑๗๗๘ ๑๗๗๙ ๑๗๘๐ ๑๗๘๑ ๑๗๘๒ ๑๗๘๓ ๑๗๘๔ ๑๗๘๕ ๑๗๘๖ ๑๗๘๗ ๑๗๘๘ ๑๗๘๙ ๑๗๙๐ ๑๗๙๑ ๑๗๙๒ ๑๗๙๓ ๑๗๙๔ ๑๗๙๕ ๑๗๙๖ ๑๗๙๗ ๑๗๙๘ ๑๗๙๙ ๑๘๐๐ ๑๘๐๑ ๑๘๐๒ ๑๘๐๓ ๑๘๐๔ ๑๘๐๕ ๑๘๐๖ ๑๘๐๗ ๑๘๐๘ ๑๘๐๙ ๑๘๑๐ ๑๘๑๑ ๑๘๑๒ ๑๘๑๓ ๑๘๑๔ ๑๘๑๕ ๑๘๑๖ ๑๘๑๗ ๑๘๑๘ ๑๘๑๙ ๑๘๒๐ ๑๘๒๑ ๑๘๒๒ ๑๘๒๓ ๑๘๒๔ ๑๘๒๕ ๑๘๒๖ ๑๘๒๗

149. ๗ แต่เขาก็ทูลพระองค์ว่าข้าพเจ้าได้ยินมาว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ยุติธรรมและทรงเกรงกลัวพระเจ้าและทรงรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและทรงเป็นที่พึ่งของคนยากจนและทรงช่วยเหลือคนที่ถูกกดขี่ข่มเหงและทรงเป็นที่พึ่งของคนที่ไม่มีที่พึ่งและทรงเป็นที่ปรึกษาของคนที่ไม่มีที่ปรึกษาและทรงเป็นที่ชื่นชมยินดีของคนที่ไม่มีที่ชื่นชมยินดีและทรงเป็นที่ปลอบโยนของคนที่ไม่มีที่ปลอบโยน

หลังจากนั้นไม่นานเขาก็ป่วยหนัก ภรรยาของเขาจึงเรียกลูกชายคนโตมาหาแล้วพูดว่า “ลูกเอ๋ย พ่อของเจ้าป่วยหนักมาก ไม่รู้ว่าจะรอดหรือไม่ ดังนั้นเจ้าจงไปหาพ่อของเจ้าเสียก่อนที่เขาจะตาย” ลูกชายคนโตจึงไปหาพ่อ ขณะที่เขาเข้าไปใกล้ เขาก็ได้ยินพ่อพูดกับตัวเองว่า “ถ้าเราไม่ได้ไปหาพ่อของเราก่อนที่เขาจะตาย เราก็จะไม่ได้รับมรดกของเขา” ลูกชายคนโตจึงกลับไปหาแม่ของเขาและพูดว่า “แม่ครับ ผมไม่ได้ไปหาพ่อก่อนที่เขาจะตาย ผมจึงไม่ได้รับมรดกของเขา” แม่ของเขาจึงพูดว่า “ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้าไม่ได้ไปหาพ่อของเจ้าก่อนที่เขาจะตาย เจ้าก็จะไม่ได้รับมรดกของเขา” ลูกชายคนโตจึงกลับไปหาพ่อของเขาและพูดว่า “พ่อครับ ผมไม่ได้ไปหาพ่อก่อนที่พ่อจะตาย ผมจึงไม่ได้รับมรดกของพ่อ” พ่อ

ਪ੍ਰਭ ਸਾਹ: ॥ ਮਾਰ ਘਰ ਮਰਾਨ੍ਹ ਸਾਬ ਪੀਰ ਵਰ ਮਾਰ ਪੀਰ ਸਾਰ ਮਾਰਗ ਸਾਰ ਮਾਰ ਵਰ ਮਾਰ ਪੀਰ ਸਾਰ ਮਾਰ ਪੀਰ ਸਾਰ ਮਾਰ ਪੀਰ ਸਾਰ ॥

ਸਾਰ ਮਾਰ ਪੀਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾ

ערב הוא: ״ואל יהוה תשמע נא לה ברוך הוא ברוך הוא אשר הוא אשר לא יחפץ בה ולא יחפץ בה ולא יחפץ בה״

היה יהיה בה לפני אשר יהיה אשר בה יהיה בה יהיה אשר יהיה בה יהיה אשר יהיה בה יהיה אשר

ꕥ ꕤ: ‖ ꕤꕥ ꕤꕤ ꕤꕀꕥ ꕀꕤ ꕤꕤ ꕤꕀ ꕀꕥ ꕀꕤ ꕤꕀ ꕀꕥ ꕀꕤ ꕤꕀ ꕀꕥ ꕀ

ꕥ ꕤ: ‖ ꕤꕤ ꕤꕤꕤꕥ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤ ꕤꕤ

161. ‖ ערב ועוד ובעבור אשר הוא מקום ישוב ומרעה לבהמות ולא יוכל לעבור בלעדיו ולא יוכל לעבור בלעדיו ולא יוכל לעבור בלעדיו

ﻣﺎ ﻗﺎﻝ: ﴿ ﻭﻣﻦ ﻳﻘﺘﻞ ﻣﺆﻣﻨﺎ ﻣﺘﻌﻤﺪا ﻓﺠﺰاؤﻩ ﺟﻬﻨﻢ ﺧﺎﻟﺪا ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻏﻀﺐ ﺍﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﻟﻌﻨﻪ ﻭﺃﻋﺪ ﻟﻪ ﻋﺬاﺑﺎ ﻋﻈﻴﻤﺎ ﴾

ﻣﺎ ﻗﺎﻝ ﻓﻲ ﻫﺬﻩ ﺍﻵﻳﺔ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻱ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺣﺪﻳﺚ ﺳﻔﻴﺎﻥ ﺑﻦ ﻋﻴﻴﻨﺔ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺍﻟﺜﻘﺎﺕ ﻋﻦ ﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻋﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺷﺮﻳﺢ ﺍﻟﻌﺪﻭﻱ ﺃﻥ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﷺ ﻗﺎﻝ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻔﺘﺢ ﻣﻦ ﻗﺘﻞ ﻗﺘﻴﻼ ﻓﻬﻮ ﺑﺨﻴﺮ ﺍﻟﻨﻈﺮﻳﻦ ﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻔﺎﺩﻱ ﻭﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻘﺎﺩ ﻓﻘﺎﻝ ﺭﺟﻞ ﻣﻦ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻴﻤﻦ ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺃﺑﻮ ﺷﺎﻩ ﺍﻛﺘﺐ ﻟﻲ ﻳﺎ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﻓﻘﺎﻝ ﺍﻛﺘﺒﻮا ﻷﺑﻲ ﺷﺎﻩ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻱ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺣﺪﻳﺚ ﺷﻌﺒﺔ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺟﻤﺮﺓ ﻋﻦ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻗﺎﻝ ﺟﺎء ﺭﺟﻞ ﻣﻘﻮﺩ ﺇﻟﻰ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﷺ ﻓﻘﺎﻝ ﻳﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻥ ﻗﺘﻞ ﻗﺘﻞ ﺑﻪ ﻭﺇﻥ ﺃﺧﺬ ﺃﺧﺬ ﺑﻪ ﻭﺇﻥ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻌﻘﻞ ﻗﺒﻞ ﻭﺇﻥ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﺪﻳﺔ ﻗﺒﻞ ﻓﻘﺎﻝ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﷺ ﻭﻣﺎ ﻳﺪﺭﻳﻚ ﻣﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺑﻪ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻱ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﻠﻴﺚ ﻋﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﺍﻟﻤﻘﺒﺮﻱ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺷﺮﻳﺢ ﺍﻟﻌﺪﻭﻱ ﺃﻧﻪ ﻗﺎﻝ ﻟﻌﻤﺮﻭ ﺑﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﻭﻫﻮ ﻳﺒﻌﺚ ﺍﻟﺒﻌﻮﺙ ﺍﺋﺬﻥ ﻟﻲ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻷﻣﻴﺮ ﺃﻥ ﺃﺣﺪﺙ ﻗﻮﻟﺎ ﻗﺎﻡ ﺑﻪ ﺑﺎﻷﻣﺲ ﻗﺘﻞ ﻟﻬﺎ ﺧﺰاﻋﺔ ﺭﺟﻼ ﻟﻪ ﻋﻠﻲ ﻭﻟﻴﺔ ﻓﺄﻧﺎ ﻋﺎﻗﻠﻪ ﻓﻤﻦ ﻗﺘﻞ ﺑﻌﺪ ﻣﻘﺎﻟﺘﻲ ﻫﺬﻩ ﻓﺄﻫﻠﻪ ﺑﺨﻴﺮ ﺍﻟﻨﻈﺮﻳﻦ ﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻘﺘﻞ ﻭﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻔﺎﺩﻱ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻱ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺳﻠﻤﺔ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﻫﺮﻳﺮﺓ ﺃﻥ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﷺ ﻗﺎﻝ ﻣﻦ ﻗﺘﻞ ﻟﻪ ﻗﺘﻴﻞ ﻓﻬﻮ ﺑﺨﻴﺮ ﺍﻟﻨﻈﺮﻳﻦ ﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻔﺎﺩﻱ ﻭﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻳﻘﺘﻞ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﺍﻟﺒﺨﺎﺭﻱ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺣﺪﻳﺚ ﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻋﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﻫﺮﻳﺮﺓ ﻗﺎﻝ ﻗﺎﻡ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﷲ ﷺ ﻓﻲ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﺄﺛﻨﻰ ﻋﻠﻰ ﺍﷲ ﺑﻤﺎ ﻫﻮ ﺃﻫﻠﻪ ﺛﻢ ﻗﺎﻝ ﺇﻥ ﺍﷲ ﺣﺒﺲ ﻋﻦ ﻣﻜﺔ ﺍﻟﻔﻴﻞ ﻭﺳﻠﻂ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﺭﺳﻮﻟﻪ ﻭﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﺇﻧﻬﺎ ﻟﻢ ﺗﺤﻞ ﻷﺣﺪ ﻗﺒﻠﻲ ﻭﻟﻢ ﺗﺤﻞ ﻟﺮﺟﻞ ﺑﻌﺪﻱ ﻭﺇﻧﻤﺎ ﺃﺣﻠﺖ ﻟﻲ ﺳﺎﻋﺔ ﻣﻦ ﻧﻬﺎﺭ ﻭﻫﻲ ﺣﺮاﻡ ﺑﺤﺮﻣﺔ ﺍﷲ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﺇﻧﻪ ﻟﻢ ﻳﺤﻞ ﻟﻲ ﻗﺘﺎﻝ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻟﻢ ﻳﺤﻞ ﻟﻲ ﺇﻻ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻣﻦ ﻧﻬﺎﺭ ﻭﻫﻲ ﺣﺮاﻡ ﺑﺤﺮﻣﺔ ﺍﷲ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻻ ﻳﻨﻔﺮ ﺻﻴﺪﻫﺎ ﻭﻻ ﻳﺨﺘﻠﻰ ﺧﻼﻫﺎ ﻭﻻ ﻳﻠﺘﻘﻂ ﺳﻘﻄﺘﻬﺎ ﺇﻻ ﻟﻤﻦ ﻋﺮﻓﻬﺎ ﻭﻻ ﻳﻌﻀﺪ ﺷﻮﻛﻬﺎ ﻓﻘﺎﻝ ﺍﻟﻌﺒﺎﺱ ﺇﻻ ﺍﻹﺫﺧﺮ ﻓﺈﻧﻪ ﻟﻘﻴﻨﻬﻢ ﻭﺑﻴﻮﺗﻬﻢ ﻓﻘﺎﻝ

ཀུ་ལས། ། ཤར་ཡང་ཤུགས་ཆེ་བར་ཐང་ཆེ་ཞིང་ཐག་རིང་བ་ཞིག་ཏུ་ཁྱོད་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ། །

ཚང་བ་ཡིན་ཏེ་ཁོང་ཁྲོ་བ་ཞིག་ཡོད་ན་ཡང་ཁྲོ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ⵜⴳⵓⵔⵉ ⵙ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ⵜⴰⵣⵡⵔⵜ ∥ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵓ

ꕥ ꕤ: ‖ ꕤ ꕥ ꕤ ꕥ ꕤ ꕥ

ⵜⵉⵡⵉ ⴰ: ⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵜⵉⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵜ

ཀུཀ ཅ: ། ཨཀུ་ཁཱ་ཁཱ་ཀཱི་ཐ་ཁཱ་ཁཱ་ཐྱུ་ཁཱ་ཁཱ་ཐ་ཁཱ་ཁཱ་ཁཱ

ערב ס: ‖ אמרו לו חכמים לרבי יהושע בן חנניה מפני מה אין מזכירין לא מעשה בראשית ולא מעשה מרכבה בשלשה אלא בשנים בשנים אלא בשנים בשנים ולא בשנים אלא בשנים בשנים ולא בשנים אלא בשנים בשנים ולא

ᚠᚢᚾᚲ ᚱᚨᚾᚷᛖ: ᚠᚱᚨᚷᛖᚾ ᚷᛖᚱᛁᚲᚺᛏ ᚹᛁᚱᛞ ᚾᚢᚱ ᚹᛖᚾᚾ ᛞᚨᛊ ᚲᛚᚨᚷᛖᚾᛞᛖ ᚨᚾᚷᛖᛒᛚᛁᚲᚺᛖ ᛞᚨᛏᚢᛗ ᚨᚾᚷᛖᚲᛚᚨᚷᛏ ᚹᛁᚱᛞ ᛞᚨᛊ ᚷᛖᚱᛁᚲᚺᛏ ᚹᛖᚱᛞᛖᚾ ᛗᚢᛖᛊᛊᛖᚾ ᚨᚢᚲᚺ ᛞᚨᛊ ᚷᛖᚱᛁᚲᚺᛏ ᚾᚨᚲᚺ ᛞᛖᚾ ᚷᛖᚱᛁᚲᚺᛏᛊᛏᚨᚾᛞᛖᚾ ᚨᚾᚷᛖᚹᛖᚾᛞᛖᛏ ᚹᛖᚱᛞᛖᚾ

ᒪᒧᐃ ᐊᐦ: ‖ ᐊᐧᐦᐊᐣᐣ ᓂᐤ ᐁᑦ ᐁᑦ ᑳᑭ ᑐᐢ ᐢᑐ ᐢᑐ ᐋᐢ ᐧᐃ ᐁᑦ ᑳᑭ ᓵ ᐣ ᐢᑐ ᐢᑐ ᐁᑦ ᐸᐦᐃᑦ ᐢᑐ ᐢᑐ ᐁᑦ ᐋᐢ ᐣᐦᐧᐃᐣ ᐣᐦᐧᐃᐣ ᐊᐧᐦᐊᐣᐣ ᐁᑦ ᐁᑦ ᐁᑦ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה, ואין מניחין תפילין אלא מי שיש לו בית של שתי תקרות, ואין מניחין בבית האבל ביום הראשון, ואין מניחין בבתי מרזחות ולא בבתי בושת ולא בבית שיש בו מת מוטל לפניו, ואין מניחין בבית שיש בו צואה ומי רגלים שאין בהן כדי לשפות את הגרוגרת, ואין מניחין בבית שיש בו תכשיטי אשה, ואין מניחין בבית שיש בו כלי זכוכית שאין בהן מים או יין, ואין מניחין בבית שיש בו נחשים ועקרבים, ואין מניחין בבית שיש בו מחלוקת, ואין מניחין בבית שיש בו שכנים רעים, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי מומין, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי קריין, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי זיבה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי נדה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי טומאה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי מחלוקת, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי ריב, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי קטטה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי מריבה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי שנאה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי קנאה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי תחרות, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי עין רעה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לשון הרע, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי רכילות, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי שקר, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי גנבה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי רצח, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי עבירה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי חטא, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי פשע, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי עוון, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי רשעה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי אכזריות, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי חמס, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי שוד, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי גזל, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי עושק, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי מרמה, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי תרמית, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי כזב, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי הבל, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי ריק, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי תוהו, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי אפס, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי תוהו הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי אפס הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי הבל הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי ריק הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי שקר הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי כזב הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי תרמית הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי מרמה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי עושק הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי גזל הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי שוד הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי חמס הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי אכזריות הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי רשעה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי עוון הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי פשע הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי חטא הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי עבירה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי רצח הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי גנבה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי שקר הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי לשון הרע הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי עין רעה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי תחרות הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי קנאה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי שנאה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי מריבה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי קטטה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי ריב הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי מחלוקת הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי טומאה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי נדה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי זיבה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי קריין הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי מומין הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי שכנים רעים הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי כלי זכוכית שאין בהן מים או יין הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי נחשים ועקרבים הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי תכשיטי אשה הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי צואה ומי רגלים שאין בהן כדי לשפות את הגרוגרת הם, ואין מניחין בבית שיש בו בעלי לא יועיל ולא יציל כי מת מוטל לפניו הם, ואין מניחין בבית של מרזחות ולא בבתי בושת, ואין מניחין בבית האבל ביום הראשון, ואין מניחין אלא מי שיש לו בית של שתי תקרות

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಸಿಂಹರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕನ್ಯಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ತುಲಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವೃಶ್ಚಿಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಧನುರ್ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಕರರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕುಂಭರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮೀನರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮೇಷರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವೃಷಭರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಿಥುನರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ಕಾಟಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಸಿಂಹರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕನ್ಯಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ತುಲಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವೃಶ್ಚಿಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಧನುರ್ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಕರರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕುಂಭರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮೀನರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

207. ಗ್ರಹಚಾರ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳನು ಕರ್ಕಾಟಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸಿಂಹರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕನ್ಯಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ತುಲಾರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವೃಶ್ಚಿಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಧನುರ್ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಕರರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕುಂಭರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮೀನರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮೇಷರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ವೃಷಭರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮಿಥುನರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ಕಾಟಕರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಸಿಂಹರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಗಿ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನ

ཀཱ།། ཀཱ།། ། ཀཱ་ཀཱ་ཀཱ་

ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ

ⵏⵏⵉ ⵙ: ⵜⵜⵉ ⵏⵏⴰ ⵔⴰ ⵜⵔⵉ ⵏⵏⴰ ⵜⵜⴰ ⵙⵔⴰ ⵜⵜⵉ ⵙⴰ ⵏⵏⴰ ⵜⵜⴰ ⵏⵏⴰ

ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ

ཀུན་ཏུ་ཡང་ཐལ་བར་འགྱུར་ཏེ། ཐལ་བ་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐལ་བ་ཡང་ཡིན་ཏེ། ཐལ་བ་ཡང་ཡིན

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠋꠥꠟ ꠛꠇ꠆ : ‖ ꠀꠇ ꠛꠇꠁꠞ ꠞꠁꠞ ꠉꠁꠞꠟ ꠀꠇ ꠛꠇꠁꠞ ꠀꠇ ꠛꠇꠁꠞ ꠀꠇ ꠛꠇꠁꠞ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ปฏิ ๔ : ๗ ทั้ง ๒ ก็ ๒๐ ๒๐ ๒๐

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਇਛ ਆਪਣੀ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਸਭ ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਕਮਾਣਿਆ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਆ ॥੧॥

242. ॥ ਪਵੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਕਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਲੋਭੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਮੋਹੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਭਰਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਹਉਮੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਜਮੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਕਲਮਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਘਾਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਥਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਆਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ

ꠋꠤꠞ꠆ ꠞꠠ꠆ ꠞꠤ ꠞꠤꠟ꠆ ꠞꠤꠟ꠆ ꠞꠤꠟ꠆

ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﻭﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻋﻠﻰ ﻧﺒﻴﻨﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﻭﻋﻠﻰ ﺁﻟﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺗﺴﻠﻴﻤﺎ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ﻭﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻋﻠﻰ ﻧﺒﻴﻨﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﻭﻋﻠﻰ ﺁﻟﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺗﺴﻠﻴﻤﺎ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ

249. ﻭﻫﺬﻩ ﻣﺴﺄﻟﺔ ﺃﻳﻀﺎ ﻣﻦ ﻣﺴﺎﺋﻞ ﺍﻟﺘﺮﺟﻴﺢ ﻭﻗﺪ ﺭﺟﺤﻨﺎ ﻓﻴﻬﺎ ﻣﺎ ﺭﺟﺤﻨﺎﻩ ﻓﻲ ﺷﺮﺡ ﺍﻟﻤﻨﻬﺎﺝ ﻭﻫﻮ ﺃﻧﻪ ﻳﺠﺐ ﺍﻟﻐﺴﻞ ﻭﻟﻮ ﻟﻢ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻲ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﺻﺤﺤﻪ ﺟﻤﺎﻋﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﻘﻘﻴﻦ ﻭﻧﺼﺮﻩ ﺑﺄﺩﻟﺔ ﻗﻮﻳﺔ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﺩﻝ ﻟﻪ ﺣﺪﻳﺚ ﺃﻡ ﺳﻠﻤﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺤﻴﺤﻴﻦ ﻭﻏﻴﺮﻫﻤﺎ ﺃﻥ ﺃﻡ ﺳﻠﻴﻢ ﻗﺎﻟﺖ ﻳﺎ ﺭﺳﻮﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺴﺘﺤﻲ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﻖ ﻫﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻏﺴﻞ ﺇﺫﺍ ﻫﻲ ﺍﺣﺘﻠﻤﺖ ﻓﻘﺎﻝ ﻧﻌﻢ ﺇﺫﺍ ﺭﺃﺕ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﻫﺬﺍ ﺻﺮﻳﺢ ﻓﻲ ﺃﻥ ﺍﻟﻐﺴﻞ ﻻ ﻳﺠﺐ ﺇﻻ ﺑﺨﺮﻭﺝ ﺍﻟﻤﻨﻲ ﻭﻗﺪ ﺃﻭﻝ ﺍﻟﺒﻴﻬﻘﻲ ﺣﺪﻳﺚ ﺃﻡ ﺳﻠﻤﺔ ﻫﺬﺍ ﻭﺟﻌﻞ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻛﻨﺎﻳﺔ ﻋﻦ ﺍﻟﻤﻨﻲ ﻭﻫﺬﺍ ﺗﺄﻭﻳﻞ ﺑﻌﻴﺪ ﻭﺍﻟﺼﺤﻴﺢ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﻳﻨﺒﻐﻲ ﻏﻴﺮﻩ ﺃﻥ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﻨﻲ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻨﻲ ﻭﻗﺪ ﺻﺮﺡ ﺑﺬﻟﻚ ﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻓﻲ ﺍﻷﻡ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺒﻴﻬﻘﻲ ﻭﻏﻴﺮﻩ ﻣﻦ ﺃﺻﺤﺎﺑﻨﺎ ﻭﻏﻴﺮﻫﻢ ﻭﻗﺪ ﺭﻭﻯ ﻣﺴﻠﻢ ﻓﻲ ﺻﺤﻴﺤﻪ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﻫﺮﻳﺮﺓ ﻭﺃﺑﻲ ﺳﻌﻴﺪ ﺃﻥ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻗﺎﻝ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﻫﺬﺍ ﻣﺼﺮﺡ ﺑﺄﻥ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻨﻲ ﻭﻫﻮ ﻣﺎ ﺻﺤﺤﻨﺎﻩ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ

250. ﻭﻫﺬﻩ ﻣﺴﺄﻟﺔ ﻣﻬﻤﺔ ﻭﻗﻊ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﺿﻄﺮﺍﺏ ﻛﺜﻴﺮ ﻟﻠﻤﺘﺄﺧﺮﻳﻦ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﻌﺮﺽ ﻟﻬﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﺍﻟﻤﺼﻨﻔﻴﻦ ﻭﻗﺪ ﺫﻛﺮﻫﺎ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺃﺑﻮ ﺣﺎﻣﺪ ﻭﺍﻟﻤﺤﺎﻣﻠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺮﻭﻳﺎﻧﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﻴﺎﻥ ﻭﺍﻟﺒﻐﻮﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺘﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻮﻟﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻌﺪﺓ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻧﻴﺠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺬﺧﺎﺋﺮ ﻭﺍﻟﺸﺎﺷﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺴﺮﺧﺴﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﻭﺍﻟﻌﺒﺪﺭﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺤﻔﺔ ﻭﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ ﻭﺍﻟﻤﺎﻭﺭﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺤﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻳﺠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻌﺪﺓ ﻭﺍﻟﺮﻭﻳﺎﻧﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺴﺮﺧﺴﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﻭﺍﻟﻌﺒﺪﺭﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺤﻔﺔ ﻭﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ ﻭﺍﻟﻤﺎﻭﺭﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺤﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻳﺠﻲ

251. ﻭﻫﺬﻩ ﻣﺴﺄﻟﺔ ﻣﻬﻤﺔ ﻭﻗﻊ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﺿﻄﺮﺍﺏ ﻛﺜﻴﺮ ﻟﻠﻤﺘﺄﺧﺮﻳﻦ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﻌﺮﺽ ﻟﻬﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﺍﻟﻤﺼﻨﻔﻴﻦ ﻭﻗﺪ ﺫﻛﺮﻫﺎ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺃﺑﻮ ﺣﺎﻣﺪ ﻭﺍﻟﻤﺤﺎﻣﻠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺮﻭﻳﺎﻧﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﻴﺎﻥ ﻭﺍﻟﺒﻐﻮﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺘﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻮﻟﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻌﺪﺓ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻧﻴﺠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺬﺧﺎﺋﺮ ﻭﺍﻟﺸﺎﺷﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺴﺮﺧﺴﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﻭﺍﻟﻌﺒﺪﺭﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺤﻔﺔ ﻭﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ ﻭﺍﻟﻤﺎﻭﺭﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺤﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻳﺠﻲ

252. ﻭﻫﺬﻩ ﻣﺴﺄﻟﺔ ﻣﻬﻤﺔ ﻭﻗﻊ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﺿﻄﺮﺍﺏ ﻛﺜﻴﺮ ﻟﻠﻤﺘﺄﺧﺮﻳﻦ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﻌﺮﺽ ﻟﻬﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﺍﻟﻤﺼﻨﻔﻴﻦ ﻭﻗﺪ ﺫﻛﺮﻫﺎ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺃﺑﻮ ﺣﺎﻣﺪ ﻭﺍﻟﻤﺤﺎﻣﻠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺮﻭﻳﺎﻧﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﻴﺎﻥ ﻭﺍﻟﺒﻐﻮﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺘﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻮﻟﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻌﺪﺓ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻧﻴﺠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺬﺧﺎﺋﺮ ﻭﺍﻟﺸﺎﺷﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺴﺮﺧﺴﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﻭﺍﻟﻌﺒﺪﺭﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺤﻔﺔ ﻭﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ ﻭﺍﻟﻤﺎﻭﺭﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺤﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻳﺠﻲ

253. ﻭﻫﺬﻩ ﻣﺴﺄﻟﺔ ﻣﻬﻤﺔ ﻭﻗﻊ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﺿﻄﺮﺍﺏ ﻛﺜﻴﺮ ﻟﻠﻤﺘﺄﺧﺮﻳﻦ ﻭﻟﻢ ﻳﺘﻌﺮﺽ ﻟﻬﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﺍﻟﻤﺼﻨﻔﻴﻦ ﻭﻗﺪ ﺫﻛﺮﻫﺎ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺃﺑﻮ ﺣﺎﻣﺪ ﻭﺍﻟﻤﺤﺎﻣﻠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺮﻭﻳﺎﻧﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﻴﺎﻥ ﻭﺍﻟﺒﻐﻮﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺘﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺘﻮﻟﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻌﺪﺓ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻧﻴﺠﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺬﺧﺎﺋﺮ ﻭﺍﻟﺸﺎﺷﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺴﺮﺧﺴﻲ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﻭﺍﻟﻌﺒﺪﺭﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﺤﻔﺔ ﻭﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ ﻭﺍﻟﻤﺎﻭﺭﺩﻱ ﻭﺻﺎﺣﺐ ﺍﻟﺤﺎﻭﻱ ﻭﺍﻟﺒﻨﺪﻳﺠﻲ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀྱི་བཤད། །ཨ་ཅི་ཞེས་ཟེར་བའི་ཚིག་ཀྱང་ཡོད་པ་ལས། ཁོང་ཚོས་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཚིག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། །

ཞེས་པ་སྟེ། ཁོང་ཚོས་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཚིག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། །

254. །།ཁང་བཞིན་ཡང་ཁོང་ཚོས་ཟས་སྐོམ་ཁོ་ནའི་ཕྱིར་ཁོ་ཚོའི་ཚིག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ལྟ་ཅི་སྨོས་ཏེ། ཁོང་ཚོས་ཀྱང་ཁོ་ཚོའི་ཚིག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན

ⵜⵉⵡⵉⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏ

ପ୍ରାୟ ସେ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ହୋଇଥାଏ ସେପରି ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଆଜି ଯେପରି ଦୁଃଖ ହୋଇଛି ସେପରି ଦୁଃଖ ଅନ୍ୟ ଦିନ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ କହିଲା ।

ଏହା ଶୁଣି ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଦେଖିଲା ସେ ସବୁ ଜିନିଷ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଦେଖିଲା ସେ ସବୁ ଜିନିଷ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲା ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲା ଯେ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଦେଖି ସେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଦେଖିଲା ସେ

ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵎⵍⵍⴰⵍⵜ ⵏ ⵜⵙⵏⵜ ⵜⴰⵏⴰⵡⴰⵢⵜ ⵜⵉⵣⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⴰⵣⵉⵖⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵓ ⵜⵉⵏⵎⵍⵍⴰⵍⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵓ

ⵜⵉⵡⵉⵍⵉ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵓ

ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ

Hauptamt Ansbach, Ansbach, Residenzstraße 1, Ansbach, Mittelfranken, Bayern, Deutschland, Europa, Erde, Sonnensystem, Milchstraße, Universum, Kosmos, Raum, Zeit, Materie, Energie, Leben, Bewusstsein, Geist, Seele, Körper, Gehirn, Nervensystem, Hormonsystem, Immunsystem, Verdauungssystem, Kreislaufsystem, Atmungssystem, Skelettsystem, Muskelsystem, Hautsystem, Sinnesorgane, Auge, Ohr, Nase, Zunge, Haut, Tastsinn, Geschmackssinn, Geruchssinn, Gehörsinn, Gesichtssinn, Gleichgewichtssinn, Temperatursinn, Schmerzsinn, Propriozeption, Interozeption, Exterozeption, Wahrnehmung, Aufmerksamkeit, Gedächtnis, Lernen, Denken, Sprache, Kommunikation, Emotion, Motivation, Persönlichkeit, Intelligenz, Kreativität, Moral, Ethik, Religion, Spiritualität, Philosophie, Wissenschaft, Kunst, Musik, Literatur, Theater, Film, Fernsehen, Radio, Internet, Computer, Smartphone, Tablet, Laptop, Desktop, Server, Cloud, Software, Hardware, Betriebssystem, Windows, macOS, Linux, Android, iOS, Programmiersprache, Python, Java, C++, JavaScript, HTML, CSS, SQL, Datenbank, Algorithmus, Datenstruktur, Künstliche Intelligenz, Maschinelles Lernen, Neuronales Netz, Deep Learning, Big Data, Data Science, Statistik, Mathematik, Physik, Chemie, Biologie, Geologie, Astronomie, Meteorologie, Ozeanographie, Ökologie, Evolution, Genetik, Molekularbiologie, Zellbiologie, Biochemie, Pharmakologie, Medizin, Anatomie, Physiologie, Pathologie, Psychologie, Psychiatrie, Neurologie, Kardiologie, Onkologie, Chirurgie, Innere Medizin, Allgemeinmedizin, Zahnmedizin, Veterinärmedizin, Tiermedizin, Landwirtschaft, Forstwirtschaft, Fischerei, Jagd, Bergbau, Metallurgie, Maschinenbau, Elektrotechnik, Bauingenieurwesen, Architektur, Stadtplanung, Verkehrswesen, Logistik, Transport, Schifffahrt, Luftfahrt, Raumfahrt, Militär, Verteidigung, Sicherheit, Polizei, Feuerwehr, Rettungsdienst, Katastrophenschutz, Recht, Gesetz, Verfassung, Grundgesetz, Bürgerliches Gesetzbuch, Strafgesetzbuch, Handelsgesetzbuch, Steuerrecht, Verwaltungsrecht, Arbeitsrecht, Sozialrecht, Familienrecht, Erbrecht, Gesellschaftsrecht, Wirtschaftsrecht, Europarecht, Völkerrecht, Menschenrechte, Demokratie, Republik, Monarchie, Diktatur, Totalitarismus, Sozialismus, Kommunismus, Kapitalismus, Liberalismus, Konservatismus, Nationalismus, Faschismus, Anarchismus, Feminismus, Pazifismus, Umweltschutz, Klimawandel, Nachhaltigkeit, Erneuerbare Energien, Kernenergie, Kohle, Erdöl, Erdgas, Wasserstoff, Solarenergie, Windenergie, Wasserkraft, Geothermie, Biomasse, Recycling, Abfallwirtschaft, Wasserwirtschaft, Abwasser, Trinkwasser, Luftreinhaltung, Lärmschutz, Naturschutz, Artenschutz, Biodiversität, Ökosystem, Biotop, Biom, Wald, Wiese, Weide, Acker, Garten, Park, Stadt, Dorf, Gemeinde, Landkreis, Regierungsbezirk, Bundesland, Bundesrepublik Deutschland, Europäische Union, Vereinte Nationen, NATO, Weltbank, Internationaler Währungsfonds, Welthandelsorganisation, Weltgesundheitsorganisation, Unesco, Unicef, Rotes Kreuz, Amnesty International, Greenpeace, WWF, Caritas, Diakonie, Arbeiterwohlfahrt, Deutscher Paritätischer Wohlfahrtsverband, Zentralwohlfahrtsstelle der Juden in Deutschland, Deutscher Caritasverband, Evangelische Kirche in Deutschland, Katholische Kirche, Orthodoxe Kirche, Islam, Judentum, Buddhismus, Hinduismus, Christentum, Atheismus, Agnostizismus, Pantheismus, Panentheismus, Deismus, Theismus, Monismus, Dualismus, Pluralismus, Relativismus, Skeptizismus, Empirismus, Rationalismus, Idealismus, Realismus, Materialismus, Positivismus, Pragmatismus, Existenzialismus, Phänomenologie, Hermeneutik, Strukturalismus, Poststrukturalismus, Dekonstruktivismus, Postmoderne, Moderne, Aufklärung, Renaissance, Mittelalter, Antike, Altertum, Prähistorie, Steinzeit, Bronzezeit, Eisenzeit, Völkerwanderung, Römisches Reich, Griechenland, Ägypten, Mesopotamien, Indien, China, Japan, Afrika, Amerika, Asien, Australien, Ozeanien, Antarktis, Arktis, Ozean, Meer, See, Fluss, Bach, Quelle, Berg, Tal, Ebene, Hügel, Gebirge, Vulkan, Erdbeben, Tsunami, Hurrikan, Tornado, Blitz, Donner, Regen, Schnee, Hagel, Nebel, Wolke, Wind, Sturm, Orkan, Hitze, Kälte, Trockenheit, Dürre, Überschwemmung, Lawine, Erdrutsch, Waldbrand, Epidemie, Pandemie, Seuche, Krankheit, Gesundheit, Tod, Geburt, Leben, Alter, Jugend, Kindheit, Säuglingsalter, Pubertät, Adoleszenz, Erwachsenenalter, Mittleres Lebensalter, Seniorenalter, Hochbetagtenalter, Sterben, Trauer, Beerdigung, Bestattung, Friedhof, Krematorium, Urne, Sarg, Grab, Grabstein, Totenwache, Totenmesse, Totenfeier, Totenklage, Totenlied, Totenrede, Totenbuch, Totenkult, Totenverehrung, Totenfest, Totenmonat, Totenwoche

ס ווווי: ‖ וווווו

ه ١٣٠ : ﴿ ٢٠٣٣٣

৩ নাম: ॥ ডেমোক্রিটাস হচ্ছে সেই লোক যে বলে যে সত্য আসলে কিছু নয়, তার যে ডেমোক্রিটাস হচ্ছে সেই লোক যে বলে »

শাস্ত্র, যে যারা শাস্ত্রের ভক্ত তারা যারা তারা যে শাস্ত্রের ভক্ত তারা যারা তারা যে শাস্ত্রের ভক্ত তারা যারা তারা যে

ס ממי: ‖ ומממקקק

ס ווווו: || וווווו

ס ממ: ‖ ממממן ממן ן ממ מ ממממ ממממ מממ מן ממ מן ממן מממן ממן מן ממן מן ממ ממ ממ מ ממ מ ממ מ ממ ממ ממ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ואתה יהי ל ותהי היה ויהי ויהי אשר ל אשר אשר ויהי ל ויהי אשר ל ותהי ויהי ל ותהי ויהי ל ותהי ויהי

יהוה אשר יהוה אשר יהוה הוא יהוה אשר יהוה הוא יהוה אשר יהוה הוא

313. Die Kläger sind der Ansicht, dass die Beklagte ihre Pflichten aus dem Vertrag verletzt habe, indem sie die Lieferung der bestellten Waren trotz mehrfacher Aufforderung nicht vorgenommen habe. Sie verlangen daher Schadensersatz in Höhe des Kaufpreises sowie Ersatz der Kosten für den Deckungskauf. Die Beklagte hält dem entgegen, dass sie die Lieferung deshalb nicht vorgenommen habe, weil die Kläger ihrerseits ihre Pflichten aus dem Vertrag verletzt hätten, indem sie die Abnahme der Waren verweigert hätten. Sie habe daher ein Zurückbehaltungsrecht ausgeübt. Außerdem habe sie die Kläger mehrfach aufgefordert, die Waren abzunehmen, und ihnen eine Frist zur Abnahme gesetzt. Nachdem diese Frist fruchtlos abgelaufen sei, habe sie vom Vertrag zurücktreten dürfen. Die Kläger hätten daher keinen Anspruch auf Schadensersatz.

Die Kläger sind der Ansicht, dass die Beklagte ihre Pflichten aus dem Vertrag verletzt habe, indem sie die Lieferung der bestellten Waren trotz mehrfacher Aufforderung nicht vorgenommen habe. Sie verlangen daher Schadensersatz in Höhe des Kaufpreises sowie Ersatz der Kosten für den Deckungskauf. Die Beklagte hält dem entgegen, dass sie die Lieferung deshalb nicht vorgenommen habe, weil die Kläger ihrerseits ihre Pflichten aus dem Vertrag verletzt hätten, indem sie die Abnahme der Waren verweigert hätten. Sie habe daher ein Zurückbehaltungsrecht ausgeübt. Außerdem habe sie die Kläger mehrfach aufgefordert, die Waren abzunehmen, und ihnen eine Frist zur Abnahme gesetzt. Nachdem diese Frist fruchtlos abgelaufen sei, habe sie vom Vertrag zurücktreten dürfen. Die Kläger hätten daher keinen Anspruch auf Schadensersatz.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ות הת ושב ובת וצמ ת הת ב ות ות ו. נת ושב וכה נש וה ות ו // וכה וש ות נש וה ות ו, נת ושב וכה וש ות נש וה ות ו וכה וש ות נש וה ות ו ב ות וה ות ו וכה וש ות נש וה ות ו ות וה וכה ת ב הת וה וצמ ת הת ב ות ות ו.

314. // נשמ ובת ב הת וש וכה ־ שמ נש וכה וה וכה ות ת ב הת וש וכה ות ת ב הת וש וכה ות ת ב הת וש

ס ק׳: ‖ ובמקדש דבר ר׳ חנינא בשעה שהיו ישראל עושין רצונו של מקום ומהלכין בדרכיו ומקיימין מצותיו אין אומות העולם יכולין להם שנאמר (ישעיה ס) והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך ואומר (שם) ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל ומלכיהם נשואים ואומר (שם) כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב ואומר (שם) ובניו הלכו עשוקים מלפני צר ואומר (שם) ויראו בניך מהרה מקלך ומהרסיך וממחריבך ממך יצאו ואומר (שם) ואת כל מגלי אחזו בך ואומר (שם) ואת כל מגלי אחזו בך ואומר (שם) ואת כל מגלי אחזו בך

הלכו מאחרי הבעל ואחרי הגלולים נכשלו בעוונם ויחר אף ה׳ בעמו ויתעב את נחלתו ויתן אותם ביד אויביהם וימשלו בם שונאיהם ויכבידו עליהם את עולם ויכלו אותם ברעב ובחרב ובדבר ובשבי ובגלות ובכל מיני פורענות ויתקיים בהם מה שנאמר בתורה ואם בחקותי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עיניים ומדיבות נפש ותזרעו לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם ושמתי את פני בכם ונפלתם לפני אויביכם ורדו בכם שונאיכם ונסתם ואין רודף עליכם ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי להכותכם שבע על חטאתיכם ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחושת ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועצי הארץ לא יתנו את פריים ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמוע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם והשלחתי בכם את חיית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי והלכתי אף אני עמכם קרי בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם והשלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב ובשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל ואכלו ולא תשבעו ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי בחרי אף והלכתי אף אני עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם שבעתים על חטאתיכם ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם ונתתי אתכם לזוועה ולחרפה ולמשל ולשמה ולחרפת כל הגוים אשר אדיחכם שמה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחוחיכם והשמותי את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה ואתכם אזרה בגוים ורקותי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השממה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתותיה כל ימי השממה כל ימי השבתה את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עלי

ꠋ ꠇꠞ: ‖ ꠇꠞꠗꠇ ꠛꠇ ꠅꠞꠎ ꠞꠛꠇ ꠞꠇꠇ ꠞꠞꠇꠞꠇꠞ ꠇꠞ ꠞꠞꠋꠞ ꠞꠇ ꠞꠇꠋ ꠇꠞ ꠞꠋꠇ ꠋꠇꠇ
(ꠅꠇ ꠞꠇ ꠛꠛ ، ꠞꠇ ꠋꠇꠇ ꠞꠇ ꠋꠞꠋ ꠞꠇꠅ ꠋꠇꠇ ꠅꠋꠇꠋ ꠞꠇ ꠎ ꠇꠞ ꠞꠇ ꠛꠛ ‖)

ꠇꠞ ꠞꠋꠅ ꠇꠞ ꠋꠇꠇ ꠞꠇ ꠋꠅꠞ ꠞꠇ ꠞꠋꠋ ꠞꠎ ꠋꠅ ꠞꠇ ꠞꠋꠅ ꠇꠞ ꠞꠋꠅ ꠇꠞ ꠞꠋꠅ ꠞꠇ ꠅꠋꠅ ꠇꠞ ꠋꠇꠇ ꠞꠇ ꠞꠋꠅ ꠇꠞ ꠞꠇꠅ ꠞꠇ ꠞꠋꠅ ꠇꠞ ꠞꠋ

ס וכו׳: ״ואת אחיו ואת בתו ואת אחיה״ וגו׳, וכתיב בתריה ״ואת אשתו ואת בניו ואת בני בניו״ וגו׳. ״ואת אחיו״ – אלו בני אהרן, ״ואת בתו״ – זו יוכבד, ״ואת אחיה״ – אלו בני קהת, ״ואת אשתו״ – אלו בני גרשון, ״ואת בניו״ – אלו בני מרדי, ״ואת בני בניו״ – אלו בני עזיאל, ״ואת כל אנשי ביתו״ – אלו בני חלקיה, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל.

327. ״ואת בתו״ – זו יוכבד, ״ואת אחיה״ – אלו בני קהת, ״ואת אשתו״ – אלו בני גרשון, ״ואת בניו״ – אלו בני מרדי, ״ואת בני בניו״ – אלו בני עזיאל, ״ואת כל אנשי ביתו״ – אלו בני חלקיה, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל, ״ואת כל נפשות הבית״ – אלו בני יחזקאל.

ס ומה: ∥ ממה שהיו חכמי התורה אומרים, שהם מקיימים את העולם בזכות שמחת התורה, ומה שאמרו חכמי התורה בזכות שמחת

ס ועוד: ‖ אמנם הוא הנה הוא הוא הוא

အခန်းအဖွင့်ရာဇဝင်ဆောင်းပါးတွေ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာဦးဘဝင်းမြင့်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆရာသမားတွေကို ဂုဏ်ပြုပွဲတွေ ကျင်းပပေးခဲ့ပြီး ဆုတံဆိပ်တွေ ချီးမြှင့်

ⵙⵜⵔⵓⵎⵎⵓⵜⵉⵏⵉⵙⵜⵉⵙⵜⵉⵎⵓ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ק ממ: ‖ טו ת טח וצ עט טית טיו טמ חט טו אי מת חט טמ ‹טן טמ טח חט טו מן טת טן טח ת טן›

טמ טמ וטי טמ טמן וני טית מי חט חט טמ חט טו ‹טמן חט טו טן טמ טח חט טו טן טמ טח חט טו טן טמ טח

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꝛ ꝟꝯ: ‖ ꝏꝛ ꝏꝛ ꝸꝟ ꝏꝛ ꝋꝸꝟ ꝟꝸꝟ ꝏꝛ ꝏꝛ ꝝ ꝛꝝ ꝸꝝ ꝟꝏ ꝟꝸꝋ ꝟꝏ ꝛꝝ ꝸꝋ ꝟꝏ ꝸꝋ ꝟꝏ ꝏꝛ ꝏꝛ ꝟꝏ ꝏꝛ ꝸꝟ

ꠇꠤꠣ꠸ ꠸ ꠅꠞꠣ ꠤꠣ ꠤꠇꠣ ꠤꠇꠥꠞꠣ ꠣꠤꠣ ꠅꠞꠇꠣ ꠣꠤꠣ ꠞꠣꠤꠣ ꠣꠤꠣ ꠤꠇꠣ ꠤꠣ ꠤꠇꠣ ꠇꠣ ꠤꠣ ꠤꠇꠣ ꠣꠤꠣ ꠅꠞꠇꠣ ꠣꠤꠣ ꠤꠣ ꠤꠇꠣ ꠤ

ק ס: ‖ אשר את הוא עשה אשר כל ויעשו ויעש ויעשו ויעשו ויעש ויעשו ויעשו ויעש ויעשו

ꠋꠤ꠸ : ‖ ꠝꠟ ꠇꠞ ꠞꠞꠇ ꠞꠋꠇ ꠟꠟꠇ ꠞꠝꠇ ꠋꠤꠇ ꠞꠞꠇ ꠇꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠟ ꠇ꠹
ꠋꠞ꠸ : ‖ ꠞꠞꠋꠤ ꠞꠤꠋ ꠞꠤ ꠋꠤꠞꠟꠇ꠸꠸ ꠞꠞꠋꠤ ꠞꠋꠤ ꠞꠞ ꠞꠋꠤ ꠞꠞꠟꠟꠇ ꠞꠞꠞꠞ ꠞꠞꠋꠤ ꠞꠞꠇ ꠞꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠟ ꠇ꠹

ꠋꠤꠇ ꠞꠇ ꠸ ‖ ꠟꠟꠞꠟ ꠋꠤ ꠞꠞꠇ ꠞꠋꠤꠇ ꠞꠞꠋꠤ ꠟꠟꠞꠟ ꠋꠤꠇ ꠞꠞꠋꠤ ꠞꠞꠟꠟꠇ ꠞꠞꠞꠞ ꠞꠞꠋꠤ ꠞꠞꠇ ꠞꠞ ꠇꠞ ꠇꠞꠟ ꠇ꠹

ဆေးရုံကနေ ဆက်သွယ်လို့ လာခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကနေ ပြန်ခေါ်သွားကြပါတယ်။ ဆရာမကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကနေ ပြန်ခေါ်သွားကြတဲ့အခါ ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံနေတာကို သတိထားမိခဲ့ပါတယ်။ ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံနေတာကို သတိထားမိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကနေ ဆရာမကြီးကို ပြန်ခေါ်သွားပြီးတဲ့နောက် ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံတာ ပျောက်သွားပါတယ်။ ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံတာ ပျောက်သွားပါတယ်။ ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံတာ ပျောက်သွားတဲ့အခါ ဆရာမကြီးရဲ့ ခြေထောက်တွေ ယားယံတာ ပျောက်သွားတဲ့အခါ ဆရာမကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဘာပြောသလဲဆိုတော့

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ק ובפ׳: ‖ ובפרט ראוי שיהא לו אשה ובנים שיהיו מתפללים עמו בבית הכנסת ויהיו מצטרפים עמו לעשרה ‖

ומי שאין לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת אין מתפללין עמו ‖

370. ‖ ומי שיש לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת מתפלל עמו בביתו ואם יש לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת ואין לו אשה ובנים מתפלל עמו בבית הכנסת ואין מתפללין עמו בביתו ואם יש לו אשה ובנים ועשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת מתפלל עמו בבית הכנסת ומתפלל עמו בביתו ואם יש לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת מתפלל עמו בביתו ואין מתפללין עמו בבית הכנסת ואם אין לו אשה ובנים ויש לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת מתפלל עמו בבית הכנסת ואין מתפללין עמו בביתו ואם אין לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת מתפלל עמו בביתו ואין מתפללין עמו בבית הכנסת ‖

371. ‖ ומי שיש לו אשה ובנים ועשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת ובביתו ומי שאין לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת ובביתו ומי שיש לו אשה ובנים ואין לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת ובביתו ומי שאין לו אשה ובנים ויש לו עשרה שיתפללו עמו בבית הכנסת ובביתו

ק וכו׳: ‖ וכתב הרא״ש ואם אין שם אלא אחד מהם אין לו אלא חצי שכר ואם אין שם אלא אחד מהם אין לו אלא חצי שכר ואם אין שם אלא אחד מהם אין לו אלא חצי שכר

ולא יהיה לו עוד שום דבר לעשות בעולם, אלא רק לשבת ולהתבונן בעצמו ובמעשיו.

ואין זה מספיק שהוא יתבונן בעצמו ובמעשיו, אלא הוא צריך גם לדעת מה הוא רוצה לעשות בעתיד, ולכוון את מעשיו לפי זה. ואם הוא רוצה לעשות דבר מסוים, הוא צריך לדעת מה הוא צריך לעשות כדי להגיע לזה, ולכוון את מעשיו לפי זה. ואם הוא רוצה להגיע למקום מסוים, הוא צריך לדעת איך להגיע לשם, ולכוון את מעשיו לפי זה. וכן הלאה.

375. ואם הוא רוצה להגיע למקום מסוים, הוא צריך לדעת איך להגיע לשם, ולכוון את מעשיו לפי זה. ואם הוא רוצה לעשות דבר מסוים, הוא צריך לדעת מה הוא צריך לעשות כדי להגיע לזה, ולכוון את מעשיו לפי זה. וכן הלאה. ואין זה מספיק שהוא יתבונן בעצמו ובמעשיו, אלא הוא צריך גם לדעת מה הוא רוצה לעשות בעתיד

ꕥ ꕤꕤ: ‖ ꕤꕥꕤ ꕥ ꕤꕤꕤꕤ ꕥ ꕤꕤ ꕥꕤ ꕤꕥ ꕤ ꕤꕤꕤꕤ ꕤꕥ ꕤꕥꕤ ꕤꕥ »

ꕥꕤ ꕤꕥ ꕤꕤ ꕤꕤꕤ ꕥ ꕤꕤ ꕤ ꕤꕤ ꕤꕥ ꕤꕥ ꕤꕤ (ꕤꕥ ꕤꕥꕤꕤꕤ ꕤ ꕤꕥ ꕤꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕥ) ꕤꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤꕤ ꕤꕤ ꕤꕤꕤ ꕤꕤ

ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל השרץ השרץ על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

379. || ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם הגיחון שם הנהר השני הוא הסבב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו

380. || והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

381. || ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

382. || ויהי כאשר החלו האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר עשה אתה וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה פתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו מן העוף למינהו ומן הבהמה למינה ומכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל והאספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אלהים אתו כן עשה

383. || ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי מקץ שבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגברו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠞꠣꠤ ꠇ ꠤꠋꠞ ꠣꠞꠣ ꠤꠋꠞ ꠇ ꠣꠤꠞ ꠞꠣꠤꠞ ꠣꠤꠞ ꠞꠣꠤꠞ ꠣꠤꠞ ꠞꠣꠤꠞ

ང ཁ: ། ཤཀཏཱ ན ཤཱ ཆིནཏཱ ཀཱ ར ཤཱ ལ ཀཱ ཏ ཀཱ ཤྱ ཀ ཤཱ ཀྱ ཤཱ ཀྱ ཤཱ ཀ ཤཱ ཀྱ ། ཤཱ ཀྱ ཤཱ ཀྱ ཤཱ ཀ

ང ། ། ཤེས་གཉིས་ཀྱི་ཡུལ་ལ་ཞུགས་པ་ཡང་ཡིན་ཏེ

ב תוא: ‖ תאשמ תוא אשמ אתכל בר בר תוי ז תוא אצמ תוי ותצ תוא תוחו תוי.
ב תבג: ‖ תא לכ תב אתכל תוא תב ,תוח תבחמ תאצמ ז תב תיא תבשח תאשמ תב תוא תוי תב תבג
תוא תשש תכל תאב תיבשמ תוא תב תבג.

בר ז תוא תוחו תב (תכ תב בר ,תוי׳ תוא תכ תיא תיא תב תאצמ תוי תוא תב תוא תוא בר תוא תוא תוכ תוא תוא תוא

ב כלל: ‖ ראוי שיהא אדם מוכן תמיד לומר שלא למד כל צרכו, ואפילו

402. ‖ מתי מותר לשנות? כאשר יש סיבה טובה לכך, כגון שמצא דרך קצרה יותר או ברורה יותר. אבל אם השינוי הוא רק מפני שהוא אוהב את עצמו, אסור לו לשנות. ואם שינה, הרי זה כמי שמוחק את שמו של רבו מן הספר. ואפילו אם כתב בשמו של רבו, הרי זה גנב את דעתו של רבו, שכן אין אדם אומר דבר אלא מתוך שקול דעת. ואם שינה מפני שחשב שהוא יודע יותר מרבו, הרי זה גאוותן, ועל זה נאמר: 'גאוה תועבה לה' כל לב גבה'. ואם שינה מפני שרבו טעה, הרי זה חייב לכתוב בספרו: 'כך אמר רבי פלוני, ואני חושב שטעה בזה וזה'. ואם שינה מפני שרבו אמר דבר שאינו מדויק, הרי זה חייב לכתוב: 'כך אמר רבי פלוני, ואני מבאר שכוונתו היתה לומר כך וכך

ב מכר: ‖ ראובן נתן את שלו לשמעון בשטר מכר בפני שנים עדים, והלך שמעון ומכר את שלו לאחר בשטר מכר בפני שנים עדים, ואחר כך בא ראובן ומחה בשמעון ואמר לו: לא מכרתי לך אלא בתנאי שלא תמכור לאחר, אלא אם כן תמכור לי תחילה, ואני לא ידעתי שמכרת לאחר, אלא עכשיו שבא אלי אחר ואמר לי שקנה ממך, ואני מוכן ומזומן לקנות ממך כמו שקנה האחר, ואם לא תמכור לי אני תובעך בדין, ואתה מכרת לאחר בלא רשותי, ואני מבטל המכר שעשית עמו, ואתה חייב לי לקיים תנאי שהתנית עמי, ואם לא תקיים תנאי שהתנית עמ

ב כבל: ‖ ובאתה אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגידו נא לי איה בית הראה אשר אתם

ראים אתו ואמרתם אליו הנה בא הוא אחרינו ויאמר הכהן אל מקום אשר הלכתם שמה אליו ויאמרו אליו אל בית הראה אשר בעיר אשר מעבר לנהר ויאמר הכהן אליהם הלכו אחרי ואראה לכם את הדרך אשר תלכו בה ויאמרו אליו הלא אתה הכהן הגדול אשר בעיר הזאת ויאמר הכהן אליהם הן אני הוא ויאמרו אליו הנה אנחנו עבדיך ואין לנו כל דבר אשר נתן לך ויאמר הכהן אליהם אל תדאגו כי אם לכו אחרי ואראה לכם את הדרך אשר תלכו בה

ང ། ། ཁག་ཆེ་གལ་ཆེ་གལ་ཆུང་ཆུང་ཚང་ཚང་ལ་རྟེན་ནས་ཀྱི་ཡང་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཏེ།

ཚིག་ཚང་ཚིག་ཁྱད་ཀྱི་ཚང་ཚང་ཁྱད་ཆོས

ב ק׳: ‖ ובן חמש שנים לבן עשרים שנה ובן עשרים שנה לבן שלשים שנה ובן שלשים שנה לבן חמשים שנה, הרי אלו כיוצא בהן בכל מקום, ואין בין זה לזה אלא שנים שהן מצוה ואחד שאינו מצוה, ואין בין זה לזה אלא שנים שהן מצוה ואחד שאינו מצוה,

413. ‖ ואם היו שלשתן כאחד, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאה ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאה ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלשת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבעת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמשת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ששת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבעת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשעת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני עשרת אלפים ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאה אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאה אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מאתים אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלש מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני ארבע מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני חמש מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שש מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שבע מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שמונה מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני תשע מאות אלף ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מיליון שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מיליון ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מיליון ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מיליון ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מיליון וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מיליון וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני מיליון ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני מיליון ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני מיליון ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שני מיליון שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ושלשים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שני מיליון וארבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שני מיליון וחמשים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ושבעים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ושמונים שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שני מיליון ותשעים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים אחד, והקטן אינו נותן כלום, ואם היו שלשתן בני שלשה מיליון שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים אחד, ואם היו שלשתן בני שלשה מיליון ועשרה שנה, כל אחד ואחד נותן לשנים שנים, ואם היו שלשתן בני שלשה מיליון ועשרים שנה, הגדול שבהן נותן לשנים שנים, והבינוני נותן לשנים

ང ང : ། ཀིག ཚིག མོ་ག ཁབ ཁྱིམ ཐབ ཀིས ཟ ཤག ག ཁབ ཟ ཐབ ཚ ། ཁབ ཚིར ག ཁབ ཟ ཐབ ཚ ཁྱི ། ཁབ ཚིག ཁབ ཁབ ཀིས ཁབ ཁབ ཁབ

לכתו ויבו ויהי ‖ ואת ויבו יד את לא אחו את אשר אחו ויהי אחו ויבו ויבו ני ויבו ויבו ויבו ויבו אחו ויבו ויבו ויב

ב טוי: ‖ יה יה יהוה בוי ויהי ויתי יהוה ישראל ויהי ויהי יהוה ישראל יהוה בוי יהוה ויהי ‖

יהוה יהי ויהי ויהי ויהי ישראל יהוה יהי ויהי יהוה ויהי יהוה ישראל יהוה יהוה יהוה

§ ๖๐๔ : ๒ ๓ ๓ ๗๓๔ ๓๗๖ ๑ ๗๓๑ ๗๓๗ ๗๓๗ ๒๗๗๒ ๗๓๔ ๓๗๖ ๓๗๓

ב טוח: ‖ ת ת ת תת ב תית ו תית תית תת תת ת ת

ב טעה: || ה ה ה

ב ועוד: || מה מדוע בזה יהיו, יהיו יהיו מדוע לשקר יהיו יאמרו מדוע בזה עם אשתו אשתו לעמוד ||

מדוע בזה יהיו לפניו מדוע בזה עם אשתו אשתו ועוד בזה מדוע לו יהיו יהיו יהיו לשקר מדוע בזה יהיו יהיו יהיו מדוע בזה יהיו יהיו יהיו מדוע בזה יהיו יהיו יהיו

ཁ་ཤས། ཁམས་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཁྱིམ་ཚང

ང ཡང: ། (ཁྲག་འབྱུང་ཚད་ཡས་ཁྲག་ཉུང་ཚོགས་མར་ཤ་གཏན་གཏན་གཏན་གཏན་གཏན་གནས་ཡན་ཆད་ཡོད་ཚད་ཀྱི་བར་དུ་ཡིན།)

ཀྱི་གཙུང་མ་ཤོག་ཅིག་གནས་གཏན་གྱི་ཕྱིར་ཤ་གཏན་ཁྲག་ཉུང་ཚོགས་ཀྱི་ཁྲག་འབྱུང་ཚད་ཡས

ᐊᓂᔑᓇᐯᒧᐎᓐ ᐊᑭᐅᓯᐊᓂᐦᐁᐤ ᐊᑭᐅᓯᐊᓂᐦᐁᐤ ᐊᑭᐅᓯᐊᓂᐦᐁᐤ

ང ཡས: ། མཁ ཀཱ ཡ ཚ ཁ ཁཐུ ཀྱི པ ཏྲ ཁ ཟ ཁ ཡས ཟ ཏྲ ཀ ཡ ཚ ཤཱི ཡི མཁ ཙཱ ། ཁཁ ཚ ཀྱི

ང་ཡང་། །ཁམས་གཅིག་ཏུ་སྐྱེ་བ་ཡིན་ཏེ།

ང ཡས། ། ཨཀ ཀི པ ཤ ཀ ཁཀྲོཾ ཀི པ ཁྲ ཀ ཡ ཟ ཁ ཤུ ཀ ཀི ཅ ཨཱཿ ཡི ཨཀ ཨཾ ། ཨ ཀ ཀི ཨ ཁ ཀ ཁཀྲོཾ ཀི ཨ ཁ

ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཤ་སྟག་ཏུ་སྣང་ཞིང་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱང་ཤ་སྟག་ཏུ་སྣང་བ་ཡིན་ནམ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་ཤཱ་རིའི་བུ་ཡང་ཤ་སྟག་ཏུ་སྣང་ངོ་ཞེས་ཟེར་ཏེ

ב שנה: || אמה תיו עה אב ה אחנ תיו עמ ב ה שנה ב(עה אב תיו אשת יבו אמה אח) »

הה יתו אע תיבו אשי אח ׳ ה עה ב ה עח ׳ ב יתו יא הה ה אה ב יתו תיו אע ה ב ה עה ב ה שה ב אל תיו אע ה ה ב ה אה ב אל תיו אע ה ב אל תיו אע ה ב אל תיו אע

ומה ב: ‖(ומן אבל אשה ומכל אבל אשה ומה שהקריבו ממנו בתוך ומן הקרבן ומן הבהמה ומן החיה ומן העוף ומן הדגים ומן הארבה ומן השרץ ומן הנבלה ומן הטרפה ומן הדם ומן החלב ומן הנותר ומן הפגול ומן הטמא ומן הטהור ומן הקדשים ומן החולין ומן הבכור ומן המעשר ומן הפסח ומן החגיגה ומן הפסח ומן החגיגה ומן הפסח ומן החגיגה

ואת בני: ״לכן אמר אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם־לשמי הקדוש אשר חללתם בגוים אשר באתם שמה׃

ואקדש את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם׃

453. ״כי אקח אתכם מן־הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל־אדמתכם׃ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את־לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר׃ ואת־רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃ וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל־הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב׃ והרביתי את־פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃ וזכרתם את־דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על־עונתיכם ועל־תועבותיכם׃ לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע יהי לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם לכל־עונותיכם והושבתי את־הערים והחרבות תבנינה׃ והארץ השממה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל־עובר׃ ואמרו הארץ ההוא השממה היתה כגן־עדן והערים החרבות והשממות והנהרסות בצורות יושבו׃ ונודעו הגוים אשר יותרו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי׃ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אותם כצאן אדם׃ כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה׃ ותהי עלי יד־יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות׃ והעביר אתי עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על־פני הבקעה והנה יבשות מאד׃ ויאמר אלי בן־אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת׃ ויאמר אלי הנבא על־העצמות האלה ואמרת אליהם עצמות היבשות שמעו דבר־יהוה׃ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם׃ ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל־עצמו׃ וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עור עליהם מלמעלה ורוח אין בהם׃ ויאמר אלי הנבא אל־הרוח הנבא בן־אדם ואמרת אל־הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרגים האלה ויחיו׃ ונבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על־רגליהם חיל גדול מאד מאד׃ ויאמר אלי בן־אדם העצמות האלה כל־בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנגדנו׃ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את־קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל־אדמת ישראל׃ ונתתי את־רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על־אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם־יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חבריו׃ וקרב אחד לאחד להם לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃ וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא תגיד לנו מה־אלה לך׃ דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתי אותם לעץ אחד והיו אחד בידי׃ והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם׃ ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל־אדמתם׃ ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על־ההרים ישראל ומלך אחד יהיה לכולם למלך׃ ולא־יהיו עוד לשני גוים ולא־יחצו עוד לשני ממלכות׃ ולא־יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל־פשעיהם׃ והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו־בהם וטהרתי אותם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקי ישמרו ועשו אותם׃ וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו־בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃ וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתי אותם והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃ והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו־לי לעם׃ והיו הגוים לדעת כי אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם׃

454. ״ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך אל־גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותובל והנבא עליו׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל׃ ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת־כל־חילך סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל רב צנה וסחרה תפשי חרבות כלם׃ פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע׃ גומר וכל־אגפיו בית תוגרמה ירכתי צפון ואת־כל־אגפיו עמים רבים אתך׃ הכון והתכונן אתה וכל־קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר׃ מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל־ארץ משובבת מחרב מקובצת מעמים רבים על־הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוצא וישבו לבטח כלם׃ ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל־אגפיך ועמים רבים אתך׃ כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על־לבבך וחשבת מחשבת רעה׃ ואמרת אעלה על־ארץ פרזות אבוא אל־שאננים יושבי לבטח כלם יושבים באין חומה ובריח ודלת אין לה׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על־חרבות נושבות ועל־עם מאסף מקנה וקנין יושבים על־טבור הארץ׃ שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל־כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול׃ לכן הנבא בן־אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע׃ ובאת ממקמך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב׃ ועלית על־עמי ישראל כענן לכסות הארץ היה באחרית הימים והבאתיך על־ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג׃ כה אמר אדני יהוה אתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים קרבתים להביאך עליהם׃ והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על־אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי׃ ובקנאתי באש־עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על־אדמת ישראל׃ ורעשו מפני דגת הים ועוף השמים וחית השדה וכל־הרמש הרמש על־האדמה וכל־האדם אשר על־פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל־חומה לארץ תפול׃ וקראתי עליו לכל־הרי נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה׃ ונשפטתי אתו בדבר ודם ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל־אגפיו ועל־עמים רבים אשר אתו׃ והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה׃ ואתה בן־אדם הנבא על־גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל׃ ושובבתיך ונחתיך ועליתי אתך משכות צפון והבאתיך על־הרי ישראל׃ והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל׃ על־הרי ישראל תפול אתה וכל־אגפיך והעמים אשר אתך לעיט צפור כל־כנף וחית השדה נתתיך לאכלה׃ על־פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה׃ ואת־שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא־אחלל את־שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל׃ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃ ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו ונשרפו בנשק מגן וצנה בקשת וחץ בשבט ידו ובמקל חנית ובערו בהם אש שבע שנים׃ ולא־ישאו עצים מן־השדה ולא־יחטבו מן־היערים כי בנשק יבערו אש את־שלליהם ובזזו את־בזזיהם ושללו את־שלליהם נאם אדני יהוה׃ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום־שם קבר בישראל גיא העברים קדמת הים וחסמת הנוסעים ושם יקברו את־גוג והמונו וקראו גיא המון גוג׃ וקברו בית ישראל למען טהר את־הארץ שבעה חדשים׃ וקברו כל־עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃ ואנשי קבע יבדילו עברי־תמיד בארץ לקברים את־המותרים על־פני הארץ לטהרה מקץ שבעת חדשים יחפשו׃ ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד־קברו את־המון גוג׃ וגם־שם העיר המון ועטהרו הארץ׃ ואתה בן־אדם כה אמר אדני יהוה אמר לציפור כל־כנף ולכל־חית השדה הקבצו ובאו התקבצו מסביב אל־זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על־הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃ בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם׃ ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרה מזבחי אשר זבחתי לכם׃ ושבעתם על־שלחני מסוס ורכב גבור וכל־אנשי מלחמה נאם אדני יהוה׃ ושמתי את־כבודי בגוים וראו כל־הגוים את־משפטי אשר עשיתי ואת־ידי אשר שמתי בם׃ וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה׃ והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל על־כן מעלם בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד־צריהם ויפלו בחרב כלם׃ כטמאתם וכפשעיהם עשיתי להם ואסתר פני מהם׃ לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את־שבות יעקב ורחמתי כל־בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃ ונשו כלמתם וכל־מעלם אשר מעלו־בי בשבתם על־אדמתם לבטח ואין מחריד׃ בשובי אתם מן־העמים וקבצתים מארצות אויביהם ונקדשתי בהם לעיני גוים רבים׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם באשר הגליתים אל־הגוים ואקבצם על־אדמתם ולא־אשאיר עוד מהם שם׃ ולא־אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי את־רוחי על־בית ישראל נאם אדני יהוה׃

ساه ٥ : ﴿ابتغوا العلم من مظانه واقتبسوا العلم من أهله فإن تعلم العلم لله حسنة والعمل به عبادة ومذاكرته تسبيح والبحث عنه جهاد وتعليمه من لا يعلمه صدقة وبذله لأهله قربة﴾ »

455. ﴿ ساه ساه ساه

ᚻᚢ ᚻᚱ: ᚠᛁᚴ ᚻᚢᚴ ᚴᛟᛖ ᚦᚢᚠᚴᚱᚢᛋ ᚴᚢᚾᛁᚴ ᚻᛁᚾᛋ ᚦᚢᚠᚴᚱᚢᛋ ᚴᚢᚾᛁᚴ ᚻᛁᚾᛋ ᚠᛁᚴ ᚻᚢᚴ ᚴᛟᛖ

ཡང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ལུས་ཀྱི་ཡན་ལག་ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །གཙང་བ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །

460. །།ཡང་ཤཱ་རིའི་བུ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །

461. །།ཡང་ཡང་ཤཱ་རིའི་བུ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །

462. །།ཡང་ཡང་ཤཱ་རིའི་བུ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཆག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཁམས་གསུམ་ཀྱི་ཉོན་མོངས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་ཡོངས་སུ་ཤིན་ཏུ་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཁ་ཅུ་: ། ཀཀཀུ་ཤ་ཁ་ཀ་ཤིག་ལོ་ཁ་ཤ་ཁ་ཁ་ཁ

מקולקלים לפני המקום כנגעים, ולפיכך נקראו מעשיהם ״רמה״. ״ואת הנפש אשר תעשה בזרוע״, זו עבודת כוכבים ועריות ושפיכות דמים, שנאמר: ״כי זרעך יהיה גר״ וגו׳ (בראשית טו, יג). ״בגר״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ויגר אבימלך בגרר״ (בראשית כו, א). ״ועבדום״, זו עריות, שנאמר: ״ועבדתי את אלהי נכר״ (שמות כג, כה). ״וענו אותם״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ויענו אותם בסבלותם״ (שמות א, יא). ״ואף את הגוי אשר יעבדו דן״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ועבדתם שם אלהים״ (דברים ד, כח). ״אנכי״, זו עריות, שנאמר: ״אנכי ה׳ אלהיכם״ (ויקרא יח, ל). ״אשפוט״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ודם אחיכם דרשתי״ (בראשית ט, ה). ״וכן תמצא בכל מקום שהמקום נפרע מן האומות, אינו נפרע אלא על שלשה דברים הללו, ועל שלשה דברים הללו נגזרו עליהם גזירות קשות, ועל שלשה דברים הללו נתגרשו מן העולם הזה ונכנסו לגיהנם, ועל שלשה דברים הללו אין להם חלק לעולם הבא״.

467. ״ויהי בשנת שלשים ושש שנה וגו׳״ (מלכים ב טו, ח). ״ויהי״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ויהי כאשר זקן שלמה״ (מלכים א יא, ד). ״בשנת״, זו עריות, שנאמר: ״ערות אחותך לא תגלה״ (ויקרא יח, ט). ״שלשים״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״שלשים שנה ומלך ירושלים״ (מלכים ב טו, לג). ״ושש״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ששת ימים תעבד״ (שמות כג, יב). ״שנה״, זו עריות, שנאמר: ״שנה בשנה״ (דברים טו, כ). ״ועשרים״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״עשרים שנה ומלך בירושלים״ (מלכים ב כא, יט). ״ושנה״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ושנה בשנה״ (שמות כג, יד). ״ומלך״, זו עריות, שנאמר: ״ומלך בבצרה״ (בראשית לו, לג). ״יותם״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ויותם בן עוזיהו״ (מלכים ב טו, לב). ״בן״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״בן בקר אחד״ (שמות כט, א). ״עוזיהו״, זו עריות, שנאמר: ״ועזיהו בן יהושפט״ (מלכים א כב, מא). ״מלך״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ומלך בתחתיו״ (בראשית לו, לג). ״יהודה״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ויהודה עשה הרע״ (מלכים ב כא, יא). ״עלה״, זו עריות, שנאמר: ״עלה אל מקום״ (בראשית יב, ח). ״רצין״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ורצין מלך ארם״ (מלכים ב טז, ה). ״מלך״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ומלך בתחתיו״ (בראשית לו, לג). ״ארם״, זו עריות, שנאמר: ״ארם נהרים״ (בראשית כד, י). ״ופקח״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ופקח בן רמליהו״ (מלכים ב טו, כז). ״בן״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״בן בקר אחד״ (שמות כט, א). ״רמליהו״, זו עריות, שנאמר: ״ורמלי לא תגלה״ (ויקרא יח, יד). ״מלך״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ומלך בתחתיו״ (בראשית לו, לג). ״ישראל״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״ישראל עבד״ (שמות ד, כג). ״בשמרון״, זו עריות, שנאמר: ״בשמרון ובירושלים״ (מלכים ב כג, כד). ״שתי״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״שתי ידיו״ (שמות ד, ו). ״עשרה״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״עשרה ימים״ (שמות כ, יד). ״חדש״, זו עריות, שנאמר: ״חדש ימים״ (במדבר יא, כ). ״ושבע״, זו שפיכות דמים, שנאמר: ״ושבע נשים״ (בראשית ד, יט). ״שנים״, זו עבודת כוכבים, שנאמר: ״שנים עשר״ (שמות כח, כא). ״ומלך״, זו עריות, שנאמר: ״ומלך בבצרה״ (בראשית לו, לג). ״פ

ומה מצינו: ״אין לך דבר שאינו מתחלף בשבעים פנים״.

ולכן אין לך דבר שאינו מתחלף בשבעים פנים, ואין לך דבר שאינו מתחלף בשבעים פנים אלא התורה, שנאמר: ״הלא כה דברי כאש נאם ה׳״.

472. ״ואיש לא יוכל לדעת את מעשה האלהים אשר יעשה מראש ועד סוף״. ומה ראה שלמה לומר כן? אלא כך ראה: שראה שהיו ישראל עתידין לעשות מעשה העגל, ולא עוד אלא שהיו עתידין לעשות מעשה העגל בשעה שהיה משה עומד בהר סיני, ולא עוד אלא שהיו עתידין לעשות מעשה העגל בשעה שהיה משה עומד בהר סיני ומקבל את התורה, ולא עוד אלא שהיו עתידין לעשות מעשה העגל בשעה שהיה משה עומד בהר סיני ומקבל את התורה ואומר: ״נעשה ונשמע״, ולא עוד אלא שהיו עתידין לעשות מעשה העגל בשעה שהיה משה עומד בהר סיני ומקבל את התורה ואומר: ״נעשה ונשמע״ ואומר: ״כל אשר דבר ה׳ נעשה ונשמע

473. ‖ ראשון לו ראש ולא יהיה לו ראש אחרון לו אחרון ולא יהיה לו אחרון ראשון לו ראשון ולא יהיה לו ראשון

ומה ז: || ובדבר זה אמר שלמה המלך עליו השלום בספר קהלת ויתר שמות אשר בתורה ואשר בנביאים ובכתובים ואשר בדברי חז"ל

שהם חכמים גדולים ומלומדים בכל חכמות שבעולם ואמרו

474. || ובדבר זה אמר אחיה השילוני לירבעם בן נבט כשמצאו בדרך בשדה ושניהם לבדם ויתפשט אחיה את השלמה אשר עליו וקרע אותה לשתים עשר קרעים ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר ה' אלהי ישראל הנני קורע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרת השבטים ושבט אחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל וגו' ובדברי הימים של שלמה כתוב כל מעשיו וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה ועל ספר נתן הנביא ועל ספר אחיה השילוני ועל חזות עדו החוזה על ירבעם בן נבט ובספר הזה נכתבו כל מעשיו וחכמתו וכל אשר עשה בחכמתו ומלכותו ומשפטיו ומשלי משליו ושיריו ותשבחותיו ושאר כל ספריו ומעשי

ומר ליי: ‖ ובדבר זה אנו באים ובאו הדברים בכתוב בתורה ונשנו בדברי הנביא ואמר כה אמר יי

אלקים אתה בראת לבדך את כל הממלכות בארץ

הוא הדבר שנאמר בתורה ‖

479. ‖ אלו הן הדברים שהיו אומרים בני אדם הראשונים שהיו מקריבים קרבנות לשדים שלא בצווי ושלא בדבר הנביא ושלא בדבר הכתוב אלא מדעתם הרעה שהיו אומרים שהן כמו שלוחים לאדם שהוא עושה בהם כל צרכיו ומשתמש בהם בכל עניניו כך הוא הקב"ה עושה בשדים כל צרכיו ומשתמש בהם בכל עניניו ומשלחם לכל מקום שירצה ומצוה אותם בכל דבר שירצה כמו שנאמר ויאמר יי אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ואומרים שהן עושים כל מה שהוא מצוה אותם ואין יכולים לעבור על מצותו ואומרים שהוא נתן להם רשות לעשות בכל העולם כולו כל מה שירצו חוץ מדברים שהוא אסר עליהם ואומרים שהוא אסר עליהם לעשות בכל הארץ כולה חוץ מבמקום שהוא בחר בו ואומרים שהוא בחר בכל ארץ יהודה ובכל ירושלים ובכל הר הבית ובכל העזרה ובכל שערי העזרה ובכל שערי ירושלים ובכל שערי הר הבית ובכל שערי העזרה ואומרים שהוא בחר בכל שערי ירושלים ובכל שערי הר הבית ובכל שערי העזרה ואומרים שהוא בחר בכל שערי הר הבית ובכל שערי העזרה ואומרים שהוא בחר ב

ומה ראיה: ״ויהי בהיות הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך״ (במדבר י, לה). ואם תאמר שאני מביא ראיה מדבר שאינו מפורש, הרי אני מביא ראיה מדבר שהוא מפורש, שנאמר: ״ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן עד אנה ימאסני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו״ (במדבר יד, יא). ואם תאמר שאני מביא ראיה מדבר שאינו מפורש, הרי אני מביא ראיה מדבר שהוא מפורש, שנאמר: ״ויאמר יהוה אל משה

ערב ליל: ‖ ויהי בהיות השמש לבוא ותרדמה נפלה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבא אותה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו ‖ והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ‖ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ‖ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ‖ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ‖ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ‖ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ‖ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם ‖ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ‖ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ‖ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים ‖

484. ‖ והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ‖ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ‖ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ‖ ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ‖ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ‖ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך ‖ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ‖ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא ‖ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ‖ ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אותו כל מצאו ‖ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ‖ ויהי קין בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ‖ ויהי לחנוך עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך ‖ ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ‖ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ‖ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב ‖ וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ‖ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי ‖ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ‖ ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין ‖ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה ‖

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ואת הלוחות ויכתב על הלוחות כמו הכתב הראשון עשרת הדברות אשר דבר יהוה אתכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃

ויהי כאשר ירדתי מן ההר ושני לוחות העדות בידי בירדתי מן ההר ולא ידעתי כי קרן עור פני בדברו אתו׃ וירא אהרן ואת כל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו׃ ויקרא משה אליהם וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃

485. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃ את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו׃ את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך׃ את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך השער לשער החצר׃ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃

486. ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את המטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים׃ והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן׃ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃

487. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃ ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃

488. ויקרא משה אל בצלאל ואהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃ ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו עוד אליו נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים אתה׃ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר׃

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ומלווה על שטר, אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי. ואם בא אדם אחד ואמר שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו.״ ומתוך שאמרו חכמים שאין אדם עומד על הרעה לעצמו, למדנו שאם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, שהוא נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו.

489. ״אם אמר אדם אחד שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו.״

490. ״אמרו חכמים: אין אדם עומד על הרעה לעצמו, ואין אדם חושד את חברו אלא אם כן ראה בו דבר ברור. ואם ראה אדם אחד את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו.״

491. ״אם היה אדם אחד שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו. ואם אמר אדם שראה את חברו שהוא מוכר את שדהו ומשכן את ביתו ומלווה על שטר, ואמר לו חברו: ״אל תאמין לו, שאולי הוא בדאי״, הרי זה נאמן, שאין אדם עומד על הרעה לעצמו.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ואז אמר: "אני הוא אשר אני הוא, ואני אומר לך שאתה תהיה מלך על ישראל ועל יהודה. ואני אומר לך שאתה תהיה מלך על ישראל ועל יהודה,

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ന ൮ : ॥ ഒ ന ന ദ ദ ഒ ന ന ന

בית הפרסות של בית הדיר ושל בית הבקר ושל בית הרפת ושל בית הבד ושל בית הגת ושל בית הגרן ושל בית הבור ושל בית הדריכה ושל בית הבקעה ושל בית הקיבה ושל בית הכבשים

אאא, אאא אאאא אאא אאאא אאאא אא, אאא אאא אאא אאא אאא אאאא אא אאאא אא אאא אאאא אאא אאא אאא אאא א

הוא (שולחן ערוך יורה דעה) הלכה שאין הולכין אחר הרוב בדבר שיש בו חשש איסור ואפילו

ראה ראה: || ראה אתה אתה אתה אתה אתה את אתה אתה אתה אתה אתה אתה »

אתה את אתה את אתה את

ולא יכלו לו ולא יכלו לו ולא יכלו לו

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ལུས་ཀྱི་སྐྱོན་ཐམས་ཅད་ཟད་པ་ཡིན་ནོ། །ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ངག་གི་སྐྱོན་ཐམས་ཅད་ཟད་པ་ཡིན་ནོ། །ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཡིད་ཀྱི་སྐྱོན་ཐམས་ཅད་ཟད་པ་ཡིན་ནོ། །ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ། །ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཕྲིན་ལས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡང་དག་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཕྱག་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ནོ། །

515. ། ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཤིན་པ་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅི་ཙམ་ཞིག་ཡོད་ཅེ་ན། ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཡོན་ཏན་གྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཡིན་ནོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅི་ཙམ་ཞིག་ཡོད་ཅེ་ན། ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཡིན་ནོ། །ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅི་ཙམ་ཞིག་ཡོད་ཅེ་ན། ཤིན་ཏུ་ཤིན་ཏུ

ראה נוסח: ‖ אשר אין חוץ אבל אחד הוא מקום שהוא בית הלל מטהרין בית שמאי מטמאין

אלו אלו, זה אחד מהן אבל אחד הוא בשעה ש...

519. ‖ אמר רבי יהושע בן קרחה משל, למה הדבר דומה לשני בני אדם שהיו מהלכין זה אחד מהן אחד מהן אחד מהן

שאתה עצמך אמרת לי שאתה אוהב אותי ואני אמרתי לך שאני אוהב אותך ואתה

ཀཱ ཡཱ: ॥ ཁྲཱ ཀྲ ཌཱ ཡཱ ཀཱ ཚི ཧཱ ། ཚི ཀྲ ཀཱ ཅཱ ཌཱ ཧཱ ॥

ཀྲ ཀཱ ཅཱ ཀཱ ཏྲ ཀྲ ཌཱ ། ཏྲ ཚི ཡཱ ཡཱ ཏཱ ཧཱ ཀྲ ཀྲ ཏྲ ཀྲ ཏྲ ཀྲ ཡཱ ཀཱ ཚི ཧཱ ཀཱ ཀྲ ཀཱ ཡཱ ཀཱ ཚི ཧཱ ཀཱ ཀྲ ཀཱ ཡཱ ཀཱ ཀྲ ཀཱ ཅཱ ཀཱ ཀྲ ཀཱ ཅཱ ཀཱ ཀྲ ཀཱ ཅ

ངག་ཡང་: ། ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཅིའི་ཕྱིར་ཞེ་ན་ཁྱོད་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ

ཀཱ ཡཱ ། ཀྱཱ ཀྱཱ ཀཱ ཀཱ ཀ

אדם הוא לשון בני אדם הוא לשון בני אדם הוא לשון בני

ᔑᔐᔅ: ‖ ᔐᔑ ᔑᔑ ᔖᔅ ᔐᔑᔑᔐ ᔐᔖ ᔑᔑ ᔐᔅᔖ ᔑᔑ ᔐᔖ ᔑᔑ ᔐᔖ ᔑᔑ ᔐ

ⲙⲉⲟ ⲉ: ⲛⲁⲙⲁⲥⲓⲁⲥ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟ

ובא ב: ‖ אמרו לו אחיו מעלה אתה עלינו או משפוט אתה משפוט עלינו אם מלוך אתה מלוך עלינו
והיו אחיו עוד שונאים לו על חלומותיו ועל דבריו עוד׃

ואחי אביו שהיו גדולים ממנו בשנים, ועוד שהיו חכמים ממנו בחכמת התורה, שהרי יעקב היה שולח את יוסף ללמוד תורה אצל שם ועבר, ואחי אביו היו מלמדים אותו תורה, ולא היו מלמדים אותו חכמת העולם, שהרי לא היה צריך לה, שהיה מלך ומושל על אחיו

ישראל: || אמת ויציב הוא לעד וקיים הוא, ונכון הוא ואמונה הוא, וחביב הוא ונחמד הוא ונעים הוא ונורא הוא ואדיר הוא

ומתקן הוא ומגיד הוא ומחדש הוא, גואל הוא ופודה הוא וקדוש הוא, ברוך הוא ומבורך הוא משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כולם לאמר: מי כמוכה באלים ה', מי כמוכה נאדר בקודש, נורא תהלת עושה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים, יחד כולם הודו והמליכו ואמרו: ה' ימלוך לעולם ועד. וצור ישראל קום בעזרת ישראל ופדה כנאום יהודה וישראל, גואלנו ה' צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אתה ה' גאל ישראל.

546. || השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים, ופרוס עלינו סוכת שלומך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו למען שמך, והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה, כי אל מלך חנון ורחום אתה, ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ופרוס עלינו סוכת שלומך. ברוך אתה ה' הפורס סוכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים. אמן.

547. || ותיקן שתי תמידין של כבש אחד בבוקר ואת הכבש השני בין הערבים כמצוותו, כשהם תמימים בני שנתם, שני עשרונים סולת בלולה בשמן כתית רבע ההין, ונסכם יין רביעית ההין, עולת תמיד של יום אחד במדבר סיני, ועולת תמיד של יום אחד בבית עולמים.

ששי ב: ‖ אשר יהיו אחיו שניו ורבו וכלו ויעלו, ויהי אחרי שנים רבות ויבא מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ואת כל אשר עשה לעמו ולכל הארץ,

שהיו שוכנים בגושן ויהיו לעם רב ועצום ויהיו לצרה לפרעה ולעבדיו ולכל אנשי ארצו, ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו ומאתנו, ויהי כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ, ויתן עליהם שרי מסים למען ענותם בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס, ויהי ככל אשר יענו אותם כן ירבה וכן יפרוץ ויקצו מפני בני ישראל, ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך, וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך, ויאמר פרעה לשפרה ולפועה המיילדות העבריות אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה, ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיתה, ותיראנה המיילדות את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינה את הילדים, ויקרא מלך מצרים למיילדות ויאמר להן למה עשיתן את הדבר הזה ותחיינה את הילדים, ותאמרנה המיילדות אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המיילדת ויולדו, ויטב אלהים למיילדות ויעצם מאד, ויהי כי יראו המיילדות את האלהים ויעש להן בתים, ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון, ויקח איש מבית לוי את בת לוי, ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים, ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאור, ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו, ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור ונערותיה הלכות על יד היאור, ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה, ותפתח ותרא אותו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה, ותאמר אחותו אל בת פרעה הילך ואקרא לך אשה מינקת מן העבריות ותינק לך את הילד, ותאמר לה בת פרעה לכי, ותלך העלמה ותקרא את אם הילד, ותאמר לה בת פרעה קחי את הילד הזה והניקיהו לי ואני אתן את שכרך, ותקח האשה את הילד ותניקהו, ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והיה לה לבן, ותקרא שמו משה כי מן המים משיתיהו, ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלותם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו, ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול, ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך, ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי, ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר, וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה, ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין ויבא אל באר, ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן, ויבאו הרועים ויגרשום ויקם משה ויושיעם וישק את צאנם, ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן לבוא היום, ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרועים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן, ויאמר אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם, ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה בתו למשה, ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה, ויהי בימים הרבים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלותם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו, ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול, ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך, ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי, ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר, וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה, ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין ויבא אל באר, ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן, ויבאו הרועים ויגרשום ויקם משה ויושיעם וישק את צאנם, ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן לבוא היום, ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרועים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן, ויאמר אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם, ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה בתו למשה, ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה, ויהי בימים הרבים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלותם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו, ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול, ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך, ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי, ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר, וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה, ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין ויבא אל באר, ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן, ויבאו הרועים ויגרשום ויקם משה ויושיעם וישק את צאנם, ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן לבוא היום, ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרועים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן, ויאמר אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם, ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה בתו למשה, ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה,

549. ‖ ויהי רב הרבה ימים ומלך מצרים מת ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה, וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב, וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים, ומשה היה רועה את צאן יתרו חתן משה כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה, וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה לא אכל, ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה, וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני, ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים, ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו, וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי, ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם, ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים, ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים, ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה, ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם, ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם, ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר, לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הנעשה לכם במצרים, ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש, ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו, ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה, ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם, ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם, ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ותשמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים, ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה, ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה, ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו, ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו, למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ויאמר יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג, ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו, והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון, והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מים מיאר היבשת והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת, ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי, ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה, ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר, ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח, ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו, ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון, ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים, ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות, ויאמר משה אל יתרו חתנו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים, ויאמר יתרו למשה לך לשלום, ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך, ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים, ויקח משה את מטה האלהים בידו, ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם, ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכורי ישראל, ואומר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכורך, ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו, ותקח צפורה צור ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי, ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו, ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו, וילכו משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל, ויאמר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם, ויאמינו העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו, ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר, ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח, ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב, ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממלאכתיכם לכו לסבלותיכם, ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלותם, ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא תוסיפו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשום הם ילכו וקששו להם תבן, ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו, תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר, ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נותן לכם תבן, אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר, ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן, והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן, ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשום גם תמול גם היום, ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך, תבן אין נתן לעבדיך ולבנת אמרים לנו עשו והנה עבדיך מוכים וחטאת עמך, ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אומרים נלכה נזבחה ליהוה, ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו, וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו, ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה, ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו, וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני, ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך, ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו, וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם, וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה, וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם ואזכר את בריתי, לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים, ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים, והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני יהוה, וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה, ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו, וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמענני פרעה ואני ערל שפתים, וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים, אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן, ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצוחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון, ואלה שמות בני לוי למולדתם גרשון קהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה, בני גרשון לבני ושמעי למשפחותם, ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה, ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה, ובני יצהר נפג וזכרי ואשרי, ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי, ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות לוי למולדתם, ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה, ובני יצהר קרח ונפג וזכרי, ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי, ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות לוי למולדתם, ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה, ובני יצהר קרח ונפג וזכרי,

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

550. ‖ ויאמר יהוה אל יהושע אחרי דבר יהוה אל זכריה לאמר הנה אנשי מופת הם כי הנני מביא את עבדי צמח ‖ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני פתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההוא ביום אחד ‖

551. ‖ בקר בקר ישב איש אל רעהו תחת גפן ותחת תאנה נאם יהוה צבאות ‖ ויאמר יהוה אל זכריה לאמר הנה אנשי מופת הם כי הנני מביא את עבדי צמח ‖ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני פתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההוא ביום אחד

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠋꠤ ꠇꠇꠇ ꠉꠞ ꠇꠞꠇꠇꠇ ꠋꠞ ꠇꠤ ꠉꠞ ꠇꠤꠤ ꠇꠇꠞ ꠇꠞ ꠇꠤ ꠇꠇꠇ ꠉꠞ ꠇꠞꠇꠇꠇ ꠋꠞ ꠇ

ཤཱཀྱ། ། ཀཱཤྱཔ གཏིང་ནས་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཡིས་ཤིན་ཏུ་ཡོངས་སུ་ཟིན་ཏོ་ཞེས་བྱ་བ

ובשנת ה׳ אלפים ושבע מאות ושבעים ושבע לבריאת העולם, בחודש אייר, ב

ཡང་། ཁོང་ཁས་མས་པའ་ཐ་ཧ་ཀས་པས་ཤེས་པ་ཏེ་ཁྱོད་ཀྱི་གཡང་ཁྲ་ཁྱོད་ཀྱི་ཡང་ཐག་ཆོད་ཡིན་ཤ་ཁྱོད་ཀྱི་ཡང་ཐག་ཆོད་ཡིན་ཡང་། ཁྱབ་བདག་དེ་ཙམ་ཁོ་ཐག་ཁོ་ནས་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཡང་ཐག་ཆོད་ཡིན་ཡང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས

ימלאו כל הון יקר ונעים. ואם תאמר מפני מה נאמר בחכמה ובתבונה ובדעת, אלא כך אמר הקב"ה: אם אין אדם נותן לבו לדעת ולהבין ולהשכיל, אין בנין עומד לעולם

ཡང་ཞེས་ཀྱང་ཁོ་ནས་ཀྱང་ཡིན་ཏེ་ཞེས་ཀྱང་ཡིན་ཏེ་ཞེས་ཀྱང་ཡིན་ཏེ་ཞེ

ומה זה תקף ותן תשב זה, אל ומה אם ידי ומה זה ומה זה תן.

579. || זה ומה זה מלא ומה תקף אם ותן ותן ואת לחם תקף ומה ומה זה תשב ומה זה תשב ומה זה תשב

ཡང་ཞེ། ། ཁག་ཚེག་པ་ཨི་ཀི་ཨ་པ་ཙི་ཀཱི་ཨ་ཁག་ཁ་ཨ་ཀུ་ཨ་པ་ཁག་ཟ་ཨུ།

ཀཱི་ཟ་ཁི་པ་ཨ་ཅ། ཀུ་ཨ་ཅ་ཨ་ཁ་ཀཱ་ཨ་ཤི་ཨ་ཁག་ཁ་ཨ་ཀུ་ཨ་ཁག་ཁ་ཨ་ཀུ་ཨ་ཁག་ཁ་ཨ་ཀུ

ཤེས་ཀྱི་ཡུལ་ལ་ཡང་དག་པར་ཞུགས་ཏེ་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཞེས་བྱ་བ་ཡན་ཆད་ཀྱིས་ནི་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ

ᚺᛇ ᛈ : ᚠᚠ ᚲᚨ ᚺᛇ ᚠᚢᚾ ᚺᚨ ᚢᚴ ᚺᚨ ᚺᚢᚾ ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚲ ᚢᚴ »

ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚾ ᚳᚺ ᚺᚨᚾ ᚺᚨ ᚳᚺᚴ ᚺᚴ ᚺᚨᚠᚠᚴ ᚺᚨ ᛉ ᚠᚠᚴ ᚺᚨ ᚳᚺᚴ ᚺᚨᚷ ᚲᚴ ᚺᚨ ᚺᚨᚠ ᚺᚨᚠ ᚺᚨᚠ ᚠᚨᚴ ᚺᚨᚷ ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚠᚠᚴ ᛉ ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚠ ᚺᚢᚾ ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚠ ᚺᚨᚾ ᚺᚨᚠᚠᚴ ᛉ

ꠀꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀ

ⵔⵉⵛ : ⵍⵍ ⵣⴰ ⵔⵉⵛ ⵜⴰ ⵢⵣⴰ ⵜⴰ ⵜⵉⵏ ⵓⵏⵜ ⵜⴰ ⵣⵢ ⵜⴰ »

ⵓⵏⴰ ⵣⵔⵔ ⵙ ⵓⵔⴰ ⵜⴰ ⵙ ⵓⵏⵉ ⵒⵉⵔ ⵔⴰ ⵜⵉⵏ ⵢⵣⵉ ⵍⵍⵉ ⵣⵉ ⵓⵔⴰ ⵣⵉ ⵍⵍⵉ ⵏⵜⵜ ⵙⵉ ⵓⵔⴰ ⵏⵜⵜ ⵙ

ולא יבוא אצלי עוד לעולם ולא יבוא אצלי עוד לעולם ולא יבוא אצלי עוד לעולם

605. // ⁘ ⁘ ⁘

ཚངས་པ། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡི་ཚེ་ཐོག་ཏུ་ཡང་། །ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ལ་ཕྱག་བྱས་ཏེ་ཐོས་ནས་ནི། །ཐེག་པ་གསུམ་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཟད་པར་འགྱུར། །

ཅེས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཐུགས་རྗེས་ཀུན་ཏུ་སྐྱོང་བ་ཡི་ཕྱིར་ཐེག་པ་གསུམ་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཟ

ꠀ ꠀ: ‖ ꠀ ꠀ ꠀ

ꠀꠀꠀꠀ꠆ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ

ཤཱ་སྟྲ། ། ཨཱརྱ་ཤཱ་ལི་སྟམྦ་ཨཱ་ཡུཥྨཏ་

ལག་ལྟ་བུ། མཁའ་ལྟ་བུ་སྟེ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡོད་དོ།།

619. ། ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐོག་མར་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཚེ་ཡང་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱིས་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཚེ་ཡང

ᓴᓂᓗ: ᐊᓂᐊᑦᑎᓂᒃᑯᐊᓗᒃᑐᑦᑎᐊᓂᒃᑎᑦᑎᐊᑦᑎᓂᒃᑲᓇᑕᒥᐊᓂᒃᑎᓂᓗᑦᑎᐊᑦᑎᐊᓂᒃᑐᓴᓂᒃᓯᑦᑎᓂᓴᑦᑎᓂᓗ»

621. «ᐊᓂᐊᑦᑎᓂᒃᑲᓇᑕᒥᐊᓂᒃᑎᓂᓗᑦᑎ

625. ⵡⴰⵏⵉ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏⵜⵏ ⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵏⵎⵍⵍⴰⵍ

ཡང་ཡང་། ཀུན་ཏུ་ཡང་ཞིང་ཐབས་ཀྱི་ཕྱིར་ཡང་ཞིང

ꠀꠀꠀ: ‖ ꠇꠛꠀ ꠀꠀꠇꠋ ꠀꠀꠛꠀꠀ꠲ ꠇꠛꠀ ꠀꠀꠇꠋ ꠛꠀꠀ꠲ ꠋꠋꠀ ꠋꠋ ꠀꠀ ꠇꠛꠀ ꠛꠀꠀ ꠇꠛꠀ ꠀꠀꠇꠋ ꠛꠀꠀ

ꠀꠀꠀ: ‖ ꠇꠞꠉ ꠀꠞꠇ ꠞꠀꠞ ꠀꠉ ꠞꠀ ꠀꠞꠉ ꠇꠀ ꠀꠞꠀ ꠞꠀ ꠀꠞꠀ ꠞꠀ ꠀꠞꠀ ꠞ

ཤཤ་ཡང་། །ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིན་ལ་ཁྱོད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིན་ཏེ་ཁྱོད་ཀྱི་ཕུང་པོ་ཁྱོད་ཀྱི་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡང་ཡོད་ད

ꠀꠀꠀ: ‖ ꠇꠞꠉ ꠞꠊ ꠉꠛ ꠀꠞ ꠞꠛ ꠇ ꠀꠀꠉ ꠋꠎ ꠀ ꠀꠋꠉ ꠞꠀ ꠎꠞ ꠀꠞ ꠋꠎ ꠉꠛ ꠎꠇ ꠞꠛ ꠀꠞ

646. །གཏོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་ཏིང་ངེ་འཛིན་ལ་སྙོམས་པར་ཞུགས་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཉིད་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་བསྐྱབ་པ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ནི

ཡཱ་ཡཱ། ། ཏཱ་ཡི་ཀེ་ཡོ་ཡཱ་ཡུ་ཀ་ཡིཾ་ཡི་ཡཱ་ཡཱི་ཡཱ་ཡཱི་ཡུ་ཡཱ་ཡཱ་ཡི་ཡུ་ཡཱ་ཡཱི་ཡཱ་ཡཱི་ཡི་ཡཱ་ཡཱི་ཡཱ་ཡཱི་ཡཱ་ཡཱ

אם אחרון אינו מברך אפילו הוא קטן ואינו יכול לענות אמן אחר הברכה אלא הוא עצמו מברך ואחר כך הוא מברך לעצמו ואינו יוצא בברכה זו ידי חובתו אלא אם כן שמע ברכה ראשונה מפי המברך ואם לא שמע ברכה ראשונה מפי המברך אלא שהוא עצמו מברך ברכה ראשונה ואחר כך הוא מברך ברכה אחרונה לעצמו יצא ידי חובתו בברכה אחרונה אבל לא יצא ידי חובתו בברכה ראשונה ואם היו שנים או יותר ואחד מהם מברך ברכה ראשונה ואחד מברך ברכה אחרונה יצאו ידי חובתם בברכה ראשונה ובברכה אחר

ᚺᚨᚾᚦᚨᚾᚾᚨᚾᚾᚨᚾᚾ

ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །ཅི་ལ་ཡང་ཞེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཅི་ཡང་རུང་བ་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་ཚིག་གོ། །

ཤཱཀྱ། ། ཨཱཙཱརྱ་ཤཱཀྱ་ཨཱཙཱརྱ་ཤཱཀྱ་ཨཱཙཱརྱ་ཤཱཀྱ་

תהא בה תשא ומה תא אשר, ומה תשא בתו תהא תשא אשר תא בה תשא תהא אשר תשא בתו תהא בה ומה תשא אשר תא בתו תהא תשא אשר תא בתו תהא תשא אשר תא בתו תהא

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

672. ॥ ഡോ ഗ ഡഗ് ഉ ഗ്രീ ഗൂ ഡോ ഉ ഡോ ഷ്ഠീ ഡഗ ഷൈ ഗ്രൂ ഉ ഗ്രൂ ഗ്രീ ഷെ ഡോ ഉ ഗ്രീ ഗ്രീ ഷെ ഗ്രൂ ഗ്രീ ഗ്രൂ ഗ്രീ ഗ്രൂ ഗ്രീ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

אמר ויהי כאשר הלכו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם וגם פילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותהי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ותבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש את קברו לא יכלה ממך מקברו למת ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מנגדי שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויקבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשב שמה ויאמר העבד אל אברהם אדניו ויתן העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו ויעבד לו על הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו וילך ויקם אל ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעשה חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא ויהי ככלות הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין וכראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו ואת שמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר עמו ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו ויגבע אדני אותי לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ואבוא היום אל העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני ותבא רבקה והנה כדה על שכמה ותרד העין ותשאב ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את האשה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי כדבר יהוה אל בנו ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדני ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך ויאמר אליהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך ותשלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך ויבא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ורבקה משאת עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויגרשם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה וחמש שנים ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה ועד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום ויישבע לו ויבז עשו את הבכרה ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי וישב יצחק בגרר ויאמר אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם ויחפר את באר המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להם שמות כשמות אשר קרא להם אביו ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע ויראה אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה עמנו רע כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה ויאכלו וישתו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב ובאת לאביך והוא אכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי ויקח וילך ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה ויהי כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך ויקטר עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ושב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך ויפר אתך והרבך ויהיה לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו ויעקב שמע אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וילך יעקב אל פדן ארם ויראו בנות כנען את יצחק אביו ויעקב שמע אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וילך יעקב אל פדן ארם ויראו בנות כנען את יצחק אביו

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

680. ‖ ཨཱ་ཙཱ་རྱ་ཨཱ་ཧ་ཀ་

אבל הוא נשאר בדעתו ולא חזר בו ממה שאמר, ואמר להם: אם אתם באתם אלי בשביל שתדעו מה היה, הנה ידעתם כבר, ואם בשביל שתשמעו ממני, הנה שמעתם כבר, ואם בשביל שתלמדו ממני, הנה למדתם כבר, ואם בשביל שתבואו אלי, הנה באתם כבר, ואם בשביל שתשובו אלי, הנה שבתם כבר, ואם בשביל שתתפללו אלי, הנה התפללתם כבר, ואם בשביל שתבקשו ממני, הנה ביקשתם כבר, ואם בשביל שתתחננו אלי, הנה התחננתם כבר, ואם בשביל שתבכו אלי, הנה בכיתם כבר, ואם בשביל שתתאוננו אלי, הנה התאוננתם כבר, ואם בשביל שתתלוננו אלי, הנה התלוננתם כבר, ואם בשביל שתתרעמו אלי, הנה התרעמתם כבר, ואם בשביל שתתמרמרו אלי, הנה התמרמרתם כבר, ואם בשביל שתתקוממו אלי, הנה התקוממתם כבר, ואם בשביל שתתגרו אלי, הנה התגרתם כבר, ואם בשביל שתתנגדו אלי, הנה התנגדתם כבר, ואם בשביל שתתקוטטו אלי, הנה התקוטטתם כבר, ואם בשביל שתתלחמו אלי, הנה התלחמתם כבר, ואם בשביל שתתנקמו אלי, הנה התנקמתם כבר, ואם בשביל שתתפרעו אלי, הנה התפרעתם כבר, ואם בשביל שתתמרדו אלי, הנה התמרדתם כבר, ואם בשביל שתתפרקו אלי, הנה התפרקתם כבר, ואם בשביל שתתנתקו אלי, הנה התנתקתם כבר, ואם בשביל שתתרחקו אלי, הנה התרחקתם כבר, ואם בשביל שתתבדלו אלי, הנה התבדלתם כבר, ואם בשביל שתתפרדו אלי, הנה התפרדתם כבר, ואם בשביל שתתגרשו אלי, הנה התגרשתם כבר, ואם בשביל שתתחלקו אלי, הנה התחלקתם כבר, ואם בשביל שתתפלגו אלי, הנה התפלגתם כבר, ואם בשביל שתתבדדו אלי, הנה התבדדתם כבר, ואם בשביל שתתיחדו אלי, הנה התיחדתם כבר, ואם בשביל שתתאחדו אלי, הנה התאחדתם כבר, ואם בשביל שתתקבצו אלי, הנה התקבצתם כבר, ואם בשביל שתתכנסו אלי, הנה התכנסתם כבר, ואם בשביל שתתאספו אלי, הנה התאספתם כבר, ואם בשביל שתתלקטו אלי, הנה התלקטתם כבר, ואם בשביל שתתחברו אלי, הנה התחברתם כבר, ואם בשביל שתתקשרו אלי, הנה התקשרתם כבר, ואם בשביל שתתדבקו אלי, הנה התדבקתם כבר, ואם בשביל שתתלכדו אלי, הנה התלכדתם כבר, ואם בשביל שתתמזגו אלי, הנה התמזגתם כבר, ואם בשביל שתתערבו אלי, הנה התערבתם כבר, ואם בשביל שתתלוו אלי, הנה התלויתם כבר, ואם בשביל שתתחברו אלי, הנה התחבר

ښه ښځه: «هغه هغې هغه هغه ښه هغې ته وخت هغه ورځې وروسته وړې ښه هغه هغې ته وړې ته هغه هغه ته وړې وړې وکړه.»

686. «ته وخت هغه هغه هغې ځواب د هغه ویې وخت د وخت د هغه وخت هغه ښه هغې وروسته وړې ته هغه هغه ته وړې وړې وکړه. هغه وخت هغه هغه وخت هغه وخت هغه وخت

הזה אבל אבל הרבה כי היה חוץ חוץ אחרי הרבה אחר אבל הלכו היה אבל אחד חוץ אחרי אחרי הזה, הרבה הלכו
הלכו הרבה אחרי אחרי הזה אחר, היה אחר היה אבל אחר הלכו אחרי אחרי אחרי הלכו אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי היה אחרי כי, אבל אבל שהיה הרבה כי אחרי הלכו אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
הרבה הרבה אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
הרבה אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי

ཡབ་ཀྱི། ། ཁོང་གཉིས་ཀ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་ཞིང་ཐུགས་བརྩེ་བ་ཆེ་བས་ཁྱོད་ཀྱི་ཞལ་ནས་ཁྱོད་ཀྱི་ཡབ་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཞིག་ཐོས་ཏེ་ཐུགས་ཁྲལ་ཆེ་བ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏོ

ꠋꠤꠟꠣꠞꠤꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀ

ꠋꠤꠟꠣꠞꠤꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣꠀꠞꠣ

693. ‖ ומה אנו אומרים לפניך יושב מרום וקדוש ובכל יום תמיד אנו מודים לך על הכל ומברכים אותך ומשבחים אותך ומפארים אותך ומקדישים אותך ומעריצים אותך ומרוממים אותך ומהלל

ומה מבין: || מה מדוע אם אתה מבקש לדעת מי הוא מישהו אז אתה מחפש את מה

שהוא עושה ולא את מה שהוא אומר כי מה שאנשים עושים הוא מה שהם באמת מאמינים ומה שהם אומרים הוא לפעמים רק מה שהם חושבים שאחרים רוצים לשמוע אז אם אתה רוצה לדעת מי מישהו אתה צריך לראות מה הוא עושה ולא מה ה

ועוד ז: || ויהי בעבור אשר לא שמע אביו אל קול בניו ויחפץ יי להמיתם ויהי כשמעו את הדבר הזה

ויגידו לאמם ותאמר אליהם לכו ואמרו לאביכם כה אמרה אמכם מה חטאתי לכם ומה פשעתי בכם כי
עשיתם את הרעה הזאת אשר לא עשה שום אדם מבני האדם מעולם ועד עולם ועתה אם לא תשמעו
לקול אמכם ולקול אביכם הנה אנכי מת בעוונכם ובחטאתיכם ובפשעיכם ואתם תשאו את עונותיכם
ואת חטאתיכם ואת פשעיכם ואת כל הרעה אשר עשיתם ויהי כשמעם את הדבר הזה ויחרד לבבם
ויפחדו מאד ויאמרו אל אמם הנה אנחנו שמעים בקול אמנו ובקול אבינו ונעשה את כל אשר
דברת אלינו ותאמר אליהם אמם אם כן שמעתם בקולי ובקול אביכם אז אשא נא

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཡང་ཞེས་ཀྱང་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡ

711. || אמר רבי יהושע בן קרחה משום רבי אליעזר בן הורקנוס, אין מתפללין תפלת הנעילה אלא בעשרה, שנאמר ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה לנגד ה'

ꠀꠀꠀ

ཡང་ཞེ། ། ཀ་གཤན་གཅིག་ཏུ་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནར་ཐ་དད་པའི་ཀ་གཤན་གཅིག་ཏུ་ཐ་དད་པ་ཉིད་ཀྱང་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའོ། ། ཀ་གཤན་གཅིག་ཏུ་ཐ་དད་པ་ཉིད་ཀྱང་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཚུལ་ཅན་ཡིན་ཏེ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཚུལ་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ངོ་བོ་ཉིད་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་རང་བཞིན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་རང་བཞིན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཉིད་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཉིད་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ།

718. ། ཁོ་ནའི་ཁོ་ནའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ།

719. ། ཁོ་ནའི་ཁོ་ནའི་མཚན་ཉིད་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ།

720. ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ།

721. ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ། ། ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི་ཐ་དད་པ་ཁོ་ནའི་ཆོས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་ཞེས་བྱ་བའི་ཐ་སྙད་ཡིན་ནོ།

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཡང་ཞེས་ ། ཀ་གཤམ་གསུམ་ལས་ རྒྱ་བོད་ ཀ་ རྒྱ་བོད་ཀྱི་ ཀ་གཤམ་གསུམ་ ཟླ་ཚེས་ རྒྱ་
ཀ་གསུམ་ཏ་ མགོ་ལག་པ་ཀུན་ ཆིག་ ཐ་ རྒྱ་ ཤིག་ ཅིག་ པ་ སྐུ་ལྟ་ རྒྱ་ ཤིག་ པ་ ། ། །

ששי ויקרא: ‖ ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃

726. ‖ ויקרא אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃ והשחיט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׃ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׃ והשחיט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׃ ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן העוף עולה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו׃ והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ ונתר את מרסתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃ ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח ליהוה׃

727. ‖ ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ כל מנחה אשר תקריב ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה והמה לא יעלו על המזבח לריח ניחח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש תקריב את מנחת בכוריך׃ ושמת עליה שמן ונתתה עליה לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃

728. ‖ ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ורקדו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו׃ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את חלבו האלית תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח כל חלב ליהוה׃

729. ‖ ואם זבח עזים הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחח כל חלב ליהוה׃ חק עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש׃ ומן הדם יתן הכהן על קרנות מזבח קטרת סמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ כל עדת בני ישראל כי תשגה ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃ או הודעת אליו חטאתם אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃ אחר יחטא ועשה מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃ וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה לפני יהוה חטאת הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן וניסלח לו׃ ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביא אתה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב כבש הזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ‖ ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה שבועה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם לכל טומאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כבשה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא תגיע ידו דיה לשה אשר יחטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעולה׃ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואשר יישאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה עולה כמשפט ויכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו׃ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והקריב את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם וניסלח לו׃ ‖ ואם נפש כי תחטא ועשתה מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע וניסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לפני יהוה׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ או מצא אבדה ושקר בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הופקד אתו או את האבדה אשר מצא׃ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני יהוה וניסלח לו על אחת מכל אשמתו אשר יעשה לאשמה בה׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח והניחו אצל המזבח׃ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃ ‖ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב׃ על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת פתים ריח ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על בגד עליו תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃ ‖ וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם את דמו יזרקו על המזבח סביב׃ וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו לו יהיה׃ והכהן המקריב איש את עולת איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה לאיש כאחיו׃ ‖ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃ על תודה יקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ ומן הקרבן יקריב תרומה על כל קרבן אחד מכל מתנת ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו׃ ואם האכל יאכל מבשר זבח ביום השלישי לא ירצה המקריב לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנה עונה תשא׃ ‖ ובשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף הבשר כל טהור יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה וכרתו הנפש האכלת מעמיה׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃ ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ והקטיר הכהן המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבח שלמיכם׃ המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה השוק הימין למנה׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבח שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל׃ ‖ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום המשח אתו׃ אשר צוה יהוה לתת להם מאת בני ישראל ביום המשח אתו חק עולם לדרתם׃ ‖ זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים׃ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה במדבר סיני׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן אל אהרן את הכתנת ויחגר אתו באבנט ויעל אתו במעיל ויתן אתו באפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים׃ ויתן את המצנפת על ראשו ויתן על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם׃ ויזה ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם׃ ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃ ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת׃ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עולה הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין׃ ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃ ויקח אתם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה ליהוה הם׃ ויקח משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו אכלים אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם׃ ובפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה׃ ‖ ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב לפני יהוה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה׃ ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח׃ ואת החלב ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה׃ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה׃ ויזבח את זבח העם ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרק על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל הקטיר המזבחה׃ ויקרבו את העולה אליו ויקטר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרבו את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחט ויעשה בו כראשון׃ ויקרב את העולה ויעשה כמשפט׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה׃ ויכו את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויקרבו בני אהרן אליו את הדם ויזרק על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד׃ ויקטרו את החלבים על השדים ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת השדים ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ ‖ וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ‖ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד׃ ויאלם אהרן׃ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף׃ ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם׃ ויעשו כדבר משה׃ ‖ וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד ולא תמותו חק עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור׃ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה׃ ‖ וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ‖ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עולתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃ ‖ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מן המעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ ‖ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים משרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃ ‖ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ ואת הראה ואת האיה למינה׃ ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת׃ ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס׃ ואת החסידה ואת האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם׃ ‖ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ׃ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ ‖ ואת אלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעת אינה שסע ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם כל הנוגע בהם יטמא׃ וכל החיה אשר יאכל אכל אשר יבוא עליו מים וטמא הוא ומים ישא כל כלי אשר יפול מהם אל תוכו וטמא הוא ואתה תשברו׃ ומכל מים אשר ישתה וטמא הוא׃ וכל אשר יפול מנבלתם עליו טמא יהיה תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ ואך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור והנוגע בנבלתם טמא יהיה׃ וכי יפול מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ ואם מים יושם על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ‖ וכי תמות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ ‖ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא׃ ‖ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ על הארץ׃ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ ‖ זאת התורה לבהמה ולעוף ולכל נפש החיה הרמשת בארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃ ‖ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ‖

730. ‖ ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ནི་ཆོས་ཀྱི་ཁྲོལ་ལས་ཐར་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཁྲོལ་ལས་ཐར་ཏམ། ཁྱོད་ཀྱི་ཡིད་ཀྱི་ཁྲོལ་ལས་ཐར་ན། ཁྱོད་ཀྱི་ཡིད

ועוד ב: || ואחרי שהוא עומד ומתפלל אסור לו לאדם שיעשה עצמו כאילו הוא מלך או כאילו הוא עני מפני שהכוונה מבטלת את התפילה ואין התפילה נשמעת אלא למי שמכוין לבו בה ומפני זה צריך שיעמוד בשעת התפילה כאילו הוא עומד לפני המלך ומפני זה אמרו חכמים שהמתפלל צריך שיהא לבו כנגד ארון הקודש

ששב : ‖ שמה תוא שבוי תוא אמרו שאל אל אשר שמה אל אשר שמה תוא אשר אל שמה ‖

שמה שאל שמה אשר אל שמה תוא אשר שמה אל אשר שמה תוא אשר אל שמה אשר שמה תוא אשר אל שמה אשר שמה תוא אשר אל שמה

ഘടകം: ॥ ശിഖരം ഗോപുരം ഗണപതി ഗണപതി ഗണപതി

ممم ممم: ‖ ههه همه هده هوه هوه هوه ووه وهه همه همه هده هوه هوه هوه

לכתוב ספרים, אמר לו, לתרגם ספרים שכתבו אחרים, ולא לכתוב ספרים משלו. אבל הוא לא הסכים לו, ואמר לו שהוא רוצה לכתוב ספרים משלו, ולא לתרגם ספרים שכתבו אחרים. ואמר לו שהוא רוצה לכתוב ספרים משלו, כי הוא רוצה שיהיו לו ספרים משלו, כי הוא רוצה שיהיו לו ספרים משלו, כי הוא רוצה שיהיו לו

ཡབ་ཡུལ་ ། ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཆོས་ཀྱི་ཁྲི་འཕགས་པ་ཡུལ་ཁྲོམ་གསུམ་ལ་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར་ཏེ་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ཐེག་པ་ཆུང་ངུ་ཐེག་པ་གསུམ་ཆོས་ཀྱི་ཁྲི་ལ་བཞུགས

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ששש: ״אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשתאבגדהוזחטיכלמנסעפצ״

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשתאבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשתאבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשתא

שהוא מקום הנמוך ביותר בכל הארץ, ומשם הם נובעים ויוצאים ומתפשטים בכל הארץ, ומקום זה הוא מקום הים הגדול, שהוא מקום נמוך ביותר בכל הארץ, ומשם נובעים ויוצאים כל המים שב

אמר אלעזר אמר רבי אחא אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא בן דוסא, הרואה את חבירו שהוא מתפלל בצבור ומכוין את לבו לתפלתו ומשוה קשר תפלתו לקבע, אין תפלתו תפלה. ‖ ומי אמר רבי אלעזר הכי והאמר רבי אלעזר, תפלתו של אדם אינה נשמעת אלא אם כן נתן לבו לאביו שבשמים, שנאמר אך אל תפלתו יפנה ותחנוניו לבלתי מצא עון, אל תקרי יפנה אלא יפנא, אל תקרי עון אלא אוון, אל תקרי אוון אלא אונן, אל תקרי אונן אלא אונין, אל תקרי אונין אלא אונאה, אל תקרי אונאה אלא אונין, אל תקרי אונין אלא אונן, אל תקרי אונן אלא אוון, אל תקרי אוון אלא עון, אל תקרי עון אלא יפנא, אל תקרי יפנא אלא יפנה, אל תקרי יפנה אלא יפנו, אל תקרי יפנו אלא יפנין, אל תקרי יפנין אלא יפנאה, אל תקרי יפנאה אלא יפנין, אל תקרי יפנין אלא יפנו, אל תקרי יפנו אלא יפנה, אל תקרי יפנה אלא יפנא, אל תקרי יפנא אלא עון

768. ‖ אמר רבי לוי רבי לוי אמר רבי חייא בר אבא בשם רבי יוחנן אמר רבי יוסי בן זמרא אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן יוצדק אמר רבי לוי אמר רבי חמא בר חנינא אמר רבי לוי אמר רבי חמא בר חנינא אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן יוצדק

ששת ימים: || אשר יהוה אלהיך נתן לך את השבת את היום הזה כי ביום השביעי שבת ויפח

את נפשו ויקח את בנו ואת כל אשר לו ויעלם אל ההר אשר ראה אברהם אביו ויבן שם מזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני ויאמר אברהם בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי ויקח אברהם את הנערים ויקם וילך באר שבעה וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם וראומה ילדה גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותהי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ותבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מקברי ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש את קברו לא יכלה ממך מקברו למת לקבר את מתך ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויקבר אברהם את שרה אשתו במערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל עבד ביתו הנשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשב שמה ויאמר העבד אל אברהם אדניו

אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואאר מקללך ונברכו בך כל משפחות האדמה ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואאר מקללך ונברכו בך כל משפחות האדמה ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואאר מקללך ונברכו בך כל משפחות האדמה

774. || ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואאר מקללך ונברכו בך כל משפחות האדמה

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ནས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་ཞིང་ཁྱད་པར་དུ་འཕགས་པ་ཡིན་ཏེ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོས་ཀྱང་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོ་ཡིན་ཏེ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀ ཀ ཀ : །། ཀཀཀ

794. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum.

795. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur?

796. At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

797. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur?

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཀཾ ཁ ཁ ཁ: ། ཁཱ ཁཱ ཁཱ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ဒီးပါးဇေဒုသမဟူကြောကြိုပြုဂံးကတလာသမေးဒုးဆြိုးအချုံဟာပီးကြိုးဟုကိုးပေးကြောကမ်းဇီးကဆုကဆုဟုကဘွံးမံးအဆုကာ
ဟာချုံပြီကာဒုပါးဇေဒုဟီးပုံးဆြိုးပီးဟာဆြိုးအာဆေးယာဆုဆြိုးဒုသမားအီးပေဇာဟာကာမဆေးကွဲပြီး၊ အေပီးဟာဆြိုးဒုသ
ဆာအီးဟာဟာဒုဟီးပုံးဆြိုးဇီးကဆုကဆုဟုကဘွံးမံးအဆုကာဟာချုံသမာကာဒုအီးဟာဇီးကွဲးဆြိုးဆေးဟီးအံးကာအာ၊ ဟာဇေဖြိုးဟာ
ဖြိုးဒုဆုယာဆုဆြိုးကြောကမဘာဆြိုးဇေဘာဟာအသဟာဘံးဟာဟာဒုဟီးပုံးဆြိုး၊ ဆုဟာဒုဆြိုးကြိုးဒုဟီးယံးဆုဇေဘာ
ဆြိုးဆုဟာဒုကြောကမကျွဲးဟာဟာဆုဟာဘာဆြိုးကမဟာဟာဆုဟာဘာဆြိုးကမဟာဟာဆုဟာဘာဆြိုးကမ

ཀཀ ཁ ཀཀ: །། ཤཤ གག ཤཤ ཚཚ ཤཤ ཁཁ ཤཤ ཁཁ ཀཀ ཤཤ ཁཁ ཚཚ ཁཁ ཤཤ ཁཁ ཚཚ ཁཁ ཤཤ ཁཁ ཚཚ ཁཁ

ומה מה: ״ואתה בן אדם אתה ואחיך הלוים אנשי גאלתך ובית כל בית ישראל כולם אשר אמרו אליך יושבי ירושלים ״

ואמר אליהם כה אמר יהוה אלהים לא אתכם לבד אני מוציא מן הגולה אשר שלחתי אתכם אל בבל כי אם גם את כל הגולה אשר שלחתי אתכם אל בבל ועתה אל תאמרו אל הגולה כי אם אל כל בית ישראל כי אם אל כל הגולה אשר שלחתי אתכם אל בבל

ന്ന ൩ ന്ന: ‖ ചെന്നായ പറഞ്ഞു ഞാൻ നിന്റെ കുടിലിന്റെ വാതിൽ ഊതിപ്പറപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ഊതി
ഊതി വീടു പറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തിന്നുകളഞ്ഞു ‖

ഒന്നാമത്തെ മൂപ്പൻ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു കുന്നിന്റെ മുകളിൽ കയറി നിന്നു കൊണ്ടു ചുറ്റും നോക്കി. ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഒരു പുൽക്കൊടിപോല

ဆွေ့ ဟု ပါ ဖွေ့ လာ ဧရ ဟု ဘာ ၊ လျှ ဧရ ခြေ့ မျှ ပြာ ဇလ ဖွေ့ အော ဟိ ဟိုး အော် ယာ ကျွ ဘာ ။

814. ။ ဟာ လာ ဟိုး ပလ အဂ် ရှာပကား အလ ဘံ ဟာ ဟာ လာ အဂ် ဧရ ဘာ ဘြ ဆွေ့ မာ ဧရ ဘာ ဟွ ဘြ ဆွေ့ ဟိုး အော် မာ ဧရ အော ဂျာ ဒံ ဂ် မာ ဧရ ဘာ ဟွ ဘြ ဆွေ့ ဟိ ကြော် ဟိုး အော် ယာ ကျွ ဘာ ၊ ဧရ ဟာ အော ဘိုး ကြော် ဟွ ဘြ ဆွေ့ ဟိုး အော် ယာ ကျွ ဘာ ။ ဧရ ဟာ ဟာ ဧရ ဘြ ဆွေ့ ဂျာ ဒံ ဂ် ပါ ဟာ ဧရ ဘြ ဆွေ့ ဟာ ဧရ ကြော် ပြော် ဆွေ့ ဟိုး ဧရ ဘြ ဆွေ့ ဟာ ဧရ ကြော် ဟွ ဘြ

ᚲᚱᚨᚠᛏ ᚦᛖᛁᛚ ᚹᛁᛚᛚ ᛁᚲ ᚾᛁᚲᚺᛏ ᚹᛁᛋᛋᛖᚾ ᛋᚨᚷᛏᛖ ᛁᚲ ᚹᛁᛚᛚ ᚨᚢᚲᚺ ᚾᛁᚲᚺᛏ ᚨᚾᛏᚹᛟᚱᛏᛖᚾ

821. ‖ ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བའི་ཕྱིར་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ཆེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་ངོ་། ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡང་ཡོད་ལ། ཡང་

ന്നാ ഠാഗ്വി: ‖ ഗ്വി ഫീ ന്യി ഭേ ഡഡന്നിഇ്യ ന ന്യിഇ്യ ഷന്യ ഗ്വീ ഗ്വീ ഷ്ടാ ന്നിന്നന്നു ഗ്വി ഷ്ടാ ഹ്മേ ഹ്മ്മ »
ന്നാ ഠാഗ്വ: ‖ ഗ്വീ ഷ്ടാ ന്നിന്നന്നു ഗ്വി ഷ്ടാ ഹ്മേ ഹ്മ്മ ഗ്വ ഗ്വീ ഷ്ടാ ഗ്വ ഗ്വ ഗ്വ

ꠀꠀꠀ

ന്നാ ഠ ൩ : ‖ ഡിഗ് ഒരു ഡിക്കന്നു ഡന്നു ഒരു ഷ്ട്ര ഡിന്നു ഡന്നു ഡിഗ് ഡിന്നു ഡന്നു ഡിഗ് ഡിന്നു ഡന്നു ഡിഗ്

בני הנה אחיו ויבואו הנה בני הנה אחיו ויבואו הנה בני הנה אחיו ויבואו הנה

ന്ന ഠ ൩ : ‖ ധീ൱ ൻൻ ൿൿന്ന ൻന ൽ൯ ൿ൭ ൻന ൽ൯ ൻന ൽ൯ ൻന ൽ൯

ומה מה לפי: || מדוע הוא אינו הולך אל הבית שבו הוא גר עם אשתו וילדיו? מדוע הוא נשאר לישון בחוץ? מדוע הוא מסתכל כל הזמן לכיוון הבית שלו? מדוע הוא מתנהג כך?

838. || הוא הרגיש כאילו כל העולם הפך לאויב שלו. הוא הרגיש שכל אחד שהוא פגש מנסה לפגוע בו, לגנוב ממנו או לרמות אותו. הוא הרגיש שהוא לבד בעולם, ושאין לו אף אחד שיכול לסמוך עליו. הוא הרגיש שהוא חייב להיות חזק ולהגן על עצמו בכל מחיר, כי אחרת הוא יהיה קורבן קל. הוא הרגיש שהוא חייב להיות אגרסיבי ולהראות לכולם שהוא לא מישהו שאפשר לדרוך עליו. הוא הרגיש שהוא חייב להיות קשוח ולא להראות שום חולשה, כי אחרת הוא יאבד את כל מה שיש לו. הוא הרגיש שהוא חייב להיות מוכן לכל דבר, כי אחרת הוא לא יצליח לשרוד. הוא הרגיש שהוא חייב להיות מוכן להרוג, כי אחרת הוא יהיה זה שייהרג. הוא הרגיש שהוא חייב להיות מוכן למות, כי אחרת הוא לא יהיה ראוי לחיות. הוא הרגיש שהוא חייב להיות מוכן לכל דבר

ཀཀ ཁ ཀི། ། ཤཐཏཏ བབ ཤཀ ཡཡ ཤཐ བབ ཏཏ ཐཐ ཡཡ ཐཐ ཀཀ ཀཀ ཐཐ བབ ཤཐ ཀཀ ཀཀ ཐཐ ཤཤ ཐཐ

ווא ס ב : ׀׀ והיו אתו והשיחו והיו בעיניו כאחד מבני הבתים ויהי בהיותו בבית אביו

והיו בו ויהי בעת ההיא בא אליו אחד מבני הבתים ואתו היו שנים אחדים ויהי בראותו אותם ויקם לקראתם ׀׀ 846.
ויאמר אליהם מה אתם עושים פה ויאמרו אליו אנחנו באנו לבקר את אבינו ואת אמנו ויאמר אליהם ומי הם אביכם ואמכם ויאמרו אליו הנה הם יושבים בבית ויאמר אליהם ומי הם אלה ויאמרו אליו אחד מהם הוא אבינו והאחד הוא אמנו ויאמר אליהם ומי הוא זה ומי הוא זאת ויאמרו אליו אבינו הוא איש ישראלי ואמנו היא אשה ישראלית ויאמר אליהם ומי הם אבותיכם ואמותיכם ויאמרו אליו אבותינו הם מבני הבתים ואמותינו הן מבנות הבתים ויאמר אליהם ומי הם אבותיהם ואמותיהם ויאמרו אליו אבותיהם הם מבני הבתים ואמותיהם

ممم ٥ ٤ : ‖ ههّا ههه ههههههّا هها هه ٨ هه ٨ ٨ههه ههّا ها[ها ٢ هههّا هههه هها ها هها ٢ هههّا هها هها ‖

هه هه ٨ هههّا ههها هها هها ههّا ٢ ٥ ٣ ٨ ههها هها هها ها هها هها ههها هها هها ه

852. || שמעו דבר יהוה מלכי יהודה היושב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה ׃ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תעשקו אל תחמסו וגם דם נקי אל תשפכו במקום הזה ׃ כי אם עשו תעשו את הדבר הזה אז יבאו בשערי השער הזה מלכים וישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדיו ועמו ׃ ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה יהיה הבית הזה ׃ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא שום אשימך מדבר ערים לא נושבו ׃ והקדשתי עליך משחתים איש וכליו אשר יכרתו את מבחר ארזיך והפילו על האש ׃ ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת ׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום ׃

853. || אל תבכו למת ואל תנודו לו בכו בכה להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו ׃ כי כה אמר יהוה על שלום יאשיה בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב עוד אליו ׃ כי במקום אשר הגלו אותו שם הוא ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד ׃ הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט לרעהו יעבד חנם ופעלתו לא יתן לו ׃ האמר אבנה לי בית רחבות ועליות מרווחות ופתח לו בנוי בארז וסך בשנית ׃ הלמלכת כי אתה מתחרה בארז אביך הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו ׃ דן דין עני ואביון אז טוב הלא הוא הדעת אותי נאם יהוה ׃ כי אם אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות ׃ לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הודו ׃ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מחוץ לשערי ירושלם ׃ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וזעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך ׃ דברתי אליך בשלותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי ׃ כל רעיך ירעה רוח ואהביך בשבי ילכו כי אז תבושי ותכלמי מכל רעתך ׃ יושבת בלבנון מקננת בארזים מה נאנית חיל כמשבר לידה ׃ אם יהויכין בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני אשנה אתכם משם ׃ ונתתיך ואת אמך אשר ילדתך אל ארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו ׃ ואל הארץ אשר הם נשאים את נפשם לשוב שם לא ישובו ׃ הכלי עצב נבזה הזה אם כלי אין חפץ בו על מה הושלכו הוא וזרעו ויושלכו אל ארץ אשר לא ידעום ׃ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה ׃ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצליח בימיו כי אין מאיש זרעו יצלח לשבת על כסא דוד ומשול עוד ביהודה ׃

854. || הוי רועים מאבדים ומפיצים את צאן מרעיתי נאם יהוה ׃ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרועים הרועים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה ׃ ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתם על נוותם ופרו ורבו ׃ והקימותי עליהם רועים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה ׃ הנה ימים באים נאם יהוה והקימותי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ ׃ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו ׃

855. || לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ׃ כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם ׃ נביאים נשבר לבבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברתו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו ׃ כי מלאה הארץ מנאפים כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר והיתה מרוצתם רעה וגבורתם לא כן ׃ כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה ׃ לכן יהי דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם ׃ ובנביאי שומרון תפלה ראיתי הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל ׃ וגם בנביאי ירושלם ראיתי שערורייה נאפים והולכים בשקר וחזקו ידי מרעים ולא שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם ויושביה כעמרה ׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אל הנביאים הנני מאכילם לענה והשקיתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנופה לכל הארץ ׃ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו אל דברי הנביאים המתנבאים לכם מהבלים אתכם הם חוזים חזון לבם ידברו לא מפי יהוה ׃ אמרים אמור אמרו לאלה מנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הולך בשרירות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה ׃ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע ׃ הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש רשעים תחיל ׃ לא ישוב אף יהוה עד עשותו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה ׃ לא שלחתי הנביאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו ׃ ואם עמדו בסודי וישמיעו דברי את עמי ישיבום מדרכם הרעה ומרע מעלליהם ׃ האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק ׃ אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים והארץ אני מלא נאם יהוה ׃ שמעתי את אשר אמרו הנביאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי ׃ עד מתי היש בלב הנביאים נבאי השקר ונביאי תרמות לבם ׃ החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומותם איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי לבעל ׃ הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את נאם יהוה ׃ הלא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפוצץ סלע ׃ לכן הנני אל הנביאים נאם יהוה הגנבים דברי איש מעם רעהו ׃ הנני אל הנביאים נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם ׃ הנני אל נביאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי במשאיהם ואני לא שלחתים ולא צויתים ולא יעילו לעם הזה כל יעיל נאם יהוה ׃ וכי ישאלך העם הזה או נביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם מה המשא ונטשתי אתכם נאם יהוה ׃ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו ׃ כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה ׃ ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי משא לאיש יהיה דברו ותהפכו את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו ׃ כה תאמר אל הנביא שאלוך מה ענך יהוה ומה דבר יהוה ׃ ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה ׃ לכן הנני נשא אתכם ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני ׃ ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמת עולם אשר לא תשכח ׃

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཡང་ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ཀྱི་ཚིག་ལ་ཡིད་ཆེས་མི་བྱེད་ཅིང་། ངའི་ཚིག་ལ་ཡང་ཉན་པ་མེད་པ་ཡིན་ནོ།།

ཁོང་ཚོས་ཁྱོད་ལ་ཁྲོ་བ་ཆེན་པོ་ཡོད་ཅིང་། ཁྱོད་ཀྱི་ཁ་ཡང་ཁོང་ཚོས་ཤེས་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ཀྱི་རྗེས་ཀྱ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ששה עשר: || אין מחזירין את הקדרה (שהיו שם שלשה ימים ראשון שני ושלישי) ולא הקערה שהיו בה ביצים קשות ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של בשר ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של חלב ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של בשר בחלב ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של דגים ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של בשר ודגים ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של חלב ודגים ולא הקדרה שהיו בה תבשיל של בשר וח

872. ། ཁཾ ཤཾ ཥཾ ཧཾ ལཾ ཨཾ ཀྵཾ ཀྵཱཾ ཀྵིཾ ཀྵཱིཾ ཀྵུཾ ཀྵཱུཾ ཀྵྲཾ ཀྵཱྲཾ ཀྵླཾ ཀྵཱླཾ ཀྵེཾ ཀྵཻཾ ཀྵོཾ ཀྵཽཾ ཀྵཾ ཀྵཿ ། ཀཱཾ ཁཱཾ ཤཱཾ ཥཱཾ ཧཱཾ ལཱཾ ཨཱཾ ཀཾ

ཤཀ ཁཁ ཀཀ ཤཀ ཤཀ ཁཁ ཀཁ ཁཁ ཁཁ ཀ ཀ ཤཀ ཁཁ ཀཁ ཁཁ ཤཀ ཀཀ ཤ

ཀཱ ཨ ཨཱ ། ། ཨཾ ཨཿ ཀཾ ཁཾ ཀཿ ཁཿ གཾ གཿ ང ཅཾ ཅཿ ཆཾ ཆཿ ཇཾ ཇཿ ཉ ཊཾ ཊཿ ཋཾ ཋཿ ཌཾ ཌཿ ཎ ཏཾ ཏཿ ཐཾ ཐཿ དཾ དཿ ན པཾ པཿ ཕཾ ཕཿ བཾ བཿ མ ཙཾ ཙཿ ཚཾ ཚཿ ཛཾ ཛཿ ཝ ཞཾ ཞཿ ཟཾ ཟཿ འཾ འཿ ཡ རཾ རཿ ལཾ ལཿ ཤཾ ཤཿ ཥཾ ཥཿ སཾ སཿ ཧཾ ཧཿ ཀྵཾ ཀྵཿ ཨཱཾ ཨཱཿ ཨཱ ཀཱཾ ཀཱཿ ཀཱ ཁཱཾ ཁཱཿ ཁཱ གཱཾ གཱཿ གཱ ངཱཾ ངཱཿ ངཱ ཅཱཾ ཅཱཿ ཅཱ ཆཱཾ ཆཱཿ ཆཱ ཇཱཾ ཇཱཿ ཇཱ ཉཱཾ ཉཱཿ ཉཱ ཊཱཾ ཊཱཿ ཊཱ ཋཱཾ ཋཱཿ ཋཱ ཌཱཾ ཌཱཿ ཌཱ ཎཱཾ ཎཱཿ ཎཱ ཏཱཾ ཏཱཿ ཏཱ ཐཱཾ ཐཱཿ ཐཱ དཱཾ དཱཿ དཱ ནཱཾ ནཱཿ ནཱ པཱཾ པཱཿ པཱ ཕཱཾ ཕཱཿ ཕཱ བཱཾ བཱཿ བཱ མཱཾ མཱཿ མཱ ཙཱཾ ཙཱཿ ཙཱ ཚཱཾ ཚཱཿ ཚཱ ཛཱཾ ཛཱཿ ཛཱ ཝཱཾ ཝཱཿ ཝཱ ཞཱཾ ཞཱཿ ཞཱ ཟཱཾ ཟཱཿ ཟཱ འཱཾ འཱཿ འཱ ཡཱཾ ཡཱཿ ཡཱ རཱཾ རཱཿ རཱ ལཱཾ ལཱཿ ལཱ ཤཱཾ ཤཱཿ ཤཱ ཥཱཾ ཥཱཿ ཥཱ སཱཾ སཱཿ སཱ ཧཱཾ ཧཱཿ ཧཱ ཀྵཱཾ ཀྵཱཿ ཀྵཱ ཨཱིཾ ཨཱིཿ ཨཱི ཀཱིཾ ཀཱིཿ ཀཱི ཁཱིཾ ཁཱིཿ ཁཱི གཱིཾ གཱིཿ གཱི ངཱིཾ ངཱིཿ ངཱི ཅཱིཾ ཅཱིཿ ཅཱི ཆཱིཾ ཆཱིཿ ཆཱི ཇཱིཾ ཇཱིཿ ཇཱི ཉཱིཾ ཉཱིཿ ཉཱི ཊཱིཾ ཊཱིཿ ཊཱི ཋཱིཾ ཋཱིཿ ཋཱི ཌཱིཾ ཌཱིཿ ཌཱི ཎཱིཾ ཎཱིཿ ཎཱི ཏཱིཾ ཏཱིཿ ཏཱི ཐཱིཾ ཐཱིཿ ཐཱི དཱིཾ དཱིཿ དཱི ནཱིཾ ནཱིཿ ནཱི པཱིཾ པཱིཿ པཱི ཕཱིཾ ཕཱིཿ ཕཱི བཱིཾ བཱིཿ བཱི མཱིཾ མཱིཿ མཱི ཙཱིཾ ཙཱིཿ ཙཱི ཚཱིཾ ཚཱིཿ ཚཱི ཛཱིཾ ཛཱིཿ ཛཱི ཝཱིཾ ཝཱིཿ ཝཱི ཞཱིཾ ཞཱིཿ ཞཱི ཟཱིཾ ཟཱིཿ ཟཱི འཱིཾ འཱིཿ འཱི ཡཱིཾ ཡཱིཿ ཡཱི རཱིཾ རཱིཿ རཱི ལཱིཾ ལཱིཿ ལཱི ཤཱིཾ ཤཱིཿ ཤཱི ཥཱིཾ ཥཱིཿ ཥཱི སཱིཾ སཱིཿ སཱི ཧཱིཾ ཧཱིཿ ཧཱི ཀྵཱིཾ ཀྵཱིཿ ཀྵཱི ཨཱུཾ ཨཱུཿ ཨཱུ ཀཱུཾ ཀཱུཿ ཀཱུ ཁཱུཾ ཁཱུཿ ཁཱུ གཱུཾ གཱུཿ གཱུ ངཱུཾ ངཱུཿ ངཱུ ཅཱུཾ ཅཱུཿ ཅཱུ ཆཱུཾ ཆཱུཿ ཆཱུ ཇཱུཾ ཇཱུཿ ཇཱུ ཉཱུཾ ཉཱུཿ ཉཱུ ཊཱུཾ ཊཱུཿ ཊཱུ ཋཱུཾ ཋཱུཿ ཋཱུ ཌཱུཾ ཌཱུཿ ཌཱུ ཎཱུཾ ཎཱུཿ ཎཱུ ཏཱུཾ ཏཱུཿ ཏཱུ ཐཱུཾ ཐཱུཿ ཐཱུ དཱུཾ དཱུཿ དཱུ ནཱུཾ ནཱུཿ ནཱུ པཱུཾ པཱུཿ པཱུ ཕཱུཾ ཕཱུཿ ཕཱུ བཱུཾ བཱུཿ བཱུ མཱུཾ མཱུཿ མཱུ ཙཱུཾ ཙཱུཿ ཙཱུ ཚཱུཾ ཚཱུཿ ཚཱུ ཛཱུཾ ཛཱུཿ ཛཱུ ཝཱུཾ ཝཱུཿ ཝཱུ ཞཱུཾ ཞཱུཿ ཞཱུ ཟཱུཾ ཟཱུཿ ཟཱུ འཱུཾ འཱུཿ འཱུ ཡཱུཾ ཡཱུཿ ཡཱུ རཱུཾ རཱུཿ རཱུ ལཱུཾ ལཱུཿ ལཱུ ཤཱུཾ ཤཱུཿ ཤཱུ ཥཱུཾ ཥཱུཿ ཥཱུ སཱུཾ སཱུཿ སཱུ ཧཱུཾ ཧཱུཿ ཧཱུ ཀྵཱུཾ ཀྵཱུཿ ཀྵཱུ ཨཱྲཾ ཨཱྲཿ ཨཱྲ ཀཱྲཾ ཀཱྲཿ ཀཱྲ ཁཱྲཾ ཁཱྲཿ ཁཱྲ གཱྲཾ གཱྲཿ གཱྲ ངཱྲཾ ངཱྲཿ ངཱྲ ཅཱྲཾ ཅཱྲཿ ཅཱྲ ཆཱྲཾ ཆཱྲཿ ཆཱྲ ཇཱྲཾ ཇཱྲཿ ཇཱྲ ཉཱྲཾ ཉཱྲཿ ཉཱྲ ཊཱྲཾ ཊཱྲཿ ཊཱྲ ཋཱྲཾ ཋཱྲཿ ཋཱྲ ཌཱྲཾ ཌཱྲཿ ཌཱྲ ཎཱྲཾ ཎཱྲཿ ཎཱྲ ཏཱྲཾ ཏཱྲཿ ཏཱྲ ཐཱྲཾ ཐཱྲཿ ཐཱྲ དཱྲཾ དཱྲཿ དཱྲ ནཱྲཾ ནཱྲཿ ནཱྲ པཱྲཾ པཱྲཿ པཱྲ ཕཱྲཾ ཕཱྲཿ ཕཱྲ བཱྲཾ བཱྲཿ བཱྲ མཱྲཾ མཱྲཿ མཱྲ ཙཱྲཾ ཙཱྲཿ ཙཱྲ ཚཱྲཾ ཚཱྲཿ ཚཱྲ ཛཱྲཾ ཛཱྲཿ ཛཱྲ ཝཱྲཾ ཝཱྲཿ ཝཱྲ ཞཱྲཾ ཞཱྲཿ ཞཱྲ ཟཱྲཾ ཟཱྲཿ ཟཱྲ འཱྲཾ འཱྲཿ འཱྲ ཡཱྲཾ ཡཱྲཿ ཡཱྲ རཱྲཾ རཱྲཿ རཱྲ ལཱྲཾ ལཱྲཿ ལཱྲ ཤཱྲཾ ཤཱྲཿ ཤཱྲ ཥཱྲཾ ཥཱྲཿ ཥཱྲ སཱྲཾ སཱྲཿ སཱྲ ཧཱྲཾ ཧཱྲཿ ཧཱྲ ཀྵཱྲཾ ཀྵཱྲཿ ཀྵཱྲ ཨཱྱཾ ཨཱྱཿ ཨཱྱ ཀཱྱཾ ཀཱྱཿ ཀཱྱ ཁཱྱཾ ཁཱྱཿ ཁཱྱ གཱྱཾ གཱྱཿ གཱྱ ངཱྱཾ ངཱྱཿ ངཱྱ ཅཱྱཾ ཅཱྱཿ ཅཱྱ ཆཱྱཾ ཆཱྱཿ ཆཱྱ ཇཱྱཾ ཇཱྱཿ ཇཱྱ ཉཱྱཾ ཉཱྱཿ ཉཱྱ ཊཱྱཾ ཊཱྱཿ ཊཱྱ ཋཱྱཾ ཋཱྱཿ ཋཱྱ ཌཱྱཾ ཌཱྱཿ ཌཱྱ ཎཱྱཾ ཎཱྱཿ ཎཱྱ ཏཱྱཾ ཏཱྱཿ ཏཱྱ ཐཱྱཾ ཐཱྱཿ ཐཱྱ དཱྱཾ དཱྱཿ དཱྱ ནཱྱཾ ནཱྱཿ ནཱྱ པཱྱཾ པཱྱཿ པཱྱ ཕཱྱཾ ཕཱྱཿ ཕཱྱ བཱྱཾ བཱྱཿ བཱྱ མཱྱཾ མཱྱཿ མཱྱ ཙཱྱཾ ཙཱྱཿ ཙཱྱ ཚཱྱཾ ཚཱྱཿ ཚཱྱ ཛཱྱཾ ཛཱྱཿ ཛཱྱ ཝཱྱཾ ཝཱྱཿ ཝཱྱ ཞཱྱཾ ཞཱྱཿ ཞཱྱ ཟཱྱཾ ཟཱྱཿ ཟཱྱ འཱྱཾ འཱྱཿ འཱྱ ཡཱྱཾ ཡཱྱཿ ཡཱྱ རཱྱཾ རཱྱཿ རཱྱ ལཱྱཾ ལཱྱཿ ལཱྱ ཤཱྱཾ ཤཱྱཿ ཤཱྱ ཥཱྱཾ ཥཱྱཿ ཥཱྱ སཱྱཾ སཱྱཿ སཱྱ ཧཱྱཾ ཧཱྱཿ ཧཱྱ ཀྵཱྱཾ ཀྵཱྱཿ ཀྵཱྱ ཨཱྭཾ ཨཱྭཿ ཨཱྭ ཀཱྭཾ ཀཱྭཿ ཀཱྭ ཁཱྭཾ ཁཱྭཿ ཁཱྭ གཱྭཾ གཱྭཿ གཱྭ ངཱྭཾ ངཱྭཿ ངཱྭ ཅཱྭཾ ཅཱྭཿ ཅཱྭ ཆཱྭཾ ཆཱྭཿ ཆཱྭ ཇཱྭཾ ཇཱྭཿ ཇཱྭ ཉཱྭཾ ཉཱྭཿ ཉཱྭ ཊཱྭཾ ཊཱྭཿ ཊཱྭ ཋཱྭཾ ཋཱྭཿ ཋཱྭ ཌཱྭཾ ཌཱྭཿ ཌཱྭ ཎཱྭཾ ཎཱྭཿ ཎཱྭ ཏཱྭཾ ཏཱྭཿ ཏཱྭ ཐཱྭཾ ཐཱྭཿ ཐཱྭ དཱྭཾ དཱྭཿ དཱྭ ནཱྭཾ ནཱྭཿ ནཱྭ པཱྭཾ པཱྭཿ པཱྭ ཕཱྭཾ ཕཱྭཿ ཕཱྭ བཱྭཾ བཱྭཿ བཱྭ མཱྭཾ མཱྭཿ མཱྭ ཙཱྭཾ ཙཱྭཿ ཙཱྭ ཚཱྭཾ ཚཱྭཿ ཚཱྭ ཛཱྭཾ ཛཱྭཿ ཛཱྭ ཝཱྭཾ ཝཱྭཿ ཝཱྭ ཞཱྭཾ ཞཱྭཿ ཞཱྭ ཟཱྭཾ ཟཱྭཿ ཟཱྭ འཱྭཾ འཱྭཿ འཱྭ ཡཱྭཾ ཡཱྭཿ ཡཱྭ རཱྭཾ རཱྭཿ རཱྭ ལཱྭཾ ལཱྭཿ ལཱྭ ཤཱྭཾ ཤཱྭཿ ཤཱྭ ཥཱྭཾ ཥཱྭཿ ཥཱྭ སཱྭཾ སཱྭཿ སཱྭ ཧཱྭཾ ཧཱྭཿ ཧཱྭ ཀྵཱྭཾ ཀྵཱྭཿ ཀྵཱྭ ཨཱྰཾ ཨཱྰཿ ཨཱྰ ཀཱྰཾ ཀཱྰཿ ཀཱྰ ཁཱྰཾ ཁཱྰཿ ཁཱྰ གཱྰཾ གཱྰཿ གཱྰ ངཱྰཾ ངཱྰཿ ངཱྰ ཅཱྰཾ ཅཱྰཿ ཅཱྰ ཆཱྰཾ ཆཱྰཿ ཆཱྰ ཇཱྰཾ ཇཱྰཿ ཇཱྰ ཉཱྰཾ ཉཱྰཿ ཉཱྰ ཊཱྰཾ ཊཱྰཿ ཊཱྰ ཋཱྰཾ ཋཱྰཿ ཋཱྰ ཌཱྰཾ ཌཱྰཿ ཌཱྰ ཎཱྰཾ ཎཱྰཿ ཎཱྰ ཏཱྰཾ ཏཱྰཿ ཏཱྰ ཐཱྰཾ ཐཱྰཿ ཐཱྰ དཱྰཾ དཱྰཿ དཱྰ ནཱྰཾ ནཱྰཿ ནཱྰ པཱྰཾ པཱྰཿ པཱྰ ཕཱྰཾ ཕཱྰཿ ཕཱྰ བཱྰཾ བཱྰཿ བཱྰ མཱྰཾ མཱྰཿ མཱྰ ཙཱྰཾ ཙཱྰཿ ཙཱྰ ཚཱྰཾ ཚཱྰཿ ཚཱྰ ཛཱྰཾ ཛཱྰཿ ཛཱྰ ཝཱྰཾ ཝཱྰཿ ཝཱྰ ཞཱྰཾ ཞཱྰཿ ཞཱྰ ཟཱྰཾ ཟཱྰཿ ཟཱྰ འཱྰཾ འཱྰཿ འཱྰ ཡཱྰཾ ཡཱྰཿ ཡཱྰ རཱྰཾ རཱྰཿ རཱྰ ལཱྰཾ ལཱྰཿ ལཱྰ ཤཱྰཾ ཤཱྰཿ ཤཱྰ ཥཱྰཾ ཥཱྰཿ ཥཱྰ སཱྰཾ སཱྰཿ སཱྰ ཧཱྰཾ ཧཱྰཿ ཧཱྰ ཀྵཱྰཾ ཀྵཱྰཿ ཀྵཱྰ ཨཱྱཾ ཨཱྱཿ ཨཱྱ ཀཱྱཾ ཀཱྱཿ ཀཱྱ ཁཱྱཾ ཁཱྱཿ ཁཱྱ གཱྱཾ གཱྱཿ གཱྱ ངཱྱཾ ངཱྱཿ ངཱྱ ཅཱྱཾ ཅཱྱཿ ཅཱྱ ཆཱྱཾ ཆཱྱཿ ཆཱྱ ཇཱྱཾ ཇཱྱཿ ཇཱྱ ཉཱྱཾ ཉཱྱཿ ཉཱྱ ཊཱྱཾ ཊཱྱཿ ཊཱྱ ཋཱྱཾ ཋཱྱཿ ཋཱྱ ཌཱྱཾ ཌཱྱཿ ཌཱྱ ཎཱྱཾ ཎཱྱཿ ཎཱྱ ཏཱྱཾ ཏཱྱཿ ཏཱྱ ཐཱྱཾ ཐཱྱཿ ཐཱྱ དཱྱཾ དཱྱཿ དཱྱ ནཱྱཾ ནཱྱཿ ནཱྱ པཱྱཾ པཱྱཿ པཱྱ ཕཱྱཾ ཕཱྱཿ ཕཱྱ བཱྱཾ བཱྱཿ བཱྱ མཱྱཾ མཱྱཿ མཱྱ ཙཱྱཾ ཙཱྱཿ ཙཱྱ ཚཱྱཾ ཚཱྱཿ ཚཱྱ ཛཱྱཾ ཛཱྱཿ ཛཱྱ ཝཱྱཾ ཝཱྱཿ ཝཱྱ ཞཱྱཾ ཞཱྱཿ ཞཱྱ ཟཱྱཾ ཟཱྱཿ ཟཱྱ འཱྱཾ འཱྱཿ འཱྱ ཡཱྱཾ ཡཱྱཿ ཡཱྱ རཱྱཾ རཱྱཿ རཱྱ ལཱྱཾ ལཱྱཿ ལཱྱ ཤཱྱཾ ཤཱྱཿ ཤཱྱ ཥཱྱཾ ཥཱྱཿ ཥཱྱ སཱྱཾ སཱྱཿ སཱྱ ཧཱྱཾ ཧཱྱཿ ཧཱྱ ཀྵཱྱཾ ཀྵཱྱཿ ཀྵཱྱ ཨཱྲཾ ཨཱྲཿ ཨཱྲ ཀཱྲཾ ཀཱྲཿ ཀཱྲ ཁཱྲཾ ཁཱྲཿ ཁཱྲ གཱྲཾ གཱྲཿ གཱྲ ངཱྲཾ ངཱྲཿ ངཱྲ ཅཱྲཾ ཅཱྲཿ ཅཱྲ ཆཱྲཾ ཆཱྲཿ ཆཱྲ ཇཱྲཾ ཇཱྲཿ ཇཱྲ ཉཱྲཾ ཉཱྲཿ ཉཱྲ ཊཱྲཾ ཊཱྲཿ ཊཱྲ ཋཱྲཾ ཋཱྲཿ ཋཱྲ ཌཱྲཾ ཌཱྲཿ ཌཱྲ ཎཱྲཾ ཎཱྲཿ ཎཱྲ ཏཱྲཾ ཏཱྲཿ ཏཱྲ ཐཱྲཾ ཐཱྲཿ ཐཱྲ དཱྲཾ དཱྲཿ དཱྲ ནཱྲཾ ནཱྲཿ ནཱྲ པཱྲཾ པཱྲཿ པཱྲ ཕཱྲཾ ཕཱྲཿ ཕཱྲ བཱྲཾ བཱྲཿ བཱྲ མཱྲཾ མཱྲཿ མཱྲ ཙཱྲཾ ཙཱྲཿ ཙཱྲ ཚཱྲཾ ཚཱྲཿ ཚཱྲ ཛཱྲཾ ཛཱྲཿ ཛཱྲ ཝཱྲཾ ཝཱྲཿ ཝཱྲ ཞཱྲཾ ཞཱྲཿ ཞཱྲ ཟཱྲཾ ཟཱྲཿ ཟཱྲ འཱྲཾ འཱྲཿ འཱྲ ཡཱྲཾ ཡཱྲཿ ཡཱྲ རཱྲཾ རཱྲཿ རཱྲ ལཱྲཾ ལཱྲཿ ལཱྲ ཤཱྲཾ ཤཱྲཿ ཤཱྲ ཥཱྲཾ ཥཱྲཿ ཥཱྲ སཱྲཾ སཱྲཿ སཱྲ ཧཱྲཾ ཧཱྲཿ ཧཱྲ ཀྵཱྲཾ ཀྵཱྲཿ ཀྵཱྲ ཨཱྱཾ ཨཱྱཿ ཨཱྱ ཀཱྱཾ ཀཱྱཿ ཀཱྱ ཁཱྱཾ ཁཱྱཿ ཁཱྱ གཱྱཾ གཱྱཿ གཱྱ ངཱྱཾ ངཱྱཿ ངཱྱ ཅཱྱཾ ཅཱྱཿ ཅཱྱ ཆཱྱཾ ཆཱྱཿ ཆཱྱ ཇཱྱཾ ཇཱྱཿ ཇཱྱ ཉཱྱཾ ཉཱྱཿ ཉཱྱ ཊཱྱཾ ཊཱྱཿ ཊཱྱ ཋཱྱཾ ཋཱྱཿ ཋཱྱ ཌཱྱཾ ཌཱྱཿ ཌཱྱ ཎཱྱཾ ཎཱྱཿ ཎཱྱ ཏཱྱཾ ཏཱྱཿ ཏཱྱ ཐཱྱཾ ཐཱྱཿ ཐཱྱ དཱྱཾ དཱྱཿ དཱྱ ནཱྱཾ ནཱྱཿ ནཱྱ པཱྱཾ པཱྱཿ པཱྱ ཕཱྱཾ ཕཱྱཿ ཕཱྱ བཱྱཾ བཱྱཿ བཱྱ མཱྱཾ མཱྱཿ མཱྱ ཙཱྱཾ ཙཱྱཿ ཙཱྱ ཚཱྱཾ ཚཱྱཿ ཚཱྱ ཛཱྱཾ ཛཱྱཿ ཛཱྱ ཝཱྱཾ ཝཱྱཿ ཝཱྱ ཞཱྱཾ ཞཱྱཿ ཞཱྱ ཟཱྱཾ ཟཱྱཿ ཟཱྱ འཱྱཾ འཱྱཿ འཱྱ ཡཱྱཾ ཡཱྱཿ ཡཱྱ རཱྱཾ རཱྱཿ རཱྱ ལཱྱཾ ལཱྱཿ ལཱྱ ཤཱྱཾ ཤཱྱཿ ཤཱྱ ཥཱྱཾ ཥཱྱཿ ཥཱྱ སཱྱཾ སཱྱཿ སཱྱ ཧཱྱཾ ཧཱྱཿ ཧཱྱ ཀྵཱྱཾ ཀྵཱྱཿ ཀྵཱྱ ཨཱྭཾ ཨཱྭཿ ཨཱྭ ཀཱྭཾ ཀཱྭཿ ཀཱྭ ཁཱྭཾ ཁཱྭཿ ཁཱྭ གཱྭཾ གཱྭཿ གཱྭ ངཱྭཾ ངཱྭཿ ངཱྭ ཅཱྭཾ ཅཱྭཿ ཅཱྭ ཆཱྭཾ ཆཱྭཿ ཆཱྭ ཇཱྭཾ ཇཱྭཿ ཇཱྭ ཉཱྭཾ ཉཱྭཿ ཉཱྭ ཊཱྭཾ ཊཱྭཿ ཊཱྭ ཋཱྭཾ ཋཱྭཿ ཋཱྭ ཌཱྭཾ ཌཱྭཿ ཌཱྭ ཎཱྭཾ ཎཱྭཿ ཎཱྭ ཏཱྭཾ ཏཱྭཿ ཏཱྭ ཐཱྭཾ ཐཱྭཿ ཐཱྭ དཱྭཾ དཱྭཿ དཱྭ ནཱྭཾ ནཱྭཿ ནཱྭ པཱྭཾ པཱྭཿ པཱྭ ཕཱྭཾ ཕཱྭཿ ཕཱྭ བཱྭཾ བཱྭཿ བཱྭ མཱྭཾ མཱྭཿ མཱྭ ཙཱྭཾ ཙཱྭཿ ཙཱྭ ཚཱྭཾ ཚཱྭཿ ཚཱྭ ཛཱྭཾ ཛཱྭཿ ཛཱྭ ཝཱྭཾ ཝཱྭཿ ཝཱྭ ཞཱྭཾ ཞཱྭཿ ཞཱྭ ཟཱྭཾ ཟཱྭཿ ཟཱྭ འཱྭཾ འཱྭཿ འཱྭ ཡཱྭཾ ཡཱྭཿ ཡཱྭ རཱྭཾ རཱྭཿ རཱྭ ལཱྭཾ ལཱྭཿ ལཱྭ ཤཱྭཾ ཤཱྭཿ ཤཱྭ ཥཱྭཾ ཥཱྭཿ ཥཱྭ སཱྭཾ སཱྭཿ སཱྭ ཧཱྭཾ ཧཱྭཿ ཧཱྭ ཀྵཱྭཾ ཀྵཱྭཿ ཀྵཱྭ ཨཱྰཾ ཨཱྰཿ ཨཱྰ ཀཱྰཾ ཀཱྰཿ ཀཱྰ ཁཱྰཾ ཁཱྰཿ ཁཱྰ གཱྰཾ གཱྰཿ གཱྰ ངཱྰཾ ངཱྰཿ ངཱྰ ཅཱྰཾ ཅཱྰཿ ཅཱྰ ཆཱྰཾ ཆཱྰཿ ཆཱྰ ཇཱྰཾ ཇཱྰཿ ཇཱྰ ཉཱྰཾ ཉཱྰཿ ཉཱྰ ཊཱྰཾ ཊཱྰཿ ཊཱྰ ཋཱྰཾ ཋཱྰཿ ཋཱྰ ཌཱྰཾ ཌཱྰཿ ཌཱྰ ཎཱྰཾ ཎཱྰཿ ཎཱྰ ཏཱྰཾ ཏཱྰཿ ཏཱྰ ཐཱྰཾ ཐཱྰཿ ཐཱྰ དཱྰཾ དཱྰཿ དཱྰ ནཱྰཾ ནཱྰཿ ནཱྰ པཱྰཾ པཱྰཿ པཱྰ ཕཱྰཾ ཕཱྰཿ ཕཱྰ བཱྰཾ བཱྰཿ བཱྰ མཱྰཾ མཱྰཿ མཱྰ ཙཱྰཾ ཙཱྰཿ ཙཱྰ ཚཱྰཾ ཚཱྰཿ ཚཱྰ ཛཱྰཾ ཛཱྰཿ ཛཱྰ ཝཱྰཾ ཝཱྰཿ ཝཱྰ ཞཱྰཾ ཞཱྰཿ ཞཱྰ ཟཱྰཾ ཟཱྰཿ ཟཱྰ འཱྰཾ འཱྰཿ འཱྰ ཡཱྰཾ ཡཱྰཿ ཡཱྰ རཱྰཾ རཱྰཿ རཱྰ ལཱྰཾ ལཱྰཿ ལཱྰ ཤཱྰཾ ཤཱྰཿ ཤཱྰ ཥཱྰཾ ཥཱྰཿ ཥཱྰ སཱྰཾ སཱྰཿ སཱྰ ཧཱྰཾ ཧཱྰཿ ཧཱྰ ཀྵཱྰཾ ཀྵཱྰཿ ཀྵཱྰ ཨཱྱཾ ཨཱྱཿ ཨཱྱ ཀཱྱཾ ཀཱྱཿ ཀཱྱ ཁཱྱཾ ཁཱྱཿ ཁཱྱ གཱྱཾ གཱྱཿ གཱྱ ངཱྱཾ ངཱྱཿ ངཱྱ ཅཱྱཾ ཅཱྱཿ ཅཱྱ ཆཱྱཾ ཆཱྱཿ ཆཱྱ ཇཱྱཾ ཇཱྱཿ ཇཱྱ ཉཱྱཾ ཉཱྱཿ ཉཱྱ ཊཱྱཾ ཊཱྱཿ ཊཱྱ ཋཱྱཾ ཋཱྱཿ ཋཱྱ ཌཱྱཾ ཌཱྱཿ ཌཱྱ ཎཱྱཾ ཎཱྱཿ ཎཱྱ ཏཱྱཾ ཏཱྱཿ ཏཱྱ ཐཱྱཾ ཐཱྱཿ ཐཱྱ དཱྱཾ དཱྱཿ དཱྱ ནཱྱཾ ནཱྱཿ ནཱྱ པཱྱཾ པཱྱཿ པཱྱ ཕཱྱཾ ཕཱྱཿ ཕཱྱ བཱྱཾ བཱྱཿ བཱྱ མཱྱཾ མཱྱཿ མཱྱ ཙཱྱཾ ཙཱྱཿ ཙཱྱ ཚཱྱཾ ཚཱྱཿ ཚཱྱ ཛཱྱཾ ཛཱྱཿ ཛཱྱ ཝཱྱཾ ཝཱྱཿ ཝཱྱ ཞཱྱཾ ཞཱྱཿ ཞཱྱ ཟཱྱཾ ཟཱྱཿ ཟཱྱ འཱྱཾ འཱྱཿ འཱྱ ཡཱྱཾ ཡཱྱཿ ཡཱྱ རཱྱཾ རཱྱཿ རཱྱ ལཱྱཾ ལཱྱཿ ལཱྱ ཤཱྱཾ ཤཱྱཿ ཤཱྱ ཥཱྱཾ ཥཱྱཿ ཥཱྱ སཱྱཾ སཱྱཿ སཱྱ ཧཱྱཾ ཧཱྱཿ ཧཱྱ ཀྵཱྱཾ ཀྵཱྱཿ ཀྵཱྱ ཨཱྲཾ ཨཱྲཿ ཨཱྲ ཀཱྲཾ ཀཱྲཿ ཀཱྲ ཁཱྲཾ ཁཱྲཿ ཁཱྲ གཱྲཾ གཱྲཿ གཱྲ ངཱྲཾ ངཱྲཿ ངཱྲ ཅཱྲཾ ཅཱྲཿ ཅཱྲ ཆཱྲཾ ཆཱྲཿ ཆཱྲ ཇཱྲཾ ཇཱྲཿ ཇཱྲ ཉཱྲཾ ཉཱྲཿ ཉཱྲ ཊཱྲཾ ཊཱྲཿ ཊཱྲ ཋཱྲཾ ཋཱྲཿ ཋཱྲ ཌཱྲཾ ཌཱྲཿ ཌཱྲ ཎཱྲཾ ཎཱྲཿ ཎཱྲ ཏཱྲཾ ཏཱྲཿ ཏཱྲ ཐཱྲཾ ཐཱྲཿ ཐཱྲ དཱྲཾ དཱྲཿ དཱྲ ནཱྲཾ ནཱྲཿ ནཱྲ པཱྲཾ པཱྲཿ པཱྲ ཕཱྲཾ ཕཱྲཿ ཕཱྲ བཱྲཾ བཱྲཿ བཱྲ མཱྲཾ མཱྲཿ མཱྲ ཙཱྲཾ ཙཱྲཿ ཙཱྲ ཚཱྲཾ ཚཱྲཿ ཚཱྲ ཛཱྲཾ ཛཱྲཿ ཛཱྲ ཝཱྲཾ ཝཱྲཿ ཝཱྲ ཞཱྲཾ ཞཱྲཿ ཞཱྲ ཟཱྲཾ ཟཱྲཿ ཟཱྲ འཱྲཾ འཱྲཿ འཱྲ ཡཱྲཾ ཡཱྲཿ ཡཱྲ རཱྲཾ རཱྲཿ རཱྲ ལཱྲཾ ལཱྲཿ ལཱྲ ཤཱྲཾ ཤཱྲཿ ཤཱྲ ཥཱྲཾ ཥཱྲཿ ཥཱྲ སཱྲཾ སཱྲཿ སཱྲ ཧཱྲཾ ཧཱྲཿ ཧཱྲ ཀྵཱྲཾ ཀྵཱྲཿ ཀྵཱྲ ཨཱྱཾ ཨཱྱཿ ཨཱྱ ཀཱྱཾ ཀཱྱཿ ཀཱྱ ཁཱྱཾ ཁཱྱཿ ཁཱྱ གཱྱཾ གཱྱཿ གཱྱ ངཱྱཾ ངཱྱཿ ངཱྱ ཅཱྱཾ ཅཱྱཿ ཅཱྱ ཆཱྱཾ ཆཱྱཿ ཆཱྱ ཇཱྱཾ ཇཱྱཿ ཇཱྱ ཉཱྱཾ ཉཱྱཿ ཉཱྱ ཊཱྱཾ ཊཱྱཿ ཊཱྱ ཋཱྱཾ ཋཱྱཿ ཋཱྱ ཌཱྱཾ ཌཱྱཿ ཌཱྱ ཎཱྱཾ ཎཱྱཿ ཎཱྱ ཏཱྱཾ ཏཱྱཿ ཏཱྱ ཐཱྱཾ ཐཱྱཿ ཐཱྱ དཱྱཾ དཱྱཿ དཱྱ ནཱྱཾ ནཱྱཿ ནཱྱ པཱྱཾ པཱྱཿ པཱྱ ཕཱྱཾ ཕཱྱཿ ཕཱྱ བཱྱཾ བཱྱཿ བཱྱ མཱྱཾ མཱྱཿ མཱྱ ཙཱྱཾ ཙཱྱཿ ཙཱྱ ཚཱྱཾ ཚཱྱཿ ཚཱྱ ཛཱྱཾ ཛཱྱཿ ཛཱྱ ཝཱྱཾ ཝཱྱཿ ཝཱྱ ཞཱྱཾ ཞཱྱཿ ཞཱྱ ཟཱྱཾ ཟཱྱཿ ཟཱྱ འཱྱཾ འཱྱཿ འཱྱ ཡཱྱཾ ཡཱྱཿ ཡཱྱ རཱྱཾ རཱྱཿ རཱྱ ལཱྱཾ ལཱྱཿ ལཱྱ ཤཱྱཾ ཤཱྱཿ ཤཱྱ ཥཱྱཾ ཥཱྱཿ ཥཱྱ སཱྱཾ སཱྱཿ སཱྱ ཧཱྱཾ ཧཱྱཿ ཧཱྱ ཀྵཱྱཾ ཀྵཱྱཿ ཀྵཱྱ ཨཱྭཾ ཨཱྭཿ ཨཱྭ ཀཱྭཾ ཀཱྭཿ ཀཱྭ ཁཱྭཾ ཁཱྭཿ ཁཱྭ གཱྭཾ གཱྭཿ གཱྭ ངཱྭཾ ངཱྭཿ ངཱྭ ཅཱྭཾ ཅཱྭཿ ཅཱྭ ཆཱྭཾ ཆཱྭཿ ཆཱྭ ཇཱྭཾ ཇཱྭཿ ཇཱྭ ཉཱྭཾ ཉཱྭཿ ཉཱྭ ཊཱྭཾ ཊཱྭཿ ཊཱྭ ཋཱྭཾ ཋཱྭཿ ཋཱྭ ཌཱྭཾ ཌཱྭཿ ཌཱྭ ཎཱྭཾ ཎཱྭཿ ཎཱྭ ཏཱྭཾ ཏཱྭཿ ཏཱྭ ཐཱྭཾ ཐཱྭཿ ཐཱྭ དཱྭཾ དཱྭཿ དཱྭ ནཱྭཾ ནཱྭཿ ནཱྭ པཱྭཾ པཱྭཿ པཱྭ ཕཱྭཾ ཕཱྭཿ ཕཱྭ བཱྭཾ བཱྭཿ བཱྭ མཱྭཾ མཱྭཿ མཱྭ ཙཱྭཾ ཙཱྭཿ ཙཱྭ ཚཱྭཾ ཚཱྭཿ ཚཱྭ ཛཱྭཾ ཛཱྭཿ ཛཱྭ ཝཱྭཾ ཝཱྭཿ ཝཱྭ ཞཱྭཾ ཞཱྭཿ ཞཱྭ ཟཱྭཾ ཟཱྭཿ ཟཱྭ འཱྭཾ འཱྭཿ འཱྭ ཡཱྭཾ ཡཱྭཿ ཡཱྭ རཱྭཾ རཱྭཿ རཱྭ ལཱྭཾ ལཱྭཿ ལཱྭ ཤཱྭཾ ཤཱྭཿ ཤཱྭ ཥཱྭཾ ཥཱྭཿ ཥཱྭ སཱྭཾ སཱྭཿ སཱྭ ཧཱྭཾ ཧཱྭཿ ཧཱྭ ཀྵཱྭཾ ཀྵཱྭཿ ཀྵཱྭ ཨཱྰཾ ཨཱྰཿ ཨཱྰ ཀཱྰཾ ཀཱྰཿ ཀཱྰ ཁཱྰཾ ཁཱྰཿ ཁཱྰ གཱྰཾ གཱྰཿ གཱྰ ངཱྰཾ ངཱྰཿ ངཱྰ ཅཱྰཾ ཅཱྰཿ ཅཱྰ ཆཱྰཾ ཆཱྰཿ ཆཱྰ ཇཱྰཾ ཇཱྰཿ ཇཱྰ ཉཱྰཾ ཉཱྰཿ ཉཱྰ ཊཱྰཾ ཊཱྰཿ ཊཱྰ ཋཱྰཾ ཋཱྰཿ ཋཱྰ ཌཱྰཾ ཌཱྰཿ ཌཱྰ ཎཱྰཾ ཎཱྰཿ ཎཱྰ ཏཱྰཾ ཏཱྰཿ ཏཱྰ ཐཱྰཾ ཐཱྰཿ ཐཱྰ དཱྰཾ དཱྰཿ དཱྰ ནཱྰཾ ནཱྰཿ ནཱྰ པཱྰཾ པཱྰཿ པཱྰ ཕཱྰཾ ཕཱྰཿ ཕཱྰ བཱྰཾ བཱྰཿ བཱྰ མཱྰཾ མཱྰཿ མཱྰ ཙཱྰཾ ཙཱྰཿ ཙཱྰ ཚཱྰཾ ཚཱྰཿ ཚཱྰ ཛཱྰཾ ཛཱྰཿ ཛཱྰ ཝཱྰཾ ཝཱྰཿ ཝཱྰ ཞཱྰཾ ཞཱྰཿ ཞཱྰ ཟཱྰཾ ཟཱྰཿ ཟཱྰ འཱྰཾ འཱྰཿ འཱྰ ཡཱྰཾ

ന്നാ ഠാലാ: ॥ ങ്ങ്ഗ്ഗ്ഗ ങ്ങ ഷ്ടി ഠാ ഞാ ഗ്ഗ്ഗ്

ᠮᠣᠨᠭᠭᠣᠯ ᠬᠡᠯᠡᠨ ᠤ ᠪᠣᠯᠣᠨ ᠵᠤᠭ ᠤᠨ ᠵᠠᠰᠠᠭ ᠲ᠋᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

889. ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

890. ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

891. ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

892. ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

893. ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ ᠪᠠᠢᠷᠯᠠᠵᠤ ᠤᠯᠤᠰ ᠤᠨ ᠲᠥᠪ ᠲᠡᠢ ᠪᠠᠢᠭᠤᠯᠤᠭᠰᠠᠨ ᠪᠠᠢᠭᠠ ᠪᠣᠯᠪᠠᠴᠤ ᠶᠡᠬᠡ ᠬᠤᠪᠢᠶᠠᠨ ᠤ ᠬᠠᠭᠠᠨ ᠤ ᠤᠷᠤᠨ ᠳ᠋ᠤ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀ ཅ: ‖ ཨགས་ཤ་ཅི་ཀྱི་ཁག་པ་ཨང་ཅི་ཚ་ཟ་ཤིག་པ་ཨང་ཤག་ཁི་ཨང་ཚ་ཁི་ཚ་ཀཀཀཀ་ཤིག་ཀྱི་ཀ་ ཅ་ཁཁ ॥

ཀཀ ཀྱིག་ཁ་ཁཁ་ཅ་ཅི་ཁག་ཁི་ཨང་ཀ་ཁི་ཁ་ཁི་ཁ་ཁི་ཁ

ന്ന ന്ന ഞന്ന ഗ്ന ഡഡ ഗന്ന ഞന്ന ന്ന ഗ്ന ൨ ഗ്ന ഡ ഗ്ന ഗന്ന ഗ്ന ഡ ഗന്ന ഗ്ന ഗന്ന ഗ്ന ഗന്ന ഗ്ന

ᚴᚴ ᚴᚴ ᛟ: ᚠᚠ ᚱᚢ ᛏᚢ ᚢᚴ ᚦᚢ ᛏᚢ ᚱᚢ ᚴᚱ ᛁᚢ ᚴᚱ ᚱᚱᚱᚱ ᛁᚢᛁ ᚴᚴ ᚴᚱ ᛋᚠᚢᚢ »

ᚢᚴ ᚱᚢ ᚦᛁᛁ ᚱᚢᚱ ᛟᛁᚢ ᚴᚠ ᚴᚠ ᚠᚴ ᚱᚢ ᚦᚱᚢ ᚴᚠᚴᚴ ᚴᚠᚴᚴ ᚴᚱᚱ ᚴᚱᚢᚱ ᚴᚠ ᚴᚠ ᚢᚴ

ന്നതിന്നായിട്ടു ഞാൻ നിന്നെ ഉയിർപ്പിച്ചതു എന്നിട്ടു എന്റെ നാമം സർവ്വഭൂമിയിലും
ഘോഷിക്കപ്പെടുവാൻ തന്നെ. ഞാൻ നിന്നോടും നിന്റെ ജനത്തോടും നിന്റെ പിതൃഭവനത്തോടും
കൂടെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ ഭയപ്പെടരുതു; ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ
കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ. ॥

903. ॥ യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല;
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു തന്നേ. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല,
നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
തന്നേ. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ
കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ,
ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ.
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല;
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ
ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ. യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടു തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല,
നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു
തന്നേ, യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ
കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ,
ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ,
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ
കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ. യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ,
ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ.
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല, നിന്നെ
കൈവിടുകയുമില്ല; യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു തന്നേ,

ཀཀ ཀཀ ཀ: ། ཨགཔ ཅི ཀྱི ཡཀ པཔ ཅི ཧཏ ཏ པཔ ཨཔ ཡཁི ཡཁ ཏཏཏ ཁིཁ ཀཀ ཏ ཅཡཡ »

ཡཔ ཅོ ཡཡ ཡཔ ཁྱི ཡཔ ཀཀ ཨཁི ཨཀ ཁི ཨཨ ཏ པཔ ཁི ཡཔ ཏཏ ཡཁ ཡཔ ཏཏ ཡཔ ཁྱི ཏ ཀཀ ཅི ཨཔ ཨཨ ཁི ཏཏ ཁྱི ཨཔ ཁྱི ཨཔ ཁྱི ཏ ཀཀ ཁ

ঘ্র ঘন্ত ঞ্জী ঘন্ত ঞ্জী ন ঘী ঙ ঘোঁ ঞ্জী ন ঙ্ক ২ ঘ্র ঘ ঘী অ ঘন্ত ঘ্র ঞ্জী ঘ ককক ঞ্জী ন ঙ্ক ঘ্র ঘ ঘী ঘ ঘ ঘী অ ঘন্ত ঘ্র ঞ্জী ঘ

915. ‖ ואמר יהוה אל משה לך אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח עוד אתה מחזיק בהם הנה יד יהוה היתה בסוסיך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד ‖ והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ‖ וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ ‖ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים ומן מקנה בני ישראל לא מת אחד ‖ וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ‖

916. ‖ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזרקו משה לעיני פרעה ‖ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים ‖ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמימה והיה שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה ‖ ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים ‖

917. ‖ ויחזק יהוה את לב פרעה וישמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ‖ ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המים ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ‖ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך למען תדע כי אין כמני בכל הארץ ‖ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ‖ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי למען ספר שמי בכל הארץ ‖ עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם ‖ הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ‖

918. ‖ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו ‖ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ‖ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ‖ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ‖

919. ‖ ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלות וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ‖ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי ‖ והכה הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר ‖ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד ‖

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ممم ممم ممم: ‖ ومن ومم هم ومم وله ولم ومن ولا ومن ولا ولم ومم ولا ولا ولا

926. ‖ ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ནས་ཀྱང་ཁ་ཅིག་ལས་ཀྱང་ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་ཞེས་བྱ་བ་ན

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ: ‖ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

952. 953. 954.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ההההההה: ‖ והיה ויהיה ויהיה והיה והיה וה

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ককক ককক ককক: ॥ মৰা মমম মম মৰ মম ঈম মৰা মৰা কৰ্ম ম মমম মম ৰ্ৰৰ্ম মম ৰ্ৰৰ্ম মম মৰ্ৰ মম মৰ্ৰ মমম মৰা ম মম ৰ্ৰ ম

965. ॥ মৰ্ৰ্ৰ মৰা মম মৰা ৰ মৰ মৰ্ৰ্ৰ মম মম মম মম ৰ্ৰ ম মম মৰা মম ৰ্ৰ মৰ্ৰ মম ৰ্ৰৰ্ম মৰা মৰ্ৰ্ৰ মৰা মম মৰ্ৰ্ৰ

ককক কক কক: ॥ চচা ঘঘ ঙঙ ঘঘ চচ ঘঘ ঈঈ ঘঘ ঘঘ ঋঋ ঘঘ ঙঙ ঘঘ ঘঘ ঘঘ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀ: ‖ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ

ཀཀ ཀཀ ཁྱུ། ། ཁཀ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཁ ཁམ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཅ ཁཏ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁད ཁན ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཔ ཁབ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁམ ཁཙ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཚ ཁཛ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཝ ཁཞ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཟ ཁའ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཡ ཁར ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁལ ཁཤ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁས ཁཧ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

ཁཨ ཁཨ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

980. ། ཁཀ ཁཁ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

981. ། ཁཀ ཁཀ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

982. ། ཁཁ ཁག ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

983. ། ཁཅ ཁཉ ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

984. ། ཁཏ ཁད ཁཧ་ ཁཁ་ ཁཀ་ ཁཨ་ ཁཨ་ ཁམ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཏ་ ཁད་ ཁན་ ཁཔ་ ཁབ་ ཁམ་ ཁཙ་ ཁཚ་ ཁཛ་ ཁཝ་ ཁཞ་ ཁཟ་ ཁའ་ ཁཡ་ ཁར་ ཁལ་ ཁཤ་ ཁས་ ཁཧ་ ཁཨ་ གཀ་ གག་ གྱུ།

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀ བབྱ། ། ཁཁ་ ཁཁ ཁཅ ཁཁ ཁཀ ཁཁ ཆོ ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ ཁཁི་ ཁཁི་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁི་ ཁཁ་ ཁཁི་ ཁཅ ཁཁ་ ། །

ཁཁ་ཁཁི་ ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁི་ ཁཅ་ ། ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཅ་ ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁི་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁི་ ཁཁི་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་ཁཁ་ ཁཁ་

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀꠀ

ꠀꠀꠀ

ככ כח ז: ‖ ויהי אחר הדברים האלה ואלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ׃ ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך ׃ ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ׃ ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק ׃ ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ׃ ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ׃ ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה ׃ ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ׃ ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים ׃ י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ׃ יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ׃ יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני ׃ יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ׃ יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ׃ טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ׃ טז ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך ׃ יז כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו ׃ יח והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי ׃ יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ׃ כ ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך ׃ כא את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ׃ כב ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ׃ כג ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ׃ כד ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ׃ כה שרה תהיה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ׃ כו וימת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ׃ כז ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר ׃ כח גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ׃ כט ויענו בני חת את אברהם לאמר לו ׃ ל שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ׃ לא ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת ׃ לב וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ׃ לג ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ׃ לד ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר ׃ לה לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ׃ לו וישתחו אברהם לפני עם הארץ ׃ לז וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה ׃ לח ויען עפרון את אברהם לאמר לו ׃ לט אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר ׃ מ וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר ׃ מא ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו והכל העץ אשר בכל גבול סביב ׃ מב לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו ׃ מג ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ׃ מד והשדה והמערה אשר בו נקנו מאת בני חת לאחזת קבר ׃ מה ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ׃ מו ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ׃ מז ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו ׃ מח כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ׃ מט ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ׃ נ ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה ׃ נא יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ׃ נב ואם לא תאבה האשה ללכתך אחרי ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה ׃ נג וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה ׃ נד ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור ׃ נה ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ׃ נו ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם ׃ נז הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים ׃ נח והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ׃ נט והוא טרם כלה לדבר בלבו והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה ׃ ס והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ׃ סא וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ׃ סב ותאמר שתה אדני וותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ׃ סג ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת ׃ סד ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו ׃ סה והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא ׃ סו ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקעו משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ׃ סז ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ׃ סח ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ׃ סט ותאמר אלין גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ׃ ע ויקד האיש וישתחו ליהוה ׃ עא ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ׃ עב ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ׃ עג ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין ׃ עד והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ׃ עה ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ׃ עו ויבא האיש הבית ויפתח החמלים נתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו ׃ עז וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ׃ עח ויאמר עבד אברהם אנכי ׃ עט ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ׃ פ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו ׃ פא ויגדל אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו ׃ פב כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני ׃ פג ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ׃ פד ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי ׃ פה אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ׃ פו ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה ׃ פז הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך ׃ פח ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני ׃ פט אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא ׃ צ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת ואשקה גם את גמליו ׃ צא ואשאלה ותאמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ׃ צב ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו ׃ צג ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ׃ צד ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב ׃ צה הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ׃ צו ויהי כשמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה ׃ צז ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה ׃ צח ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני לאדני ׃ צט ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך ׃ ק ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני ׃ קא ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ׃ קב ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך ׃ קג וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו ׃ קד ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ׃ קה ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך ׃ קו ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ׃ קז ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ׃ קח ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ׃ קט ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ׃ קי ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ׃ קיא ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו ׃ קיב ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ׃ קיג ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם ׃ קיד ומשמע ודומה ומשא ׃ קטו חדד ותימא יטור נפיש וקדמה ׃ קטז אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם ׃ קיז ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים וימת ויאסף אל עמיו ׃ קיח וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל ׃ קיט ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ׃ קכ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ׃ קכא ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ׃ קכב ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ׃ קכג ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ׃ קכד וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ׃ קכה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ׃ קכו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם ׃ קכז ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ׃ קכח ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ׃ קכט ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ׃ קל ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ׃ קלא ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ׃ קלב ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ׃ קלג ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ׃ קלד ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה ׃ קלה ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה ׃ קלו וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך ׃ קלז גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ׃ קלח והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך ׃ קלט והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ ׃ קמ עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי ׃ קמא וישב יצחק בגרר ׃ קמב וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא ׃ קמג ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ׃ קמד ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ׃ קמה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה ׃ קמו ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת ׃ קמז ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ׃ קמח ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד ׃ קמט ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים ׃ קנ וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ׃ קנא ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד ׃ קנב וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם ׃ קנג וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו ׃ קנד ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ׃ קנה ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו ׃ קנו ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ׃ קנז ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ ׃ קנח ויעל משם באר שבע ׃ קנט וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ׃ קס ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר ׃ קסא ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ׃ קסב ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם ׃ קסג ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך ׃ קסד אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה ׃ קסה ויעש להם משתה ויאכלו וישתו ׃ קסו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ׃ קסז ויהי ביום הזה ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ׃ קסח ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה ׃ קסט ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי ׃ קע ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב ׃ קעא ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ׃ קעב ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ׃ קעג ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ׃ קעד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות ׃ קעה ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ׃ קעו ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הן שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר ׃ קעז הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי ׃ קעח ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך ׃ קעט לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב ׃ קפ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ׃ קפא ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק ׃ קפב אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה ׃ קפג ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי ׃ קפד וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ׃ קפה ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ׃ קפו ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ׃ קפז ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ׃ קפח ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני ׃ קפט ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך ׃ קצ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני ׃ קצא ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ׃ קצב ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו ׃ קצג ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו ׃ קצד ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני ׃ קצה ויאמר הגישה לי ואכלה מצד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת ׃ קצו ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ׃ קצז ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ׃ קצח ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש יעבדוך עמים והשתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך והשתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך ׃ קצט ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ׃ ר וגם הוא עשה מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מצד בנו בעבור תברכני נפשך ׃ רא ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו ׃ רב ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה ׃ רג וישמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי ׃ רד ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ׃ רה ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי ׃ רו ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך אפוא מה אעשה בני ׃ רז ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך ׃ רח ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל ׃ רט ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך ׃ ר וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי ׃ רא ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל וישלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך ׃ רב ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה ׃ רג וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ׃ רד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד ׃ רה ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ׃ רו ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצו עליו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען ׃ רז קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך ׃ רח ואל שדי יברך אתך ויפרה והרבך ויהי לקהל עמים ׃ רט ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם ׃ ש ויעקב שלח וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו ׃ שא וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען ׃ שב וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם ׃ שג וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו ׃ שד וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה ׃ שה ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה ׃ שו ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ׃ שז וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו ׃ שח והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך ׃ שט והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך ׃ שי והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ׃ שיא ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי ׃ שיב ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים ׃ שיג וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם מצבה ויצק שמן על ראשה ׃ שיד ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה ׃ שטו וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ׃ שטז ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים ׃ שיז והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך ׃ שיח וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם ׃ שיט וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר ׃ שכ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה ׃ שכא ויאמר אלהם יעקב אחי מנין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ׃ שכב ויאמר אלהם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ׃ שכג ויאמר אלהם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ׃ שכד ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ׃ שכה ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן ׃ שכו עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא ׃ שכז ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו ׃ שכח וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך ׃ שכט ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא וירץ ותגד לאביה ׃ של ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ׃ לא ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ׃ לב ויאמר לבן ליעקב הכי תעבדני חנם הגידה לי מה משכרתך ׃ לג ולבן היו שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל ׃ לד ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ׃ לה ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה ׃ לו ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ׃ לז ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ׃ לח ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ׃ לט ויתן לבן ללאה בתו את זלפה שפחתו שפחה ׃ מ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ׃ מא ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה ׃ מב מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ׃ מג ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ׃ מד ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו שפחה ׃ מה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות ׃ מו ויהוה ראה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ׃ מז ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי ׃ מח ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ׃ מט ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ׃ נ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ׃ נא ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ׃ נב ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ׃ נג ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה ׃ נד ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ׃ נה ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ׃ נו ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ׃ נז ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני ׃ נח ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ׃ נט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה ׃ ס ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ׃ סא ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד ׃ סב ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני ׃ סג ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר ׃ סד וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך ׃ סה ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך ׃ סו ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא ׃ סז וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי ׃ סח ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ׃ סט ותהר עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי ׃ ע ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן ׃ עא ואחרי כן ילדה בת ותקרא שמה דינה ׃ עב ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה ׃ עג ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ׃ עד ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר ׃ עה ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי ׃ עו תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ׃ עז ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך ׃ עח נקבה שכרך עלי ואתנה ׃ עט ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי ׃ פ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי ׃ פא ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר ׃ פב אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי ׃ פג וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי ׃ פד ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ׃ פה ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל שה עקד בכשבים וי

ཀཀ ཀཀ ཅ: ‖ ཡིཀ ཁཀ ཐི ཁཀ ཁཀ ཁཅ ཅཁ ཤཁཁཁ I ཁཁ ཁཅ ཅ ཁི ཁཁ ཁཁཁ ཁཁཁ ཅ ཁཁ ཤཅ ཁཁ ཁཁ
ཅཁ ཁཁ ཅ ཁཁ ཁཁ ཁི ཅཁ ཁི ཡཁ ཁཁཁཁ ཁཁ ཅ ‖

ཁཅ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཅཅ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ

ཀཀ ཀཀ ཅ: ། ཡིགཤེས་ཀྱི་གཏམ་རྒྱུད་ཀྱི་ཚིག་ཐུན་མོང་ཡིན་ཏེ། ཁྱབ་བདག་ཏུ་ཡོད་པའི་ཆོས་ཉིད་ཀྱི་ཚིག་ཐུན་མོང་ཡིན་ཏེ། ཡིན་ཚུལ་ཁྱབ་པའ

ששת ימים: || ויהי אחר אלה אחרי אשר הכה יהושע I את עמלק ואת בני עמון ואת כל ישראל
הלכו איש איש אל נחלתו ויעמדו בערים ||

ויהי בשנת שבע עשרה למלכות יהושפט בן אסא מלך יהודה ויהי בשנת שבע עשרה למלכות אחאב בן עמרי מלך ישראל

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

„Der Tiger im Käfig des Sultans“

„Der Sultan von Johor mit seinen Gästen, Prinz Heinrich von Preußen und Gefolge“

ཀཀ ཀཀ ཀ། ། ཤཤཏ་ཏ་ཏ་ཏྲཱ་ཀཱ་ཀཱ་ཤཏ་ཏ་ཏ་ཏྲ

ཀཀ ཀཀ ཀ། ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

ཀཀ ཀཀ ཀ། ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

1040. ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

1041. ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

1042. ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

1043. ། ཤཤཤཤ བཀའ་ཤིས་ཚེ་རིང་ཞེས་བྱ་བ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་ཐེག་ཆེན་མདོ་སྡེ་ལས་འཕགས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པའི་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀ: ꠇꠇ ꠇꠉꠀꠇ ꠀꠀ ꠉꠉꠉ ꠀꠇꠇ ꠇꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠇꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀ

לנו דעתו אבל לא נגלה לנו מה יהיה אחרי כן ולא נדע מה יהיה בסוף הדבר ומה יהיה אחריתנו אם נלך אחריו ואם לא נלך אחריו ואם נלך אחריו אולי יכעוס עלינו ויעניש אותנו ואולי יסתיר פניו מאתנו ולא יתן לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו לתת לנו ואולי יכרות עמנו ברית ולא יקיים את הברית אשר יכרות עמנו כי אין לנו שום ידיעה ברורה בדבר

ꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀ꠰ ꠇ ꠀꠀꠀꠇꠇ ꠀꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀ

ꠀꠀ ꠀꠀ ꠀꠀ: ‖ ꠀꠀꠀ

ᚲᚲ ᚲᚲ ᚲᚢᚲ: ᚠᚠ ᚢᚲᚲᚠᚠᚱᚢᚲ ᚱ ᚢᚢᚲ ᚲᚲ ᚠᚠ ᚲᚢᚱᚠᚢᚲ ᚢᚲᚠ ᚢᚲ ᚲᚢᚲ ᚠᚠᚲᚢᚲ ᚲᚢᚲ ᚢᚲᚠᚠᚲᚢᚲ ᚲᚢᚲᚠᚠᚲᚢᚲ ᚲᚢᚲᚠᚠᚲᚢᚲ ᚲ

ന്ത ഗ്രന്ഥ ന്ന ഗ്ര ന്ത ഗ്ര ന്ത ഗ്ര ന്ത

ന ന ധ: ॥ ധ ഷ്ട ഘ ന ന്ത ന ധ ന്ത ന്ത ഘ ന്ത ന്ത ന ധ ന്ത ന ധ ന്ത ന ധ

ཀཾ ཀཾ ཨཿ ། ཨཱ ཤཱ ཀྲ ཡཱ ཀཱ ཤཱ ཡཱ ཤཱ ཡཱ ཀཱ ཤཱ ཀཾ

ומלך אשר בחברון ומלך ירמות אחד ומלך לכיש אחד ומלך עגלון אחד ומלך גזר אחד ומלך דבר אחד ומלך גדר אחד ומלך חרמה אחד ומלך ערד אחד ומלך לבנה אחד ומלך עדלם אחד ומלך מקדה אחד ומלך בית אל אחד ומלך תפוח אחד ומלך חפר אחד ומלך שרון אחד ומלך תרצה אחד ומלך חגלה אחד ומלך עפרה אחד ומלך בית חורון אחד ומלך צרעה אחד ומלך מקצה אחד ומלך יקנעם אחד ומלך קדש אחד ומלך יקנעם אחד ומלך דור אחד ומלך גוים אחד ומלך תרצה

ཀཀ ཀཀ ཁཁ། ། པཏ ཀྵཱ སཾ ཤཱ ཀཱ ཤཱ ཀཱ ཀཱ ཀ

ཀཱ ཀཱ ཡཱ ། ། པ་ཏ་པ ཀཱི་ཏ་པ་ཛ་ རཾ ཡཱ ཤཱི་ པ་ སཱ་ ཀྱ ཏཱི་ ཨཻ་ ཤ་ ཀཱ་ ཀཱ ། །

ཏཱ་ ཏ་ ཀ་ (ཀྱ) ཡཱ ། ཤ་ ཏ་ ཤ་ ཛ་ ཨ་ ཅ་ ཏ་ ཀཱི་ ཨཱི་ ཤཱི་ ཡ་ ཤཱི་ ཨཱི་ ཡ་ ཀཱ་ ཏ་ ཀཱ་ ཏ་ ཏ་ ཀཱ་ ཏ་ ཨ་ ཤ་ ཡ་ ཤ་ ཀཱི་ ཏ་ ཨ་ ཀཱ་ ཏ་ ཀཱི་ ཨཻ་ ཀཱ་ ཀཱ ཡཱ ། ། ཀཱ་ ཀཱ ཡཱ ། ། ཀཱ་ ཀཱ ཡཱ ། །

הלכה זו נפסקה לראשונה בפרשת בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ, פ"ד מט(4) 221, ואחר כך חזר בית המשפט העליון על הלכה זו בפרשת בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ (2), פ"ד נב(5) 289, ובפרשת בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ (3), פ"ד נג(2) 749. הלכה זו נקבעה בשבעה דיונים נפרדים, בשבעה הרכבים שונים, ובכל אחד מהם נמצא רוב ברור לטובת הבנק. למרות זאת, בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ (4), פ"ד נד(1) 529, בית המשפט העליון הרחיב את ההלכה עוד יותר, וקבע כי גם מי שרכש את הנכס בתום לב, ללא כל ידיעה על קיומה של הזיקה, ואפילו לאחר שנרשמה הערת אזהרה בלשכת רישום המקרקעין, עדיין כפוף לזיקה, שכן הערת אזהרה אינה מהווה "רישום" במובן הסעיף. ראו בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ (5), פ"ד נה(3) 145, ובנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי בע"מ (6), פ"ד נו(4) 601, שם נקבע כי הערת אזהרה אינה מגינה על הרוכש בתום לב.

1086. || האם סעיף 12 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, חל גם על זיקת הנאה שנוצרה בהסכם בין שני אזרחים פרטיים, ולא נרשמה כלל בלשכת רישום המקרקעין, אך הוכח כי הרוכש ידע עליה? (בקשת רשות ערעור אזרחית) ירושלים:

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀ ཡཡ། །ཡཀ ཀཡ ཡཀ ཀཀ ཡཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཀཀ ཀཀ ཀ

ཀཀ ཀཀ ཡཡ། །ཡཀ དཀ ཡིག དཀ ཡབ ཟ ཟུ ཚཚ ཡཡ ཤིན ཁུ ཡིད ཕུ ཤིང ཤིང ཁེ ཡལ ཀུ ཡིད ཁེ ཡལ ཀུ ཀུ ཀུ

ന്നു മുറ്റത്തു നിന്നു കുറച്ചു ദൂരത്തായി, ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു അതിൽ ഒരു കുടം നിറച്ചു പൊന്നു കുഴിച്ചിട്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.

ന്നു മുറ്റത്തു നിന്നു കുറച്ചു ദൂരത്തായി, ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു അതിൽ ഒരു കുടം നിറച്ചു പൊന്നു കുഴിച്ചിട്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.

1098. ൹ അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോടു: കർത്താവേ, ഇതു നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഉണ്ടോ? നിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഇതിനെക്കാൾ വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ

ཀཀ ཁྱུ ཅ: ། ཁྲོག་ཤ་ཤ་ཐོག་ཐོག་ཁྱུ། ཤ་ཀུ་ཤ་ཀ་ཤ་ཤོ་ཡག་ཤ་ཐོག་ཤ་ཀ་ཤ་ཐོག་ཤ་ཤ་ཤ་ཤ་ཀྱི་ཀྱི་ཀྱི

ཀཱ བྷྱ ཨ ། ། ཁཱ ཤ ཨ ཀཱ ཤི ཀི ཤྱ ཡ ཏཱ ། ཨ ཀཱ ཏ ཀ ཨ ཤཱ ཡ ཨ ཏཱ ཨ ཀཱ ཤི ཨ ཀཱ ཁ ཀ ཨ ཀཱ ཤི ཀཱ ཁ ཀི ཀྱ ཀ ཀཱ ཀཱ ཀཱ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ᚲᚲᚾ ᚢᚲᚾ: ᚠ ᚢᚲᚠ ᚠᚨᛃ ᚢᚠ ᚺᚨ ᚲᚨ ᚷᛖᚢ ᛞᚨ ᛞᛁᚠ ᚠᚨᛞ ᚲᚨ ᚢᚲᚾ ᚢᚲᛖᚢ ᚷᛖᛋᛋᛁᚷᛖᚾ ᛉ ᚢᚺᚨ ᚺᚨ ᛋᚨᚠ ᚹᚨᚺᚨ ᚠᚨᛞ ᚲᚨ ᚺᚨᚾᚾ ᚺᚨᚠᛏ ᚲᚨ ᚷᛖᚢ ᚲ

1116. 1117. 1118. 1119. 1120.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ווי הבן הבן: ‖ ובוא בוא ואת הבית והיה והיה אל ירושלם ועמדו על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקעה הר הזיתים מחציו מזרחה ומערבה גיא גדול מאד ומחצית ההר צפונה ומחציתו נגבה ‖

ווי הבן ז: ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון ‖

1121. ‖ והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב לא יהיה אור ויהי ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה לאחד בקיץ ובחורף יהיה ‖

1122. ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖

1123. ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖

1124. ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖

1125. ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור ‖ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון והיה בקיץ ובחורף יהיה ‖

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ותשע״ב: || ואיזו היא עונה שהיא ראויה לתקיעה ולתרועה ולתקיעה »

1126. || ועוד אמרו חכמים שאין תוקעין בשופר אלא בקרן של איל זכר שיש לו שתי קרניים ושופר של פרה אינו כשר שנאמר ותקעו בשופר ולא בחצוצרות ולא בקרן של פרה ולא בשופר של עגל ולא בשופר של שור ולא בשופר של שה ולא בשופר של עז ולא בשופר של חמור ולא בשופר של כבש ולא בשופר של אילה ולא בשופר של צבי ולא בשופר של יעל ולא בשופר של תיש ולא בשופר של כבשה ולא בשופר של עגלה ולא בשופר של פרה

ཀཀ ཀཀྵ ཅ: །། ཀཀཀ ཀཀཁ ཀཁ ཀཁཁ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཁ ཀཁ ཀཁ

ཀཀ ཀཀ ཀི། །ཨཀཀྐིཀྱཱ ཏཱ ཀཀ ཀཱ ཀཱ ཨཀཀཀཀ ཀཱི ཀཱི ཀཱ ཀཀྐཱ ཀཀ ཀཀ།
ཀཀ ཀཱི ཀཱི ཀཱ ཀཀྐ ཀཀ ཀཱི ཀཀཀཀ ཀཀྐཱ ཀཀ ཀཱི ཀཱ ཀཀ ཨཀ ཀཱ ཀཀ ཀཱི ཀཱི ཀཱ ཀཀ ཀཱི ཀཱི ཀཱ ཀཀ ཀཱི ཀཱི

ཀཱ་ཏྱ་ཡ་ན་ཡ་ཏ་ཏ་ཀ་ཏ་ཏ་ཀ་ཏ་ཏ་ཀ

ཀཀ ཀཀ ཀི། ། ཁཁཀྐི ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁཁཁ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁ
ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁ ཁཁ ཁཁ ཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠍꠞꠣ ꠛꠤ꠆ ꠰ ꠇꠢꠟꠛꠣꠞ ꠔ ꠍꠢꠞ ꠍꠣ ꠷ ꠎꠢꠍꠢꠍ ꠛꠤꠞ ꠍꠤꠛ ꠔꠣꠍꠣ ꠍꠣꠔ꠆
ꠍꠢꠞ ꠛꠤꠞ ꠔꠣꠍꠣ ꠔꠤꠞ ꠛꠢꠍꠢꠍ ꠔ꠆ꠛꠣ ꠍꠣ ꠛꠤꠞ ꠍꠣꠞ ꠰

ꠍꠢꠍ ꠛꠤꠞ ꠍꠢꠍꠢꠍ ꠛꠤꠞ ꠍꠢꠍꠢꠍ ꠔ ꠔꠣ ꠍꠢꠍ ꠍꠢꠍ ꠔꠣꠍꠣ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀ ཀི། །ཁཁཀྐི་ཁཁ་ཁཁ་ཁོ་ཁཁཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་

ཀཀཀ ཀི། ། ཀཀཀཀྱི་ཀྱུ་ཀཀ་ཀཀ་ཀོ་ ཀཀཀཀ་ཀཀ་ཀིར་ཀིའི་ཀཀུ་ཀཀ་ཀཀ་ཀཀ

ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ

ཀཀ ཁྱ ང : ། ཀཀཤཙ ཁྲཀྵ ཁཁ ཁཁ ཀཀྵ པཤ ཤཀ ཤཙ ཁཁ ། ཁྲི ཤཙ ཀྵཀ ཤཀཀ ཀཀྵ པཤ ཤཁ ཁཁ
ཀཤཁ ཁཁ ཁཁ ཁྱཁ ཀྵཀ པཤ ཤཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ »

ཤཀྵ ཅ ། ཁཁ ཁྲི ཤཁ ཁཁ ཁྲི ཤཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ ཀཀཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ ཤཁ ཁཁ ཁཁ ཁ

ཀཀ ཀཀ ཀཀ: ། ། ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ

ཀཱཏྱཱ ཡནཿ ། ཀཱཏྱཱ ཡནཱི ཡཱ ཡཱ ཏཱི ཏྲཱི ཀཱི ། ཡཱི ཝཱ་ ཨཱི ཡཱ ཡཱི ཡཱ ཝཱ་ ཝཱ ཏྲ ཡཱི ཡཱ ཡཱ ཨཱི
ཁཱི པཱ ཀཱི ཡཱ ཡཱི ཨཱི ཨཱི པཱ ཏྲ ཨཱ ཨཱི ཏྲ ། ཨཱ ཡཱ ཡཱ ཡཱ ཝཱ་ ཨཱི ཡཱི ཨཱི ཡཱ ཡཱི ཝཱ་ ཨཱི ཡཱ ཡཱ ཡཱི ཨཱི ཡཱ ཡཱ ཡཱི ཨཱི ཡཱ ཡཱ ཡཱི

ཀཀ ཀཀ: ‖ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀ » ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ

ཀཱི་ཀཱ ། ཀཱ་ཏྱཱ་ཡ་ན་ཨཱ་ཙཱརྱ་ཤྲཱི་ཀཱཏྱཱ་ཡ་ན་ཝིརཙི་ཏཱ་ཡཱཾ་ཝཱརྟྟི་ཀ་ཨཱ་ལོ་ཀ་ཏཱ་ཏྤརྱ་ཊཱི་ཀཱ ། ཨཱ

ཀཀཀ

ཁ་ཅིག་ཏུ་ཡང་ ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཆོས་ཅན་གྱི་ཐ་སྙད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕྱིར་ཏེ་ཞེས་ཟེར་ཏེ

ཀཀ ཀཀ ཀཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀཀ ཀ: ། ཀཀ ཀཀཀ ཀ ཀཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀ

ཀཀ ཁཁ།།ཁ: ཀཀ ཁཁ།།ཁ:

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཤཱ ཡཱི ཀཀ ཤཱ ཡཱི ཤཱ ཡཱི པཱ ཤཀ ཀཱ ཡཱི ། ཡཱ པ ཡཱི ཤཱ ཡཱ ཏཱ པཱ ཏཱ ཀཱ ཡཱ ཏཱ ཀཱ ཡཱ ཏཱ ཀཱ ཡཱི ། ཡཱ ཡཱི ཤཱ ཡཱ ཏཱ ཡཱ ཀཱ ཡཱ ཏཱ ཡཱ ཀཱ ཡཱ ཏཱ ཡཱ ཀ

ཁཱི་ ཁ་ ཁཱ་ ཀཱ་ཀཱི་ ཁཱ་ཨཨ་ ཨཨ་ ། ཀ་ཁཱ་ཁ་ ཁཱི་ ཨཨ་ ཤཱ་ ཨཨ་ཁཱི་ ཁཱ་ ཨཨ་ཁཱ་ ཁཱི་ ཁཱི་ ཨཨ་ ཤཱ་ ཁཱ་ ཀཀ་ ཤཱ་ཨཨ་ ཁཱི་ ། ཁཁ་ ཀཀ་ ཤཱ་ ཀཀ་ ཨཨ་ ཁཁ་ ཁཱི་ ཨཨ་ ཁཁ་ ཁཁ་ཁཱ་ཁཱ་ ཁཱི་ ཁཱི་ ཨཨ་ ཁཁ་ ཁཁ་

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ: ། ཀཀ ཀཀ ཀ ཀཀ་ཀ ཀཀ ཀཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཱ བྷཱ ཙཱ ། ། པ ཡི ཏ ཐ ཤ ཚ ཡི ཀ ཤ ཀྵ ཡ ཡི ཨ ཀ ། ། ཡ

ཁཚ་ག་ བ་ཚ་ ། ག་ པ་ཤ་ ཐུ་ཚི་ཀྱྱ་ པ་ ཅི་ པ་ག་ ཁ་ཁ་ ཁཚ་ ། ཁཀ་ ཁྲི་ ཁཐ་ཚ་ ཁཚི་ ཁཚ་ ཁ་ཤ་ ག་ ཁཀྱ་ག་ བ་ཚ་ ག་ ཁཀྱ་ག་ ཚི་ ཁཚ་ག་ ཤ་ ཁཤ་ཁཚ་ག་ བ་ཚ་ ། ཚ་ པ་ག་ཁ་ ཤ་ག་ཚ་ཤ་ ཁཚ་ ཁཚི་ ཁཚ་ ཁ་ཤ་ ག་ ཁཀྱ་ག་ བ་ཚ་ ག་ ཁཀྱ་ག་ ཚི་ ཁཚ་ག་ ཤ་ ཁཤ་ཁཚ་ག་ ཁཚ་ ། ཁཚ་ ཁཚ་ ཁཚི་ ཁཚ་ ཁ་ཤ

ཀཾ ཁཱ། ཚ: ། ཨཱ ཨཽ ཨཻ ཨཱ ཀ ཏཾ ཏཱ ཁཾ ཀཱ ཏཾ ཁཱ ཨཾ ཏཾ ཁཱ ཀཾ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ممم ٤٠ ٥٠ ممم ﴿ ممم ممم ممم ممم ممم ممم ممم ممم ممم ممم ممم

1189. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

1190. Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ལྟ་སྨོད་ཀུན་ལས་ཤིན་ཏུ་སྤང་བ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་ཡིན་ཏེ། ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐོག་མར་ཡང་དག་པའི་ལྟ་བ་ཡོད་ན་ཡང་ཐེག་པ་ཆེན་པོ་ལ་ཞུགས་ཏེ་ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་བ་ཡང་དག་པ་ཡོད་ན་ཡང

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ומה ת״ל ״ויאמר משה״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויהי בנסוע הארון״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויהי בנסוע הארון״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויאמר משה קומה ה׳״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויאמר משה קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳.

1195. ומה ת״ל ״ויהי בנסוע הארון״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויהי בנסוע הארון״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויאמר משה קומה ה׳״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויאמר משה קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויהי בנסוע הארון״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויהי בנסוע הארון״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויאמר משה קומה ה׳״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויאמר משה קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳.

1196. ומה ת״ל ״ויהי בנסוע הארון״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויהי בנסוע הארון״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויאמר משה קומה ה׳״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויאמר משה קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויהי בנסוע הארון״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויהי בנסוע הארון״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויאמר משה קומה ה׳״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויאמר משה קומה ה׳״ וכו׳. ומה ת״ל ״ויפצו אויביך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ויפצו אויביך״ וכו׳. ומה ת״ל ״וינוסו משנאיך מפניך״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״וינוסו משנאיך מפניך״ וכו׳. ומה ת״ל ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״? אלא שאמר משה דבר שאין בו תועלת לעצמו, ומה הוא? ״ובנוחו יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל״ וכו׳.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཀུན་བྱེད་པས། ། ཤེས་གཅིག་ཀང་ཤེས་པ་ཡི་ཡུལ་ཐམས་ཅད་ཀུན་བྱེད་པས་ཀུན་བྱེད་ཅེས་བྱ་བ་ཡིན་ནོ།།

ཡང་ཐོག་མེད་པ་ནས་ད་ལྟ་བར་དུ་ཡང་ཤེས་པ་ཡིན་ཏེ་ཤེས་པ་ཡིན་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ། ཤེས་པ་ཡང་ཐོག་མེད་པ་ནས་ད་ལྟ་བར་དུ་ཡང་ཤེས་པ་ཡིན་ཏེ་ཤེས་པ་ཡིན་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ།

1197. ། ཤེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡིན་ཏེ་ཤེས་པ་ཡིན་ཕྱིར་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ

ཀཱ་ཏྱཱ་ཡ་ནཱ་ཡ་ཧཱ་ཧཱ་ཧཱ

ומה שכתוב: ״ואת בתו לא תקח לבנך״ מלמד שאסור לאדם שישא בת בנו של חבירו, ״כי יבוא אל בת איש״ מלמד שאסור לאדם שישא בת בנו של חבירו.

ומה שכתוב: ״ואת בתו לא תקח לבנך״ מלמד שאסור לאדם שישא בת בנו של חבירו, ״כי יבוא אל בת איש״ מלמד שאסור לאדם שישא בת בנו של חבירו.

ཀཱ ཀཱུ། ལཱ། ། ཤཱ ཡཱ ཏཱ ཨཱ ཤྲ ཅཱ ཡཱ ཨཱ ཏཱ ཤྲ ཡཱ ཏཱ ཤྲ ཀཱུ ཀཱ ཤྲ ཡཱ ཀཱ ཤྲ ཀཱ ཀཱུ ཀཱ ཤྲ ཀཱ ཀཱུ ཀཱ ཤྲ ཀཱ ཀུ

ཀཀ ཁཁྱོ ཁཁཤ ། ། ཁཁཱ ཁཁཱ ཁཁཱ ཁཁ ཁཁ ཁཁྱོ ཁཁ ཁཁཁ ཁཁཁ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁྱོ ། ། ཁཁཱ ཁཁཱ ཁཁཱ ཁཁ ཁཁ ཁཁྱོ ཁཁ ཁཁཁ ཁཁཁ ཁཁཁ ཁཁ ཁཁ

ལ ཤ ས ཧ ཨ ཀ ཁ ག ང ཅ ཆ ཇ ཉ ཏ ཐ ད ན པ ཕ བ མ ཙ ཚ ཛ ཝ ཞ ཟ འ ཡ ར

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ההוא דאמר: ״אחת אחת״ הוא אומר ״אחת״.

הוא הוא שהיה מהלך בדרך ושמע קול אחד, ואינו יודע אם קול אדם אם קול בהמה, ראה אחד

ཡཱི་ ཁགྲ་ཐ་ ཅི་ ཤྲི་ ཁེ་ པ་ ཁ་ ཀ་ཁྱོ་ཀ་ཁ་ ཁ་ཐ་ ཁ་ཀ་ ཁ་ ཅ་ ཁི་ ཁ་ ཁ་ ཁི་ ཁ་ ཁི་ ཁ་ ཁི

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཡི་ ཡཡ་ ། ཡ་ཀ་ཡཀ་ཀ་ཅ་ཡི་ ཡ་ཡ་ཅ་ཀ་ཡ་ཡ་ ། ཀ་ཡཡ་ཡ་ཀ་ཡ་ཁ་ཡ་ཡ་ཁ་ ། ཡ་ཡ་ཡ་

ཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀ ཀཀཀ

ཀཀ ཅ ཐ: ། ཐིག་ཀུ་ཁ་ཐིག་ཐོག་ཁང་ཁང་ཁང་ཁང་ཁ་བཅོ་ཅ་ » ཁིག་ཁག་ཐིག་ཀུ་ཁ་ཁིག་ཁ་ཁ་ཁིག་ཁ་ཁ་ཁིག་ཁ

ותשמרו את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האזרח בסכות ישבו שבעת ימים כל הנולד בישראל ישבו בסכות

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם סגר עליהם המדבר ויחזק אלהים את לב פרעה מלך מצרים ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויהוה קשה

ראה ג ב: || אלו הנשים שהן מותרות לצאת בכל מיני תכשיטים ואלו הן שאינן יוצאות אלא בצנעה: הקטנה שלא הביאו שתי שערות

אלא שערה אחת או שתים ואפילו הגדולה שלא נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד ואפילו היא בוגרת אלא שלא הביאה שתי שערות

הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא נתמלאו לה שלש שנים

ויום אחד הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד

ואפילו היא בוגרת ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד ואפילו היא בוגרת ואפילו הביאה

שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא הביאה שתי שערות

הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא נתמלאו לה שלש שנים

ויום אחד הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד

ואפילו היא בוגרת ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת

אלא שלא הביאה שתי שערות הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת

אלא שלא נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו

נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד ואפילו היא בוגרת ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד

הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא הביאה שתי שערות הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת

הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות

ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד ואפילו היא בוגרת ואפילו הביאה שלש שערות

ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא הביאה שתי שערות הרי זו כקטנה

ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא שלא נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד

הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד ואפילו

היא בוגרת ואפילו הביאה שלש שערות ואפילו נתמלאו לה שלש שנים ויום אחד הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא

שלא הביאה שתי שערות הרי זו כקטנה ואפילו הביאה שתי שערות ואינה בוגרת הרי זו כגדולה ואפילו היא בוגרת אלא

ⵜⴰⵎⴰⵡⴰⵙⵜ ⵜⵉⵏⵎⵍ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵉⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵓⵔⵉⵏ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀꠀ꠰꠰ ꠇꠞꠀ ꠀꠉꠀ ꠀꠞꠀ ꠇꠞꠀ ꠀꠞꠀ ꠀꠞꠀ ꠀ

ཀཀ ཅ ཀཀ: ། ཀཀ ཡིན ཀཀ ཤཀ ཀཀ ཤ ཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀཀ ཀཀི ཀྱི ཀྱི ཀཀ ཡིན ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ། ཀཀ ཡིན ཀཀ ཡིན ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ ཀཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

שהוא הוצאה לאור של מכון ירושלים לחקר ישראל בשיתוף עם הוצאת מוסד ביאליק, ירושלים תשנ"ב. עמ' 1–2 (הקדמת המחבר). ראו גם: יוסף קלוזנר, "מבוא לספרות העברית החדשה", ירושלים תרפ"ט, עמ' 14–15.

1225. || שהוא אחד מתוך שלושה כרכים שיצאו לאור בסדרה זו, ושני הכרכים האחרים עדיין לא ראו אור. ראו מכתבו של ש"י עגנון אל ר' יוסף קלוזנר, מיום ט"ו באייר תרפ"ח, שבו הוא מודיע על סיום כתיבת הכרך השני. ראו גם: יוסף קלוזנר, "מבוא לספרות העברית החדשה", ירושלים תרפ"ט, עמ' 14–15.

ཁ ཁ ཀ ། ཁ ཀྱི ཀྱི ཁ ཁ ཤ ཀཱ ཀི ཁ ཁ ཀྱི ཀ ཏ ཁ ཀ ཏ ཀྱ ཁ ཁ ཀྱི ཁ ཁ ཤ ཁ ཁ ཀྱི ཁ ཁ ཁ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ممم ٥٥٤: ﴿ ممم ﴾ ممم ممم ﴿ ﴾ ممم ممم ﴿ ﴾ ممم ممم ﴿

ཀྵི ཀཱ ཏྲ ཀྵི ཀྵི ཀྵི ཤ ཀྵི ཚ ཀ ཀཱ ཀ ཀཱ ཀ ཀཱ

1238. །། ཁ་ ཚ་ ཀི་ ཏ་ ཁཁ་ རྒྱ།། ཀི་ པ་ ཚི་ རྒ་ ། ཏ་ ཁ་ ཏ་ ཁཁ་ རྒྱ་ ཏ་ ཁ་ ཁ་ ཤི་ པ་ ཅུ་ ཀྱུ།། ཏ་ ཁ་ ཏ་ ཁི་ ཁ་ ཚི་ ཁ་ ཁ་ ཁ་ ཁི་ ཁ་ ཚི་ ཁ

ששי ב״ה: ‖ שמע ישראל אלקינו אלקים אחד אחד הוא אבינו הוא מלכנו הוא יושיענו ‖

שהוא ראשון ואחרון ואין לו שום התחלה ותחילת מציאות כלל ועיקר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא קדם לו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא אחר לו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא עמו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא בלתו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא מחוץ לו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא בתוך לו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא למעלה ממנו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא למטה ממנו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לפניו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לאחריו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לימינו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לשמאלו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לנגדו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לצדו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לסביבותיו, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל צד ופאה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל רוח ורוח, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מקום ומקום, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל זמן וזמן, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל שעה ושעה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל רגע ורגע, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל נשימה ונשימה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל פעולה ופעולה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל תנועה ותנועה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מחשבה ומחשבה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל דיבור ודיבור, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מעשה ומעשה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל עניין ועניין, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל ענין וענין, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל דבר ודבר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל אדם ואדם, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל נברא ונברא, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל יצור ויצור, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל בריה ובריה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל עולם ועולם, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל דור ודור, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל תקופה ותקופה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל גלגל וגלגל, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל כוכב וכוכב, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מזל ומזל, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל שמים ושמים, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל ארץ וארץ, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל ים וים, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל נהר ונהר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מעיין ומעיין, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל אגם ואגם, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל נחל ונחל, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל גיא וגיא, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל הר וגבעה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל עמק ועמק, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מישור ומישור, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל שדה ושדה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל גן וגן, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל פרדס ופרדס, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל יער ויער, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל חורש וחורש, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מדבר ומדבר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל עיר ועיר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל כפר וכפר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל בית ובית, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל חדר וחדר, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל פנה ופנה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מקום ומקום, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל זמן וזמן, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל שעה ושעה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל רגע ורגע, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל נשימה ונשימה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל פעולה ופעולה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל תנועה ותנועה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מחשבה ומחשבה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל דיבור ודיבור, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל מעשה ומעשה, ואין שום דבר בעולם שיכול לומר עליו שהוא לכל עני

ראה ב ב: || ואין לו אין ידי אחר אלא אין לו אלא אחד אחד ואין אחד אחד אלא אחד אחד אחד

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཅ ང : ། ཁག ཡིན ཀུ་ ཤར་ ཁམ་ ཤུ་ ཁ ཤིན་ པུ་ ཁམ་ ཤུ་ ཁ་ ཡིན་ ཁམ་ ཤུ་ ཁ་ ཡིན་ ཁམ་ ཤུ་ ཁ་ ཡིན

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཅ ང : ། ཏཀ ཡིག ཀཱ་ ཤཱ་ ཡཱ་ ཤ ཀ ཚེ ཤ ཤཱ ཀ ཚེ ཡཱ ཤ ཀཱ་ ཡཱ ཤ ཀ ཀཱ ཡཱ ཤ ཀ ཀཱ ཡཱ ཤ ཀ ཀཱ

꠰꠰ ꠰꠰ ꠰꠰

ראה ב"ר פרשה ל"ג: || ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארצך וגו' ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. אמר רבי יהושע בן לוי משל למלך שהיה לו שני בנים, ויאמר יהוה אל אברהם לך לך (לשון הכפלה הוא) מארצך ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. אמר רבי יהושע בן לוי משל למלך שהיה לו שני בנים, והיה אחד מהם גדול בשנים ואחד מהם קטן בשנים, והיה הגדול מהם נשוי אשה ואין לו בנים, והיה הקטן מהם נשוי אשה ויש לו בנים, והיה המלך מבקש לעשות עמו חסד, אמר לו: בני, אני רוצה לעשות עמך חסד, אמר לו: אבי המלך, אם יש לך חסד לעשות עמי, עשה עם בני אחי שהוא נשוי אשה ואין לו בנים, שאם יהיה לו בן אני אהיה נקרא על שמו, ואם לאו אין שמי נזכר בעולם. כך אמר הקב"ה לאברהם: לך לך מארצך ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך, שם אעשה אותך לגוי גדול, ואברכך ואגדלה שמך, ואם לאו אין שמך נזכר בעולם. ויהי מאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וגו'

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ممم ۵ ممم: ‖ ممم ممم ممم

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

لم يكن يملكه أصلاً" وهذه عبارة لا يمكن أن يقولها إلا من يريد أن يقول إن الشعب الفلسطيني لم يكن شعباً، وإن فلسطين لم تكن وطناً، وإن الفلسطينيين لم يكونوا إلا مجموعة من الرحل الذين كانوا يتنقلون في الصحراء بحثاً عن الكلأ والماء، ولم يكن لهم أي حق في أرض بعينها. وهذا هو بالضبط ما يريد الصهاينة أن يقنعوا به العالم، وهو ما نجحوا فيه إلى حد كبير. فقد نجحوا في أن يجعلوا من "الشعب الذي لا أرض له" حقيقة واقعة، وأن يجعلوا من "الأرض التي لا شعب لها" شعاراً يردده الكثيرون دون أن يدركوا ما وراءه من خطورة. وقد كان هذا هو الهدف الأساسي من وراء كل ما قامت به الحركة الصهيونية منذ نشأتها، وهو هدف لا يزال قائماً حتى اليوم، وإن اتخذ أشكالاً جديدة وأساليب مختلفة. فالصهاينة لا يريدون فقط أن يحتلوا الأرض، بل يريدون أن يمحوا من الذاكرة كل أثر للشعب الذي كان يعيش عليها، وأن يجعلوا من تاريخه وثقافته وتراثه شيئاً من الماضي لا علاقة له بالحاضر ولا بالمستقبل. وهذا هو ما يسمى بالإبادة الثقافية، وهو لا يقل خطورة عن الإبادة الجسدية، بل قد يكون أشد منها وطأة على المدى البعيد، لأنه يستهدف الروح والعقل والذاكرة، وهي أشياء لا يمكن استعادتها بسهولة إذا ما ضاعت.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

وقد كان من أبرز مظاهر هذه الإبادة الثقافية ما حدث في مدينة القدس بعد عام 1967، حيث بدأت السلطات الإسرائيلية في تغيير معالم المدينة بشكل ممنهج، فهدمت عشرات المنازل العربية بحجة أنها بنيت بدون ترخيص، وصادرت مئات الدونمات من الأراضي بحجة أنها أراضي دولة، وبنت مكانها أحياء يهودية ومستوطنات ومتنزهات وطرقاً التفافية، حتى أصبح العربي في مدينته كالغريب، لا يكاد يعرف شوارعها ولا أحياءها ولا أسماء أماكنها التي كانت تعرفها أجياله المتعاقبة. وقد رافق هذا التغيير العمراني تغيير في الأسماء والرموز، فأزيلت الأسماء العربية عن الشوارع والساحات، وحل محلها أسماء عبرية أو أسماء لشخصيات صهيونية، وكأن المدينة لم تكن عربية قط، وكأن تاريخها لم يبدأ إلا مع قدوم اليهود إليها. وهذا هو ما يسمى بالتهويد، وهو جزء لا يتجزأ من مشروع الإبادة الثقافية الذي تحدثنا عنه.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ဤပုံဖြင့်ပြောတော်မူသည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်သောသူသည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ မိမိကိုနှိမ့်ချသောသူသည်လည်း မြှင့်တင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင်ကလေးတော်ဖြစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းကြ၏။ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းသည် ဘုရားသခင်ကိုမုသာဆိုခြင်းပင်တည်း။

1255. ။ပေတာ်ဘုရားသခင်ကလေးတော်ဖြစ်သောသူတို့ကိုဆုတောင်းခြင်းငှာ ဤသို့ဆုတောင်းပါ၏။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်သောသူသည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ မိမိကိုနှိမ့်ချသောသူသည်လည်း မြှင့်တင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ဆိုသော်လည်း ဘုရားသခင်ကလေးတော်ဖြစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းကြ၏။ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းသည် ဘုရားသခင်ကိုမုသာဆိုခြင်းပင်တည်း။

1256. ။ကိုယ်ပါတိုင်းတွေးကြံမိသောအကြောင်းတရားကိုဝန်ခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်ကိုကျေးဇူးတင်ခြင်းပါပေတည်း။ ဤသို့ဝန်ခံခြင်းသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ကိုယ်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းပင်တည်း။ ဤသို့ဝန်ခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်ကိုမုသာဆိုခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဘုရားသခင်ကိုမုသာဆိုခြင်းသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်ခြင်းပင်တည်း။ ဤသို့

ממ ז מנ: ‖ נא ת ב ת ת ת

ཀཱ ཅ ཀཱ: །། ཤ ཁ ཏ ཀ ཐྲི ཤ ཀཀཀཀ ཀཱ ཤ ཤ ཁ ཏ ཀ ཐྲ ཡཱ ཀཱ ཀཱ ཁ ཏ ཁ ཐྲ ཡཱ ཁ ཏ ཤ ཁ ཐྲ ཡཱ ཁ ཏ ཤ ཁ ཐྲ ཡཱ ཁ ཏ ཤ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཏ་ཤཱ་ཡ། །ཤཱ་རི་པུ་ཏྲ་ཨེ་ཏ་དྷི་ཀ་ཡ་ཏ་ཡ་ཏ་ཡ་ཏ་ཡ་ཨ་ཧོ་ཨེ་ཏ་ཀ་ཀ་ཀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ممم ٥ ١٤٠ : ‖ ١٤٠ ٥٢ ٢٥ ٢٥ ٢٥

ומה שהיה לו לעשות היה לקחת את הכלי ולהשליכו אל הים, ולא לשבור אותו. אבל הוא לא עשה כך, אלא שבר את הכלי ולקח את השברים והלך לדרכו.

ואחר כך הלך אותו אדם אל מקום אחר, ושם מצא כלי אחר, ולקח אותו והלך לדרכו. ואחר כך הלך

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

പ്പ ഭാഗ പാ ഷ്ണ ഗിന്ന ഭാഗ ഷ്ണ ന്ന ഉ ഗിന്ന ഭാഗ ഷ്ണ ഭാഗ ഭാഗ ഭാഗ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀ ཀ། ཁ ། ། ཁཅ ཀཀ ཁཀ ཁཅ ཅི ཀཀ ཁཅ ཁཁ ཁ ཁཁ ཁཁ ཁ ཁཁ ཁཁ ཁ ཁཁ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ꠀꠀꠀ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ירושלים: ‖ ואת אשר לא אמרתי אליכם ואת אשר לא צויתי אותם אעשה ואת אשר לא דבר

ཀཱ ཀྱི ཀཱ: ། ཡཱ ཤི ཡི ཚ ཡཱ ཀཱྀ ག ཀ ཡཱ ཤཱ ཀ ཏ ཀ ཏ ཡཱ ཀྀ ཀ ཏ ཡཱ ཀྀ ཚི ཡ ཀི ཀ ཡཱ ཡ ཀི ཡ ཀཱ
ཤ (ཡཱ ཡཱ ཀྀ ཡ ཡ ག ཀ ཡ ཤ ཡ ། ཡི ཡི ཀ ཡ ཡ ཀཱ ཀྀ ཡ ཀ ། ཡ ཀ ཀི ཡཱ ཡ ཡ ཀི ཀ ཡ ཀི ཡ ཀི
ཡི ཡཱ ཡཱ ཀྀ ཀི ཡ ཀི ཡ ཡ ཀི ཡ ཀ ཏ ཡ ཀི ཡཱ ཀྀ ཡ ཡ ཡ ཀི ཡ ཀཱ ཀྀ ཡ ཀ ཏ

ཀཱ ཀི ཀུ ། ། པ ཁྲ ཤ ཡ ཀྱ ཏ ཨ ཐ ཚ ཟ ཉ ས ཡི ཡཾ ཅ

ⵜⵜⴰⵡⵉⵔⵉⵜ ⵜⴰⵏⴰⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵜ ⵏ ⵜ

ཤེས་པོ་ཅེ་ན་ཤེས་པ་ཞེས་བྱ་བ་ལྟ་བུ་ལྟ་བུ་ཤེས་པ་ཤེས་པ་ཀོ་མོ་ཡིན་ཏེ་ཤེས་པ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར་རོ། །ཤེས་པ་ཤེས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཕྱིར

ꠍꠞ ꠇꠛ꠆ ꠉ ꠛꠞꠉ ꠛꠞꠉ ꠞ

ཀཱ ཁྱི་ཁྱི་ཀུ་ ཁཱ་ཁྱི་ཁྱི་ཀུ་ ཁཱ་ཁྱི་ཁྱི་ཀུ་ ཁཱ་

ཀ་ཁ་ཅ་ཆ་ཇ་ཉ་ཏ་ཐ་ད་ན་པ་ཕ་བ་མ་ཙ་ཚ་ཛ་ཝ་ཞ་ཟ་འ་ཡ་ར་ལ་ཤ་ས་ཧ་ཨ་ཀ་ཁ་ག་ང

ཀུན་ཏུ་བཟང་པོ། ། ཨཱཿ ཀཱ་ཏ་ (ཀྱི་) ཡང་ཡང་ཐུགས་ཀར་བཏབ་ནས་ཡང་ཡང་ཞལ་བཏུངས་ནས་ཡང་ཡང་ཕྱག་འཚལ་ཏ

ཀཱ ཀྱི ཅ: ། པ་ ཡིག རྒྱས་ པ་ ཁ། ཀུ་ ཐ་ ཐ་ ཐ་ ཁ་ ཐ་ ཐ་ ཐ་ ཀྱི་ པ་ ཀྱ། ཐ་ ཁ་ ཁ། པ་ ཀུ་ ཏ་ ཡིག ཁ་ ཁ། ཁ་ ཀིས་ པ། ཀྱ། ཀཱ ཡི་ ཁ་ ཁ་ ཐ་ ། །

ཐ། ཡིག ཐ། པ་ ཁ། ཡི་ ཁ། ། ཁ་ ཁ། ཐ། ཀིས་ ཀྱི་ པ། ཁ་ ཤི་ ཁ་ ཁ་ ཐ་ ཡི་ ཀྱ། ཐ། ཡིག ཐ། པ་ ཁ། ཡི་ ཁ། ། ཁ་ ཐ་ ཐ། ཁ་ ཁ། ཡི་ ཁ་ ཁ་ ཐ་ ཁ་ ཁ་ ཁ

ཀཱ ཀི ཪ ། ཨ ཤཱ ཏཱ ཐ ཤ ཀ ཤ ཀ ཤ ཀ

ཀཱ ཀྱི ཅ: ॥ པ་ ཡིག་ རྒྱས་ པ་ ཁམ་ ཀུ་ ཤ་ ག་ ཤ་ ཐ་ ཡིན་ པ་ ཤུ་ ། པ་ ཀལ་ ཤ་ ཁམ་ ཀུ་ ཡིག་ ཀ་ ཡིག་ ཀ་ ཀུ་ ཀ་ ཡིག་ ཁ་ ཀུ་ ཀ་ ཡིག་ ཁ་ ཀུ་ ཀ་ ཡིག་ ཁ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀ་ཀ་ཀ་: ॥ ཡིག་ཡན་ཡིན་ཡག་ཡག་ཡན་ཤར་ཡག་ ཆུ་ཡབ་ཡབས་ཡིག་ཡབ་ཡབ་ཡིག་ཡབ་ཡིག་ཡབ་ཡིག

ששי ליל ליל: || ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן

ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן ויהי אחרי מות אהרן

ⵜⴰⵔⴰⵡⵉⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ההוא בשעה שהיה יהושע בירושלים היה מתהלך בשוק התחתון של העיר ורואה את בתי הבושת שהיו בנויים שם ואת הזונות שהיו יושבות בפתחיהן ומזמינות את העוברים ושבים אליהן ומחזיקות בהן ומנשקות אותן ומחבקות אותן ומשחקות עמהן ומשתעשעות עמהן ומשכיבות אותן על מיטותיהן ומשמשות אותן ומשמשות עמהן ומשמשות בהן ומשמשות מהן ומשמשות לפניהן ומשמשות אחריהן ומשמשות מתחתיהן ומשמשות מעליהן ומשמשות בצדדיהן ומשמשות בכל מקום שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל דרך שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל אופן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מיני שמוש שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כלי שמוש שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל איבר שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל חלק שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל נקב שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל פתח שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל חור שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל סדק שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל נקיק שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל חריץ שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל תעלה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל צינור שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל קנה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל שפופרת שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מוט שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל יתד שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל עמוד שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מקל שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מטה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל שרביט שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל חרב שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל סכין שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל אזמל שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מספרים שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מגל שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל קרדום שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל גרזן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מעדר שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מחרשה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מזלג שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כף שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כוס שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל קערה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל צלחת שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל סיר שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מחבת שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל תנור שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כירה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מדורה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל אש שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל גחלת שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל פחם שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל עצים שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל קש שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל תבן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל עשב שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל פרי שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל ירק שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל דגן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל קטניות שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל תבלין שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מלח שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל מים שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל יין שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל שמן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל דבש שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל חלב שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל ביצים שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל בשר שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל עור שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל צמר שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל פשתן שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כותנה שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל משי שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל בגד שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל נעל שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כובע שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל כלי שהן יכולות לשמש ומשמשות בכל דבר שהן יכולות לשמש

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ന്നു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊല്ലത്തു വന്നു കൊല്ലത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കായംകുളത്തു വന്നു കായംകുളത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചേർത്തലയിൽ വന്നു ചേർത്തലയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊച്ചിയിൽ വന്നു കൊച്ചിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തൃശ്ശൂരിൽ വന്നു തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കോഴിക്കോട്ടു വന്നു കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കണ്ണൂരിൽ വന്നു കണ്ണൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കാസർകോട്ടു വന്നു കാസർകോട്ടുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മംഗലാപുരത്തു വന്നു മംഗലാപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഉഡുപ്പിയിൽ വന്നു ഉഡുപ്പിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കുന്താപുരത്തു വന്നു കുന്താപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗോകർണത്തു വന്നു ഗോകർണത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കാർവാറിൽ വന്നു കാർവാറിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗോവയിൽ വന്നു ഗോവയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെൽഗാമിൽ വന്നു ബെൽഗാമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ധാർവാഡിൽ വന്നു ധാർവാഡിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഹുബ്ലിയിൽ വന്നു ഹുബ്ലിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗദഗിൽ വന്നു ഗദഗിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊപ്പാളിൽ വന്നു കൊപ്പാളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു റായ്ചൂരിൽ വന്നു റായ്ചൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കുർണൂലിൽ വന്നു കുർണൂലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അനന്തപുരത്തു വന്നു അനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കടപ്പയിൽ വന്നു കടപ്പയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നെല്ലൂരിൽ വന്നു നെല്ലൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഒങ്കോലിൽ വന്നു ഒങ്കോലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗുണ്ടൂരിൽ വന്നു ഗുണ്ടൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വിജയവാഡയിൽ വന്നു വിജയവാഡയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഏലൂരിൽ വന്നു ഏലൂരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു രാജമുണ്ട്രിയിൽ വന്നു രാജമുണ്ട്രിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കാകിനാഡയിൽ വന്നു കാകിനാഡയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അന്തർവേദിയിൽ വന്നു അന്തർവേദിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നരസാപുരത്തു വന്നു നരസാപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഭീമവരത്തു വന്നു ഭീമവരത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പാലക്കോലിൽ വന്നു പാലക്കോലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വിശാഖപട്ടണത്തു വന്നു വിശാഖപട്ടണത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അനകാപള്ളിയിൽ വന്നു അനകാപള്ളിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തുനിയിൽ വന്നു തുനിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിഠാപുരത്തു വന്നു പിഠാപുരത്തു

ཀཀ ཀ ང ། ། པ ཚི ཐ ཀཀ ཤ ཚ ཁ ཀ ཏ ཤ ཏ ཁ ཐ ཡ ཅ ཚ ཤ ཀ ཚ ཁ ཐ ཀཀ ཀ ཚ ཁ ཚ ཏ ཁ ཐ ཡ ཁ ཚ ཁ ཐ ཡ ཁ ཚ ཁ ཐ ཡ ཁ ཚ

ཀཱ ཀྱི ཁཱ: ॥ ཁཾ ཁྲྀ ཁ ཁཱ ཁཾ ཁཱ ཁྲྀ ཁ ཁཾ ཁཱ ཁ ཁ ॥

ཁ ཁཾ ཁཱ ཁ ཁཱ ཁཾ ཁཱ ཁ ཁ ། ཁ ཁ ཁ ཁ ཁྲྀ ཁཾ ཁཱ ཁ ཁཱ ཁ ། ཁ ཁྲྀ ཁ ཁཾ ཁཱ ཁཾ ཁཱ ཁ ཁཱ ཁ ཁ ཁ ཁ

ཀཱ ཀཱ ཀཱ: ། ཀཱ ཀཱ ཀཱ

ཀཀ ཀ། ཀཀཁ: ། ཀཁ ཁཁྱི། ཁཁ ཁིཀ་ཁཁ ཁཁཁ ཁྱི། ཁཁྱུ་ཁཁ ཁཁྱུ་ཁཁ ཁཁ ཁ ། །

1309. །། ཁཁཁ ཁཁ ཀཁ་ཁཁ ཁཁ ཁིཀ་ཀཁ ཁ ཁཁ་ཁཁ ཁཁཁ ཁཁྱི། ཁཁ་ཁཁ ཁཁ་ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ་ཁཁ ཁཁ ཁཁ ཁཁ་ཁཁ ཁཁ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཱ ཀ ཀཱ ། ། ཀཱ ཀཱ ཀཱ

ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצא ה׳ אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה׳ אלהיך לעשות את יום השבת׃

1313. ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויחל משה להוציא את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כלו כי ירד עליו ה׳ באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל העם מאד ויהי קול השופר הולך הלוך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ וירד ה׳ על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה׳ למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ ויאמר ה׳ אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה׳ לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל ה׳ יתקדשו פן יפרץ בהם ה׳׃ ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אותו׃ ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם׃ וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃ ויאמר ה׳ אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם כי משה הגיד את דברי העם אל ה׳׃ ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה׳ לעיני כל העם על הר סיני׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃ ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אותו׃ ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם׃ וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃ ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה׳ באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל העם מאד׃ ויהי קול השופר הולך הלוך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ וירד ה׳ על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה׳ למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ ויאמר ה׳ אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה׳ לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל ה׳ יתקדשו פן יפרץ בהם ה׳׃ ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אותו׃ ויאמר אליו ה׳ לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם׃ וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃ ויאמר ה׳ אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם כי משה הגיד את דברי העם אל ה׳׃ ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה׳ לעיני כל העם על הר סיני׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

1314. ‖ ཀཱ་ཀཱ་ཀཱ་

ཀཀ ཀ། ཁཁ། ། ཀཀཁཁགགངང ཅཅཆཆཇཇཉཉ ཏཏཐཐདདནན པཔཕཕབབམམ ཙཙཚཚཛཛཝཝ ཞཟཡརལཤསཧཨ

ཀཱ་ཀ་ཁ་ཁཱ་ཁཱ་ཁཱ

ﻣﺎ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻌﻞ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻳﺘﺤﺪﺛﻮﻥ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﺤﺮﻳﺔ ﻭﺍﻟﻌﺪﺍﻟﺔ ﻭﺍﻟﺤﻖ ﻭﺍﻟﺨﻴﺮ ﻭﺍﻟﺠﻤﺎﻝ؟ «

ﻭﻗﺪ ﺃﺟﺎﺏ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﻋﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺴﺆﺍﻝ ﺑﺄﻥ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻌﻞ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻳﺘﺤﺪﺛﻮﻥ ﻋﻦ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻘﻴﻢ ﻫﻮ ﺍﻟﻠﻪ ﺳﺒﺤﺎﻧﻪ ﻭﺗﻌﺎﻟﻰ، ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻌﻞ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻳﺘﺤﺪﺛﻮﻥ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﺤﺮﻳﺔ ﻭﺍﻟﻌﺪﺍﻟﺔ ﻭﺍﻟﺤﻖ ﻭﺍﻟﺨﻴﺮ ﻭﺍﻟﺠﻤﺎﻝ

ꠋꠞ ꠞꠊ꠸ ꠸ ꠞꠊ ꠊꠞ ꠋꠞꠞ ꠞꠊꠋ ꠊꠋ ꠞꠋ ꠋꠊꠋ ꠞꠊꠋꠋ ꠞꠊ ꠞꠊꠋ ꠊ ꠞꠋꠋ ꠊꠋ ꠞꠊ ꠊꠞ ꠞꠋ ꠞ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ומה שלום: ‖ כתב לבן כתב מתן אחר כתב אבן ברא ד אמת מלח מתן לבן כתב מלא אבן תחת ברא ו

אשה כתב בא אבן ׀ כתב לבן תחת אמת אחר כתב מתן אבן ברא ו אמת מתן אבן לבן כתב מלא אבן תחת ברא ו אמת מתן אבן לבן כתב מלא אבן תחת ברא ו אמת מתן אבן לבן כתב מלא אבן תחת

ומ ק ומנ: ‖ מנ ומק מנ ומנ ומל מנ ומק ר מנ ומנ ומי ק ומנ ומנ ומק ומק מנ ומנ ומי ומק ומק מנ ומנ ומי ומק

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ന ർ ധ്വ ഗ്ര ന്ത ന്ത ഷ്ട ന്ത ന്ത ന്ത

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

הרב יעקב אליעזר מרגליות נולד בשנת תרל"ג בעיר קרית ספר שבמחוז הדרומי, לאביו הרב שלמה מרגליות ולאמו מרת חנה לבית גולדשטיין. בילדותו למד בישיבת קרית ספר ובישיבת חברון בירושלים, ובגיל עשרים וחמש כבר כיהן כרב בעיר מגדל עוז. בשנת תרע"ב נתמנה לרב העיר קרית ספר, ושם כיהן עד יום מותו.

1329. ב"ה. בשנת תרפ"ט נתכנסו בבית הכנסת הגדול בקרית ספר כל ראשי הקהילות מן הסביבה, לבקשת הרב יעקב אליעזר מרגליות, כדי לדון בשאלה אם מותר לקנות שדות מן הערבים בשנת השמיטה. הרב מרגליות הביא ראיות מן הגמרא ומן הפוסקים שאין איסור בדבר, ורבים מן הנוכחים חלקו עליו. הוויכוח נמשך שלושה ימים, ובסופו נתקבלה החלטה ברוב קולות שלא לקנות. הרב מרגליות קיבל את ההחלטה בהכנעה, אך לא שינה את דעתו.

1330. ב"ה. בשנת תרפ"ט נתכנסו בבית הכנסת הגדול בקרית ספר כל ראשי הקהילות מן הסביבה, לבקשת הרב יעקב אליעזר מרגליות, כדי לדון בשאלה אם מותר לקנות שדות מן הערבים בשנת השמיטה. הרב מרגליות הביא ראיות מן הגמרא ומן הפוסקים שאין איסור בדבר, ורבים מן הנוכחים חלקו עליו. הוויכוח נמשך שלושה ימים, ובסופו נתקבלה החלטה ברוב קולות שלא לקנות. הרב מרגליות קיבל את ההחלטה בהכנעה, אך לא שינה את דעתו.

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ཀཀ ང ๐ : ། པ་ཚི་ རྒྱུ་ པ་ ལ་ ཀུ་ པ་ ཁ་ ཀུ་ ཁ་ ཚི་ ཚི་ ཁ་ ཡི་ ཀུ་ ཀུ་ ཀུ།
ཚི་ པ།ཏྲ་ ཚི་ ག་ ཁ་ ཀྱི་ ཀུ་ པ་ ཅ་ ཀྱི་ ག་ པ་ ཁ་ ཐྲ་ ཀྱི་ ཁ་ ཤ་ ཁ་ ག་ ། །

ཚི་ པ་ ཀྱི་ པ་ ཚི་ རྒྱ་ ཁ་ ཏྲ་ ཏྲ་ ཚ་ ཀྱི་ ཁ་ ཁ་ ཀྱི་ ཀུ་ ག་ ག་ ཁ་ ཁ་ ལྷ་ ཀྱི་ ། ཚི་ ཚ་ ག་ ཁ་ ཁ་ ཚ་ ཚ་ ཁ་ ཚ་ ཚ་ ཁ་ ཁ་ ཚ་ ཚ་ ཁ་ ཁ་ ཚ་ ཚ་ ཁ

אמ הוץ טוי טוש אב טוש טוא אוץ טוץ אי ב'ץ ב'ש ב'ש טוי אוש אב אוש אוש אוש אוץ ג'אוץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ
אוש אוש טוץ הוץ טוי אוש טוש הוץ אוץ טוץ אוץ ב'ץ ב'ש ב'ש טוי אוש אב אוש אוש אוש אוץ ג'אוץ טוי טוץ אמץ
טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמץ טוי טוץ אמ

ראה ב: ‖ הוא הלך בדרך הזו אתמול בבוקר הוא הלך לבית הספר הוא הלך לבית הספר הוא הלך לבית הספ

ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ ꠀꠀꠀ

꠰꠰ ꠰꠰ ꠰ ꠰꠰ ꠰꠰ ꠰ ꠰꠰ ꠰꠰ ꠰

ཀཀ ང ཀཀ: ། ཁྱོ་ཤས་ཀྱི་ཁྱུག་པ་ཁས་ཀ་མ་ཡིན་པས་བཀའ་བཀག་ཟིན་ཏེ་ཁྱོ་ཤས་ཀྱི་ཁྱིམ་ནས།

ཀ་ཤ་ཁབ་སྐབས་ཡིན་ཁབ་ཤས་ཁྱུག་ཁག་ཡིན་ཤས་ཆོག་ཁ་ཟུར་ཁ་ཤས་ཁྱིམ་ཁ་ཤས་ཁྱིམ་ཁ་ཤས་ཁྱིམ

ⵎⵎⴰ ⵜⵜⵓⵔⵉⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵉⵍⵉ

ירמיה כב יב: || כִּי בִּמְקוֹם אֲשֶׁר הִגְלוּ אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִרְאֶה עוֹד » ירמיה כב יג: || הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ לֹא בְצֶדֶק וַעֲלִיֹּתָיו לֹא בְמִשְׁפָּט רֵעֵהוּ בְּחִנָּם יַעֲבֹד וּפָעֳלוֹ לֹא יִתֶּן לוֹ » ירמיה כב יד: || הָאֹמֵר אֶבְנֶה לִּי בַיִת רְחָבִים וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָחִים וּפָרַץ לוֹ חַלּוֹנִים סָפוּן בָּאָרֶז וְחָפוּי בַּשָּׁנִי » ירמיה כב טו: || הֲתִמְלֹךְ כִּי אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז אָבִיךָ הֲלוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אָז טוֹב לוֹ » ירמיה כב טז: || דָּן דִּין עָנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב הֲלוֹא הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם יְהוָה » ירמיה כב יז: || כִּי אִם עֵינֶיךָ וְלִבְּךָ אִם לֹא עַל בִּצְעֶךָ וְעַל דַּם הַנָּקִי לְשָׁפְכוֹ וְעַל הָעֹשֶׁק וְעַל הָרִצָּה לַעֲשׂוֹת » ירמיה כב יח: || לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת לֹא יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ » ירמיה כב יט: || קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהִשְׁלִיךְ מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם » ירמיה כב כ: || עֲלִי הַלְּבָנוֹן וְצַעֲקִי וּבַבָּשָׁן תִּתְּנִי קוֹלֵךְ וְצַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל מְאַהֲבָיִךְ » ירמיה כב כא: || דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ בְּשַׁלְוָתֵךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע זֹאת דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי » ירמיה כב כב: || כָּל רֹעַיִךְ תִּרְעֶה רוּחַ וּמְאַהֲבָיִךְ בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי וְתִכָּלְמִי מִכֹּל רָעָתֵךְ » ירמיה כב כג: || יוֹשֶׁבֶת בַּלְּבָנוֹן מְקֻנַּנְתְּ בַּנִּים מָה נָּחַנְתְּ בְּבוֹא חֶבְלַיִךְ חִיל כַּיּוֹלֵדָה » ירמיה כב כד: || חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה אִם יִהְיֶה כָנְיָהוּ בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה חוֹתָם עַל יַד יְמִינִי אִם לֹא מִשָּׁם אֲנַתְּקֶךָּ » ירמיה כב כה: || וְנָתַתִּיךָ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשֶׁךָ וּבְיַד אֲשֶׁר אַתָּה יָגוֹר מִפְּנֵיהֶם וּבְיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד כַּשְׂדִּים » ירמיה כב כו: || וְהִשְׁלַכְתִּי אֹתְךָ וְאֶת אִמְּךָ אֲשֶׁר יְלָדַתְךָ עַל הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לֹא יְלַדְתֶּם שָׁם וְשָׁם תָּמוּתוּ » ירמיה כב כז: || וְאֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הֵמָּה נֹשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם לָשׁוּב שָׁמָּה לֹא יָשׁוּבוּ » ירמיה כב כח: || הֲכְלִי נִבְזֶה עֶצֶב הָאִישׁ הַזֶּה כָּנְיָהוּ אִם כְּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ עַל מָה הֻטַּל הוּא וְזַרְעוֹ וְהָשְׁלְכוּ אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּם » ירמיה כב כט: || אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ שִׁמְעִי דְבַר יְהוָה » ירמיה כב ל: || כֹּה אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֶּבֶר לֹא יַצְלִיחַ בְּיָמָיו כִּי לֹא יַצְלִיחַ מִזַּרְעוֹ אִישׁ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא דָוִד וּמֹשֵׁל עוֹד בִּיהוּדָה » ירמיה כג א: || הוֹי רוֹעִים מְאַבְּדִים וּמְפִיצִים אֶת צֹאן מַרְעִיתִי נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג ב: || לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הָרוֹעִים הָרֹעִים אֶת עַמִּי אַתֶּם הֲפִצֹתֶם אֶת צֹאנִי וַתַּדִּיחוֹתֶם אוֹתָם וְלֹא פְקַדְתֶּם אֹתָם הִנֵּה אָנֹכִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג ג: || וְאֲנִי אֲקַבֵּץ אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אוֹתָם שָׁמָּה וְהֵשַׁבְתִּי אוֹתָם עַל נְוֵיהֶם וּפָרוּ וְרָבוּ » ירמיה כג ד: || וְהֵקִימוֹתִי עֲלֵיהֶם רוֹעִים וְרָעוּם וְלֹא יִירְאוּ עוֹד וְלֹא יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג ה: || הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְהֵקַמְתִּי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ » ירמיה כג ו: || בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לוֹ יְהוָה צִדְקֵנוּ » ירמיה כג ז: || לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם » ירמיה כג ח: || כִּי אִם חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁמָּה וְיָשְׁבוּ עַל אַדְמָתָם » ירמיה כג ט: || לַנְּבִיאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי רָפְפוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דִבְרֵי קָדְשׁוֹ » ירמיה כג י: || כִּי מְלֵאִים כֻּלָּם מְנָאֲפִים כִּי מִפְּנֵי אָלָה אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וְגִבּוּרָתָם לֹא כֵן » ירמיה כג יא: || כִּי גַם נָבִיא גַּם כֹּהֵן חָנְפוּ גַּם בְּבֵיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג יב: || לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם כְּחַלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדָּחֲפוּ וְנָפְלוּ בָּהּ כִּי אָבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג יג: || וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הִתְנַבְּאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל » ירמיה כג יד: || וּבִנְבִיאֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרִיָּה נֹאֵף וְהֹלֵךְ בַּשָּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה » ירמיה כג טו: || לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל הַנְּבִיאִים הִנְנִי מַאֲכִלְתָּם לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם יָצְאָה חֹנֶפֶת עַל כָּל הָאָרֶץ » ירמיה כג טז: || כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל תִּשְׁמְעוּ אֶל דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים הַנִּבָּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים אֹתָכֶם חִזְיוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה » ירמיה כג יז: || אָמוֹר אָמְרִים לְמְנַאֲצֵי דְבַר יְהוָה שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכָל הַהֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא תָבוֹא עָלֶיךָ רָעָה » ירמיה כג יח: || כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה וַיַּרְא וַיַּקְשֵׁב אֶת דְּבָרוֹ מִי הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע » ירמיה כג יט: || הִנֵּה סַעַר יְהוָה חֲמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחִיל » ירמיה כג כ: || לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד עֲשׂוֹתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָּהּ בִּינָה » ירמיה כג כא: || לֹא שְׁלַחְתִּים הַנְּבִיאִים וְהֵמָּה רָצוּ לֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵמָּה נִבָּאוּ » ירמיה כג כב: || וְאִם עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִיעוּ דְבָרַי אֶת עַמִּי וְיָשִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָעָה וּמֵרָעַת מַעַלְלֵיהֶם » ירמיה כג כג: || הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב אֲנִי נְאֻם יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחֹק » ירמיה כג כד: || אִם יִסָּתֵר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג כה: || שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אָמְרוּ הַנְּבִיאִים הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי חָלָמְתִּי » ירמיה כג כו: || עַד מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִיאִים נִבְּאֵי הַשֶּׁקֶר וְנִבְּאֵי תַרְמִית לִבָּם » ירמיה כג כז: || הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת עַמִּי אֶת שְׁמִי בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי לַבָּעַל » ירמיה כג כח: || הַנָּבִיא אֲשֶׁר אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי אֱמֶת מַה לַּתֶּבֶן אֶל הַבָּר נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג כט: || הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְהוָה וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע » ירמיה כג ל: || לָכֵן הִנְנִי אֶל הַנְּבִיאִים נְאֻם יְהוָה הַגֹּנְבִים דְּבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ » ירמיה כג לא: || הִנְנִי אֶל הַנְּבִיאִים נְאֻם יְהוָה הַמַּרְנִנִים לָשׁוֹן וְיַנְאֻמוּ נְאֻם » ירמיה כג לב: || הִנְנִי אֶל נִבְּאֵי חֲלוֹמוֹת שֶׁקֶר נְאֻם יְהוָה וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְהוֹלֵלוּתָם וְאָנֹכִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא יוֹעִיל לָעָם הַזֶּה מְאוּמָה נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג לג: || וְכִי יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ נָבִיא אוֹ כֹהֵן לֵאמֹר מַה מַּשָּׂא יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם מָה הַמַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה » ירמיה כג לד: || וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל הָאִישׁ הַהוּא וְעַל בֵּיתוֹ » ירמיה כג לה: || כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל אָחִיו מָה עָנָה יְהוָה וּמָה דִּבֶּר יְהוָה » ירמיה כג לו: || וּמַשָּׂא יְהוָה לֹא תַזְכְּרוּ עוֹד כִּי מַשָּׂא לְאִישׁ דְּבָרוֹ יִהְיֶה כִּי אַתֶּם הֲפַכְתֶּם אֶת דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ » ירמיה כג לז: || כֹּה תֹאמַר אֶל הַנָּבִיא מָה עָנְךָ יְהוָה וּמָה דִּבֶּר יְהוָה » ירמיה כג לח: || וְאִם מַשָּׂא יְהוָה תֹּאמֵרוּ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲמָרְכֶם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מַשָּׂא יְהוָה וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְהוָה » ירמיה כג לט: || לָכֵן הִנֵּה נָשֹׂא אֶשָּׂא אֶתְכֶם וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם וְאֶת הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי » ירמיה כג מ: || וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וּכְלִמַּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַחְנָה » ירמיה כד א: || הֶרְאַנִי יְהוָה וְהִנֵּה שְׁנֵי דוּדָאִים תְּאֵנִים מוּשָׂמִים לִפְנֵי הֵיכַל יְהוָה אַחֲרֵי הִגְלוֹת נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת יְכָנְיָה בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת הֶחָרָשִׁים וְהַמַּסְגֵּרִים מִירוּשָׁלַ‍ִם וַיְבִיאֵם בָּבֶל » ירמיה כד ב: || הַדּוּדָא אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת מְאֹד כִּתְאֵנֵי הַבִּכּוּרוֹת וְהַדּוּדָא הָאֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ » ירמיה כד ג: || וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ » ירמיה כד ד: || וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר » ירמיה כד ה: || כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּאֵלֶּה הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת כֵּן אַכִּיר אֶת גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה לְאֶרֶץ כַּשְׂדִּים לְטוֹבָה » ירמיה כד ו: || וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה וְהֵשִׁבֹתִי אוֹתָם עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהֱרְסֵם וְנָטַעְתִּים וְלֹא אֶתֹּשׁ » ירמיה כד ז: || וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לָדַעַת אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי יְשֻׁבוּ אֵלַי בְּכָל לִבָּם » ירמיה כד ח: || וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה כֵּן אֶתֵּן אֶת צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת שְׁאֵרִית יְרוּשָׁלַ‍ִם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם » ירמיה כד ט: || וְנָתַתִּים לְזַעֲוָה לְרָעָה לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְחֶרְפָּה וְלִמְשָׁל לְשִׁנְינָה וְלִקְלָלָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר אַדִּיחֵם שָׁמָּה » ירמיה כד י: || וְשִׁלַּחְתִּי בָהֶם אֶת הַחֶרֶב אֶת הָרָעָב וְאֶת הַדֶּבֶר עַד תֻּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְלַאֲבוֹתֵיהֶם » ירמיה כה א: || הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה עַל כָּל עַם יְהוּדָה בִּשְׁנַת אַרְבַּע לִיהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא שְׁנַת הָרִאשׁוֹן לִנְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל » ירמיה כה ב: || אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל כָּל עַם יְהוּדָה וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם לֵאמֹר » ירמיה כה ג: || מִשְּׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹאשִׁיָּהוּ בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלַי וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם שַׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם » ירמיה כה ד: || וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים שַׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת אָזְנְכֶם לִשְׁמֹעַ » ירמיה כה ה: || לֵאמֹר שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיכֶם וְשִׁבְתֶּם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן עוֹלָם וְעַד עוֹלָם » ירמיה כה ו: || וְאַל תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְאַל תַּכְעִיסוּנִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא אָרַע לָכֶם » ירמיה כה ז: || וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם יְהוָה לְמַעַן הַכְעִיסֻנִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרָעָה לָכֶם » ירמיה כה ח: || לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן אֲשֶׁר לֹא שְׁמַעְתֶּם אֶת דְּבָרָי » ירמיה כה ט: || הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת כָּל מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן נְאֻם יְהוָה וְאֶל נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְהֵבֵאתִי אוֹתָם עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל יוֹשְׁבֶיהָ וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשַׂמְתִּים לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה וְלִחְרְבוֹת עוֹלָם » ירמיה כה י: || וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר » ירמיה כה יא: || וְהָיְתָה כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה » ירמיה כה יב: || וְהָיָה כְּמַלֹּאת שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַל הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם יְהוָה אֶת עֲוֹנָם וְעַל אֶרֶץ כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתִּי אֹתָהּ לְחָרְבוֹת עוֹלָם » ירמיה כה יג: || וְהֵבֵאתִי עַל הָאָרֶץ הַהִוא אֶת כָּל דְּבָרַי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ אֵת כָּל הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר נִבָּא יִרְמְיָהוּ עַל כָּל הַגּוֹיִם » ירמיה כה יד: || כִּי עָבְדוּ בָם גַּם הֵם גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם » ירמיה כה טו: || כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה הַזֶּה מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָ אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם » ירמיה כה טז: || וְיִשְׁתּוּ וְיָרֹנּוּ וְיִתְהוֹלָלוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיהֶם » ירמיה כה יז: || וָאֶקַּח אֶת הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה אֹתִי אֲלֵיהֶם » ירמיה כה יח: || אֶת יְרוּשָׁלַ‍ִם וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת מְלָכֶיהָ אֶת שָׂרֶיהָ לָתֵת אוֹתָם חָרְבָּה לְשַׁמָּה לִשְׁרֵקָה וְלָאָלָה כַּיּוֹם הַזֶּה » ירמיה כה יט: || אֶת פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֶת עֲבָדָיו וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ » ירמיה כה כ: || וְאֵת כָּל הָעֵרֶב וְאֵת כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ הָעוּץ וְאֵת כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת אַשְׁקְלוֹן וְאֶת עַזָּה וְאֶת עֶקְרוֹן וְשְׁאֵרִית אַשְׁדּוֹד » ירמיה כה כא: || אֶת אֱדוֹם וְאֶת מוֹאָב וְאֶת בְּנֵי עַמּוֹן » ירמיה כה כב: || וְאֵת כָּל מַלְכֵי צֹר וְאֵת כָּל מַלְכֵי צִידוֹן וְאֶת מַלְכֵי הָאִי אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיָּם » ירמיה כה כג: || אֶת דְּדָן וְאֶת תֵּימָא וּבוּז וְכָל קְצוּצֵי פֵּאָה » ירמיה כה כד: || וְאֵת כָּל מַלְכֵי עֲרָב וְאֵת כָּל מַלְכֵי הָעֵרֶב הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר » ירמיה כה כה: || וְאֵת כָּל מַלְכֵי זִמְרִי וְאֵת כָּל מַלְכֵי עֵילָם וְאֵת כָּל מַלְכֵי מָדָי » ירמיה כה כו: || וְאֵת כָּל מַלְכֵי צָפוֹן הָרְחוֹקִים וְהַקְּרוֹבִים אִישׁ אֶל אָחִיו וְאֵת כָּל הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם » ירמיה כה כז: || וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיאוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תָקוּמוּ מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם » ירמיה כה כח: || וְהָיָה כִּי מָאֲנוּ לָקַחַת הַכּוֹס מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁתוֹ תִשְׁתּוּ » ירמיה כה כט: || כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ אֲנִי מֵחֵל לְהָרֵעַ וְאַתֶּם הִנָּקֵה תִּנָּקוּ לֹא תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת » ירמיה כה ל: || וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל נָוֵהוּ הֵידָד כְּדֹרְכִים עָנָה לְכֹל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ » ירמיה כה לא: || בָּא שָׁאוֹן עַד קְצֵה הָאָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם הַגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא עִם כָּל בָּשָׂר הָרְשָׁעִים לַחֶרֶב נָתַן נְאֻם יְהוָה » ירמיה כה לב: || כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יוֹצֵאת מִגּוֹי אֶל גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יָעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ » ירמיה כה לג: || וְהָיוּ חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ » ירמיה כה לד: || הֵילִילוּ הָרֹעִים וְזָעָקוּ וְהִתְפַּלָּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבְחָה וּלְהָפְצוֹתֵיכֶם וְנָפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה » ירמיה כה לה: || וְאָבַד מָנוֹס מֵהָרֹעִים וּפְלֵיטָה לַאֲדִירֵי הַצֹּאן » ירמיה כה לו: || קוֹל זַעֲקַת הָרֹעִים וְיִלְלַת אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי שָׁדַד יְהוָה אֶת מִרְעֵיתָם » ירמיה כה לז: || וְנָוְתָה נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף יְהוָה » ירמיה כה לח: || עָזַב כַּשְּׁחַל סֻכּוֹ כִּי הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ » ירמיה כו א: || בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר » ירמיה כו ב: || כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּבֵית יְהוָה אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַל תִּגְרַע דָּבָר » ירמיה כו ג: || אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם » ירמיה כו ד: || וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם » ירמיה כו ה: || לִשְׁמֹעַ אֶל דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם שַׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם » ירמיה כו ו: || וְנָתַתִּי אֶת בֵּיתִי כְּשִׁלֹה וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לְקִלָּלָה לְכָל גּוֹיֵי הָאָרֶץ » ירמיה כו ז: || וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם אֶת יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה » ירמיה כו ח: || וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל כָּל הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ בוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָע

ന് ക ല് പ ത്ത ന് ത ന് ന് ന ന് ന് ന്

ཚིག་ཤས་ཀ་ཚིག་ཀ་ཚིག་ཅ་ཤེས་ཚད་ཚ་ཚ་ཁྱོད་ཤས་ཁག་ཅ་ཁྱོད་ཀྱི་ཀ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཁ་ཁྲ་ཚད་ཀྱི་ཚིག་ལ། ཁག་ཚ་ཀྱི་ཚིག་ཁྱོད་ཁ་ཤེས་ཁྱོད་ཁ་ཁྱོད་ཁ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཁ་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཁ་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཁ

ཀཀང་ཁྱོད། །ཁྱོད་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཀྱི་ཁྱོད་ཀྱི

ကာင် ဟူး။ ။ဟိုး အံ့ ထိ အရှ ဟူ အာ ဘိုး အင် အာ ကျွ ဂာ ဟာ ဂို ဂာ ကြွ ပြီ ဃာ ဟူး ဟူး ရှာ ဟူ
ဃာ ဟာ ကြာ အိုး အခ ဟူး ကို ဟူး ကြွ »

ဇူ ဂာ ဆိုး အံ့ ဇာ ဘိ ရှ ဃာ ဒ ဟူး ရှာ ဟာ ဂို ဂာ ကြွ ပြီ ဂံ ၊ ဟာ ကြွ ပြီ ဂာ ဆိုး ဆာ ရှ ဟာ ဟိ ဖြီ ပရှ ဆိုး ဇေ ဃရှ ဇေ
ဘိုး ဟာ ဗံ့ ရှ ဇေ ဇေ ကျ အာ ဃီ ဒ ကျွ ဂာ ပြီ ကျ ကြွ ၊ ဟာ ပရှ ဟူး ဟူး ဟူ ကြွ ဟာ ၊ ရှ ဃာ ဇေ ဘိုး အံ့ ဂာ ဃီ ဂာ ဃီ ဆာ ဇေ ဃာ
ဆာ ဖြီ အော ဟူး ဆိုး ပြီ ဂံ ဖြီ ဂာ ပရှ ကြွ ၊ ကံ့ ဟူး ဇူ ရှ ဟံ့ ကာ ဟ္ဍ ဟာ ဒ ဃာ ဟိ အိုး ဖြီ ဇေ ဃရှ ဇေ ဆံ့ ဟာ အိုး ကျွ ဂာ ပြီ ကျ
ကြွ ၊ ရှ ဃာ ဟူး ဇေ ဘိ ရှ ဃာ ဒ ဆြဲ ဟူ အော ဆိုး ဂံ ။

။ ဟာ ဗာ ဟ္ဍ ဟာ ဇေ ဟာ ရှ ဟာ ရှ ဇေ ဟံ့ ဒ အော း ၆ »

။ ဇော့ ဗာ ဂို ဆာ ဗာ ဟူ ဒ အော ဃီ ဃာ ဇေ ဂျ ရှ ဂို ဟူ ဇေ »

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ကောင်းမှု။ ။ဟိုးအစဉ်အဆက်ကလည်း ဘုရားရှင်တော်ကြီးကို ကိုးကွယ်ပြုခဲ့ကြသော
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြပါသည်။ ”

1345. အတွက်ဟုတ်ကဲ့ ဘာမှမပြောတော့ပါဘူး၊ ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီး ကျွန်တော်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီအိမ်ကို ပြန်ရောက်ပြီးတဲ့နောက် ဒီအိမ်ကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ပါဘူး။ ဒီအိမ်ကို ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ဘယ်သူမ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཱ ང ཁྱུཾ། ། ཡིཾ ཨཽ ཨཱི ཨཱ ཟཱ ཐྱཱི ཀཾ ཨཱ ཁཱ ང ཁཱ ཡཱ ཡཱ ཡ

ককে চল্লি: ॥ যেটা মনে যেটা বলা যায়নি সেটা তখন বলে দিলে কি আর এখন বলা যায়? ॥

যেখানে সেটা কি আসলে কিছু যেটা সেটা কী সেটা কি কিছু আসলে, আমি যেটা বলতে চাচ্ছি সেটা কিন্তু আসলে কিছু আসলে না।

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

[illegible]

1349. [illegible]

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - CC BY-NC-ND

ⵜⵜⴻ ⵢⵉ: ⵏ ⵎⵎⴰⵏ ⵙⵎⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵔⵔⴰⵡ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵜⵜⴰⵏ ⵜⵉⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⵉⵏ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀང་ ཀ། ། ཡིས་ མས་ ཐེ་ གཏ་ ཡག་ སས་ ཏེ་ གང་ ཡང་ཀཀ་ བར་ བག་ཡང་ ར་ ཡག་ ཐུ་ སས་ ཐེ་ ཁྱེ་ ས་ ཡིས་ ཁྱེ་ ཡག་ ཀཀ

ཀཀ ང ཀི། ། ཡིས་ སས་ མིས་ གཟ་ གཏ་ ཡག ང་ གཡ་ ཤུབས་ ཚ་ ཚབ་ ཏཚ་ ཏག ཐུབ་ ཚ་ ཡིས་ ཁྱ་ ཚབ་ ཀཀ ། ། ཚབ་ ཡིས་ ཐུབ་

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཡིག་ཆ་མཉམ་སྦྱོར་བྱེད་པ། ཀཀ་ཁུ་ཤུ་ཚད་ལྡན་ཡིག་ཆ་ཚང་མ་ཡིན།

1354. །། ཤཀ་མ་ཀི་ཤུ་ཁ་ཟ་ཤ་ཁུ་ཤུ་ཚད་ལྡན་ཡིག་ཆ་ཚང་མ་ཡིན་ཏེ་ཡིག་ཚན་ཁ་ཤས་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཡིག་གཟུགས

ཁག་ཐེབ་ཁོང་ ཁག་ཐེབ་ཁག་ཤུལ་ཁག་ཐུག་ཀར་ཡིག་ཚན་ཁག་ཏུ་ཡོད་པ་ཡིན་ཏེ་ཞེས་

ന്ന ഠ ന്വ: ॥ പ്ര ഷ്ട ദീ ന്ത പ്ര ഷ്ഠ ഭ ന്ന ന്ത ന്ത ന്ത

ཀཀ ངང ཁཁ། །ཁཁ ཁཁ ཀཀ ཁཁ ཁཁ ཁཁ

ཀཀ ང བཤ: །།ཁྱེད་ཀྱི་ཅིག་ཤོས་ཀྱང་ཁོང་ལ་ཚ་ཚ་ཞེས་ཟེར་བ་ཡིན་ཏེ་ཁྱེད་ཀྱི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཕྱག་བཞེས།

ཀཀ བཀའ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་ཁག་ཏུ་ཡང་ཡོད་པ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཡིས་ཁྱེད་ཚོ་ལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཁྱེད་ཚོ་ཡིས་ཁོང་ཚོ་ལ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཡིན་ཏེ། ཁོང་ཚོ་ཡིས་ཁྱེད

ཀཀ ང ཁཁ: ། ཁྲ་ཁཁ་ཀི་ཁཁ་ཁྲ་ཁཁ་ང་ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ་ག་ཁཁ་ཁྲ་ཁཁ་ཀི་ཁཁ་ཁཁ་ཁཁ

ששה בני אדם: ״[ש]לשה הם שנקראו אדם בעולם ואלו הן אדם הראשון ואדם שלאחר חטאו ואדם שלאחר מיתתו״ ואמרו

שהיה אדם הראשון גדול מכל אדם שנברא אחריו ואמרו שהיה גבוה מכל אילן שבעולם ואמרו שהיה אדם הראשון

מגיע בראשו עד לרקיע ואמרו שהיה רואה מסוף העולם ועד סופו ואמרו שהיה אדם הראשון יושב בגן עדן

ומלאכי השרת משרתין אותו ואמרו שהיה אדם הראשון שומע קול מלאכי השרת שהיו אומרים שירה ואמרו

שהיה אדם הראשון יודע שירת מלאכי השרת ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה שלו ואמרו

שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא

יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם

ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע

מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם

ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון

יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של

כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם

הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום

המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו

שהיה אדם הראשון יודע מתי יבוא יום המיתה של כל אדם ואדם ואמרו שהיה אדם הראשון יודע מתי

ཀཀང་ བཤད་ ། །ཁྱེད་ ཀྱི་ ཚེ་ ཤེས་ པ་ མེད་ ཅིང་ ཐོས་ པ་ ཡང་ མེད་ ཅིང་ ཁྱེད་ ཀྱི་ ཐུགས་ ཀར་ ཡང་ »

མཁའ་ ལྟར་ རྟག་ ཏུ་ ཡང་ དག་ པ་ ཉིད་ ཡིན་ ཏེ་ ཞེས་ བྱ་ བ་ ལ་ སོགས་ པ་ ཡོན་ ཏན་ གྱི་ ཚིག་ གིས་ ཀྱང་ ཡོན་ ཏན་ ཡོད

ཚུལ་ ཁ་ བུ་ ཤེས་ ཚེ་ ཡིན་ ཚེ་ ཡང་ ཁ་ བུ་ ཤེས་ ། ཚེ་ ཚེ་ ཡིན་ ཡིན་ ཞེས་ བུ་ ཤེས་ ཚེ་ ཚེ་ ཡིན་ ཡིན་ ཞེས་ ཁ

ཀཀང་ཁང་། །བཀའ་ཤག་ཁག་ཁྲིས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚང་ཚང་ཞིག་ཡོད་ཀྱི་ཡིན་ནམ་ཞེས་ཟེར་བ་ལྟ་བུ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྲིས་ཀྱི་ཐོག་ཏུ་ཡིག་ཆ་ཚང་ཚང་ཞིག་ཡོད་ཀྱི་ཡིན་ནམ་ཞེས་ཟེར་བ

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

ཀཀང་ཁང་། །བཀའ་ཤོག་ཚང་ལྔ་ཡོད་པ་ཞིག་ཏུ་ཡིག་ཚང་ཐ་ན་ཉུང་ཤོས་ཀྱང་ཡིག་རྟགས་ཉི་ཤུ་ཙམ་ཡོད་པ་ཞིག་ཏུ་ཡིག་གཟུགས་ཆུང་ངུ་ཞིག་གིས་བྲིས་པ་ཡིན་ཞིང་། ཡིག་གཟུགས་ཀྱི་ཚད་ཀྱང་ཐ་དད་པ་ཞིག་ཡོད་ལ། ཡིག་གཟུགས་ཆུང་ངུ

ཀཀ ང ཤཤ: ། ཏཏཤཤཉཉཏཏཤཤཏཏཤཤཏཏཤཤ

ומה כי יאמר: ״ואין אדם יכול לעמוד על טיבו של דבר זה, ואין אדם יכול לדעת את טיבו של דבר זה, ואין אדם יכול לדעת את טיבו של דבר זה, ואין אדם יכול לדעת את

ཏ་ ཝཾ་ ཀཱ་ ཨཾ་ ཀྱི་ ཀྱི་ ཤི་ ཨཾ་ ཀཱ་ ཀཱ་ ཏ་ ཡཱ་ ཨཾ་ ཀྱི་ ཀྱི་ ཀྱི་ ཨཾ་ ཀ

ཡཀ ཡཡ ཀ པ ཙཱི ཤིཾ ཤཀ ཤཀ ཡཨ ཤེ ཀ ཚི ཡཀ ཀཀ ཀ ཚི ཡཀཀྐྱི ཀ ཡཀ ཀཱི ཟ ཚི ཡཨ ཚི ཤི ཀ པ ཁ ། ཡཡ ཤི ཤཀ ཡཀ ཡཀ ཤཀ ཤེ ཡཀ ཤཀ ཤཀ ཡཨ ཤེ ཚི ཡཀ ཡཨ ཤེ ཡཀ ཤཀ ཡཨ ཟ

ཧཱ ཨཱ ། ཨ ཧཱ ཨཱ ཏ་ ཏ ཤིཾ ཏ་ ཀཱ ཤིཾ ཨ ཤི ཀ ཧཱ ཏ ཏ ཨ ཀཱ ཧ ཀཱ ཤི ཤིཾ ཀཱ ཤི ཤི ཨ ཏ ཤིཾ ཧཱ ཀཱ ཧ ཀཱ ཤི ཤིཾ ཨ ཀཱ ཧ ཀཱ ཨ ཀ ཀ ཧཱ ཨཱ ཀ ཀཱ ཧ ཨཱ ཀཱ ཧ ཨཱ ཀཱ ཧ ཨཱ

ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဟူသော ဤသာသနာတော်ကြီးသည် ဟိုးအရပ်အဝေးတစ်ခုတွင် ဟိုးအရပ်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးသည် ဟိုးအရပ်ဘုရားကို ဟိုးအရပ်ဆင်းတုတော်ကြီးအဖြစ် ဟိုးအရပ်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဟိုးအရပ်ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုကြီး

1380. והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנחה ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אותו כל מצאו וישב קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן ויהי קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין וגם לשת היה בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת וחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת וחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת וחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי קינן עשר שנים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימת וחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת וחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת וחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות וכל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת וחי נח חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר עשה אתה וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה פתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ומן העוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל והאספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אלהים אתו כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגברו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו בתבה ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת יום וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים וייסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא שבה אליו עוד ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ וידבר אלהים אל נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם ויעש נח מיין ויקץ משכרו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם יפת לאלהים וישכן בהלי שם ויהי כנען עבד להם ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן ובני כוש הוליד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה ומצרים הוליד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים ופוט הוליד את כנען בכרו את צידן ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד הוליד את שלח ושלח הוליד את עבר ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן הוליד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם ממישא בלכתך ספרה הר הקדם אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול והיו כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ וישבתו לבנת העיר ויבן אתה ויבן ל

ཀཀ ཁཁ ཅ: ། ཁཀ་ཁཁ བཅ ཁཀྵ ཁཁ་ཁཁ ཀྵ་ཀ ཁཁ་ཁཁ ཁཁ་ཁཁ ཁཁ་ཁཁ

مم لما ممم ممم لما مم لما لما ممم ممم ملل ع ممم لما ملي لما ملي ملي ملي ممم لما ممم لما ملي ملي ملي

ཀཀ ཀཀ ཀཀ: ། ཡིཀ ཡཀ ཡིཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ II ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ ཡཀ

ששת ימים: || והיה אחרי אשר חלתה ואחרי כתבות II ותאמרנה לו האנשים הישבים עמו הנה נא יש בעיר הזאת איש אלהים ואיש נכבד כל אשר יאמר בא יבוא והנה עתה נלכה אשר נדבר בו אולי יגיד לנו את דרכנו אשר נלכה עליה ונתנה לאיש מנחה כי אין לחם בכלינו ומנחה אין להביא לאיש האלהים מה יש אתנו ויען הנער ויאמר עוד נמצא בידי רבע שקל כסף והנני נותן לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו ולפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש את אלהים נלכה עד הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה ויען שאול את עבדו ויאמר טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר איש האלהים שם והמה עולים במעלה העיר מצאו נערות יוצאות לשאוב מים ויאמרו אליהן הרואה שם ותענינה אותם ותאמרנה הן הוא לפניכם מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח יש לעם היום בבמה עלו כבואכם העיר כמצאכם אותו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכלו העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי כעת תמצאוהו ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יוצא לקראתם לעלות הבמתה ושאול לא ידע את אשר יגלה יהוה את אזן שמואל יום לפני בוא שאול לאמר כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי ויהי כראות שמואל את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר דברתי אליך זה יעצור בעמי ויגש שאול אל שמואל בשער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הרואה ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמתה כי תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך ואל תשם לבך אל האתנות אבדו שלשת הימים כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא אליך ואל כל בית אביך ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי משבטי ישראל הקטן ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויבא אותם לשכה ויתן להם מקום בראש הקרואים אשר כשלשים איש ויאמר שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי אליך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך ויעל הטבח את השוק ואת אשר עליו ויתן לפני שאול ויאמר הנה הנותר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך כי אמרתי עם הקראי אליהם ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא ויקומו מן הבמה העירה ויתדבר עם שאול על הגג ויצעו בבקר ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם החוצה הוא ושמואל ברחוב העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישק לו ויאמר הלא משחך יהוה על נחלתו לנגיד ואתה תעצר בעם יהוה והושעתו מיד אויביו מסביב וזה לך האות כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד כלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה אביך הניח את דבר האתנות ויהי דאג עליכם לאמר מה אעשה לבני ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל יין ושאלו לשלומך ונתנו לך שתי לחמות לחם וקבלת מידם ואחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבואך שם העיר ופגעת חבורת נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל וכנור והמה מתנבאים ורוח יהוה תצלח עליך ונהפכת לאיש אחר ויהי כי באו האותות האלה אליך עשה לך כי האלהים עמך וירד לפני הגלגל והנה אעלה אליך להקריב עלות ולזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחיל עד בואי אליך והודעתיך את אשר תעשה ויהי כהפנותו שכם ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האותות האלה ביום ההוא ויבאו שמה הגבעתה והנה חבורת נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא את הנביאים מתנבאים ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים ויען אחד מן המקום ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל הגם שאול בנביאים ויכל מהתנבא ויבא הבמתה ויאמר אליו שאול ואל דוד אנה הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אינן ונבוא אל שמואל ויאמר שאול הגד נא לי מה אמר לכם שמואל ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו ויאמר שמואל אל העם הנני מביא אליכם איש אשר בחרתי בו ואין כמוהו בכל העם ויקרא העם תרועה ויאמרו יחי המלך ויכתב שמואל את המשפט בספר ויניחהו לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו וגם שאול הלך לביתו בגבעה וילכו עמו חיל אשר נגע אלהים בלבבם ובני בליעל בזו לו ולא הביאו לו מנחה ויהי כחרש ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקר לכם כל עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל ויאמרו אליו זקני יבש עזב לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו אליך ויבאו המלאכים גבעת שאול ויספרו את הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו ושאול בא מן השדה אחרי הבקר ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש ותצלח רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ויאמרו למלאכים הבאים אמרו כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחום היום ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו ויאמרו אנשי יבש אל נחש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמורת הבקר ויכו את בני עמון עד חום היום ויהי הנשארים ויפוצו ולא נשארו מהם שנים יחדו ויאמר העם אל שמואל מי האומר לשאול המלך התנבא בנביאים הגם שאול בנביאים ויאמר שמואל אל העם לא כן כי אם ביום הזה עשה יהוה תשועה בישראל ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם את המלוכה ויאמר שמואל אל העם הנה שמעתי בקולכם בכל אשר אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שורו למי לקחתי ואת חמור למי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כופר ואעלים עיני בו והשבתי לכם ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויענו העם ויאמרו עד ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ויבא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה ויהי כי שכחו את יהוה אלהיהם ויתן אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך ויהוה שלח את ירובעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויציל אתכם מיד אויביכם מסביב ותשבו בטח ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו אלי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא מריתם את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובמלככם ועתה התיצבו גם ראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיני כל ישראל הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר ותדעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא וייראו כל העם מאד את יהוה ואת שמואל ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ולא תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם ולא יעזב יהוה את עמו בעבור שמו כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם גם אני חלילה לי מחטוא ליהוה מחדל התפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה אך יראו את יהוה ועבדו אותו באמת בכל לבבכם כי ראו אשר הגדיל עמכם ואם הרע תרעו אתם וגם המלך אשר מלך עליכם תספו ויאמר שמואל אל כל העם הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך ויהי כשמוע שאול את הדברים האלה ויחר אפו מאד ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ויאמרו למלאכים הבאים אמרו כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחום היום ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו ויאמרו אנשי יבש אל נחש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמורת הבקר ויכו את בני עמון עד חום היום ויהי הנשארים ויפוצו ולא נשארו מהם שנים יחדו ויאמר העם אל שמואל מי האומר לשאול המלך התנבא בנביאים הגם שאול בנביאים ויאמר שמואל אל העם לא כן כי אם ביום הזה עשה יהוה תשועה בישראל ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם את המלוכה ויאמר שמואל אל העם הנה שמעתי בקולכם בכל אשר אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שורו למי לקחתי ואת חמור למי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כופר ואעלים עיני בו והשבתי לכם ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויענו העם ויאמרו עד ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ויבא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה ויהי כי שכחו את יהוה אלהיהם ויתן אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך ויהוה שלח את ירובעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויציל אתכם מיד אויביכם מסביב ותשבו בטח ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו אלי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקולו ולא מריתם את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובמלככם ועתה התיצבו גם ראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיני כל ישראל הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר ותדעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא וייראו כל העם מאד את יהוה ואת שמואל ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם ולא תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם ולא יעזב יהוה את עמו בעבור שמו כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם גם אני חלילה לי מחטוא ליהוה מחדל התפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה אך יראו את יהוה ועבדו אותו באמת בכל לבבכם כי ראו אשר הגדיל עמכם ואם הרע תרעו אתם וגם המלך אשר מלך עליכם תספו

»0«

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

Glossary

Index

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND

https://doi.org/10.1515/9789400604230 https://www.inlibra.com/de/page/agb - Open Access - (cc) BY-NC-ND